Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (täiskogu)

30. september 2021 *

Sisukord

I. Õiguslik raamistik 6

A. Liidu õigus 6

1. EL toimimise leping 6

2. Personalieeskirjad 7

3. Määrus nr 2290/77 7

4. Direktiiv 2008/118/EÜ 8

5. Määrus (EÜ, Euratom) nr 883/2013 8

6. Kontrollikoja sisemised eeskirjad 10

a) Kodukord 10

b) Otsus nr 1-2003 10

c) Otsus nr 7-2004 11

d) Otsus nr 33-2004 12

e) 2004. aasta käitumisjuhend 13

f) Otsus nr 19-2009 13

g) Otsus nr 66-2011 13

h) 2012. aasta käitumisjuhend 14

i) Kodukorra rakenduseeskirjad 15

B. Luksemburgi õigus 16

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

II. Vaidluse aluseks olevad asjaolud . . . 17

III. Algatatud uurimised ja menetlused . . . 18

A. Kontrollikoja ajutised meetmed . . . 18

B. OLAFi juurdlus . . . 18

C. Käesoleva menetluse algatamine kontrollikojas . . . 19

D. Luksemburgi ametiasutuste algatatud kriminaalmenetlus . . . 19

IV. Poolte nõuded . . . 20

V. Käesoleva menetluse peatamise taotlus . . . 20

A. Poolte argumendid . . . 20

B. Euroopa Kohtu hinnang . . . 21

VI. Teatud dokumentide esitamise taotlus . . . 21

A. Poolte argumendid . . . 21

B. Euroopa Kohtu hinnang . . . 22

VII. Dokumendi toimikust eemaldamise taotlus . . . 22

A. Poolte argumendid . . . 22

B. Euroopa Kohtu hinnang . . . 23

VIII. Hagi . . . 24

A. Hagi vastuvõetavus . . . 24

1. Käesoleva menetluse väidetav vastuolu õigusega tõhusale kohtulikule kaitsele . . . 24

a) Poolte argumendid . . . 24

b) Euroopa Kohtu hinnang . . . 25

2. OLAFi juurdluse väidetav õigusvastasus . . . 25

a) Poolte argumendid . . . 25

b) Euroopa Kohtu hinnang . . . 27

3. Kontrollikojas käesoleva hagi esitamiseks loa andmiseks toimunud menetluse väidetav nõuetevastasus . . . 30

a) Poolte argumendid . . . 30

b) Euroopa Kohtu hinnang 31

4. Kontrollikoja hagi väidetav hilinemisega esitamine 34

a) Poolte argumendid 34

b) Euroopa Kohtu hinnang 35

B. Väited 36

1. Neljas väide, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist poliitikas ja société civile immobilière'i tegevjuhina 37

a) Neljanda väite esimene osa, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist poliitikas 39

1) Poolte argumendid 39

2) Euroopa Kohtu hinnang 39

b) Neljanda väite teine osa, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist société civile immobilière'i tegevjuhina 41

1) Poolte argumendid 41

2) Euroopa Kohtu hinnang 41

2. Esimene väide, mis käsitleb kontrollikoja vahendite kuritarvitamist sellise tegevuse rahastamiseks, millel ei ole seost või mis on liikme ametikohustustega kokkusobimatu 42

a) Esimese väite vastuvõetavus 42

1) Kontrollikoja kaalutlusõiguse teostamine 43

i) Poolte argumendid 43

ii) Euroopa Kohtu hinnang 43

2) Hagiavalduse esitamine ja repliigi lisas esitatud tabeli vastuvõetavus 44

i) Poolte argumendid 44

ii) Euroopa Kohtu hinnang 44

b) Esimese väite põhjendatus 46

1) Poolte argumendid 46

2) Euroopa Kohtu hinnang 49

i) Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine 50

ii) Lähetuskulud ja päevaraha 52

– Crans Montanas viibimine 53

– Kuuba reis 54

– Suhted poliitikutega ja poliitiliste liikumistega 55

– Suhted eraettevõtjate juhtidega 60

– Suhted esindusorganisatsioonide ja ühendustega 63

– Lubatud asutusevälised tegevused 64

– Osalemine jahiretkedel 66

– Muud kontrollikoja nimetatud lähetused 67

iii) Esindus- ja vastuvõtukulud 71

– Juhtpoliitikutega seotud esinduskulud 73

– Esinduskulud seoses suhetega muude isikutega 74

– K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõttudega seotud kulud 77

iv) Ametiauto ja autojuhi teenuse kasutamine 79

– Väljaspool K. Pinxteni lähetusi kantud sõidukulud 80

– K. Pinxteni lähetustega seotud sõidukulud 85

– Ametiauto kasutamine autojuhi teenuseid kasutamata 88

3. Teine väide, mis käsitleb maksusoodustuste nõuete- ja õigusvastast kasutamist 89

a) Teise väite esimene osa, mis puudutab K. Pinxteni lapsele kütusekaardi allesjätmist ja viimase poolt selle kasutamist, kuigi ta ei olnud enam K. Pinxteni majapidamise liige 89

1) Poolte argumendid 89

2) Euroopa Kohtu hinnang 90

b) Teise väite teine osa, mis puudutab kütusekaardi kasutamist kolmandatele isikutele kuuluvate sõidukite jaoks kütuse ostmiseks 91

1) Poolte argumendid 91

2) Euroopa Kohtu hinnang 92

4. Kolmas väide, mis käsitleb valeandmete esitamist kindlustusseltsile seoses väidetavate õnnetusjuhtumitega, milles osalesid ametiauto ja K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht 92

a) Poolte argumendid 92

b) Euroopa Kohtu hinnang 93

5. Viies väide, mis käsitleb huvide konflikti, mille tekitas K. Pinxten suhtes auditeeritud üksuse juhiga 95

a) Poolte argumendid 95

b) Euroopa Kohtu hinnang 95

C. Ilma jätmine õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi 96

1. Poolte argumendid 96

2. Euroopa Kohtu hinnang 96

IX. K. Pinxteni esitatud kahju hüvitamise nõue 99

A. Poolte argumendid 99

B. Euroopa Kohtu hinnang 99

Kohtukulud 100

ELTL artikli 286 lõige 6 – Euroopa Kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmine – Pensioniõigusest ilmajätmine – Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele – Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdluse õiguspärasus – Kontrollikoja sisemenetlus – Kontrollikoja liikme ametikohustustega kokkusobimatu tegevus – Lähetuskulud ja päevaraha – Esindus- ja vastuvõtukulud – Ametiauto kasutamine – Autojuhi teenuse kasutamine – Huvide konflikt – Sanktsiooni proportsionaalsus

Kohtuasi C-130/19,

mille ese on ELTL artikli 286 lõike 6 alusel 15. veebruaril 2019 esitatud hagi,

Euroopa Kontrollikoda, esindajad: C. Lesauvage, J. Vermer ja É. von Bardeleben, hiljem C. Lesauvage,

hageja,

versus

Karel Pinxten, esindaja: *avocate* L. Levi,

kostja,

EUROOPA KOHUS (täiskogu),

koosseisus: kohtu asepresident R. Silva de Lapuerta presidendi ülesannetes, kodade presidendid J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, M. Vilaras, E. Regan, M. Ilešič, L. Bay Larsen (ettekandja) ja

N. Piçarra, kohtunikud T. von Danwitz, C. Toader, M. Safjan, D. Šváby, S. Rodin, F. Biltgen, K. Jürimäe, C. Lycourgos, P. G. Xuereb, L. S. Rossi ja I. Jarukaitis,

kohtujurist: G. Hogan,

kohtusekretär: ametnik V. Giacobbo,

arvestades kirjalikku menetlust ja 29. september 2020. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 17. detsember 2020. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

otsuse

1 Euroopa Kontrollikoda palub oma hagiavalduses Euroopa Kohtul tuvastada, et Karel Pinxten ei täitnud enam oma ametikohast tulenevaid kohustusi ja sellest tulenevalt määrata ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud karistus.

I. Õiguslik raamistik

A. Liidu õigus

1. EL toimimise leping

2 ELTL artiklis 285 on ette nähtud:

„[Euroopa] Liidu auditeerimise tagab kontrollikoda.

Kontrollikotta kuulub igast liikmesriigist üks kodanik. Liidu üldistes huvides on kontrollikoja liikmed oma kohustuste täitmisel täiesti sõltumatud.“

3 ELTL artikli 286 lõiked 1, 3, 4 ja 6 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Kontrollikoja liikmed valitakse isikute hulgast, kes oma riigis kuuluvad või on kuulunud organisatsioonivälistesse auditeerimisasutustesse või kes on eriti pädevad selle ametikoha jaoks. Nende sõltumatus peab olema väljaspool kahtlust.

[…]

3. Oma kohustuste täitmisel ei taotle ega võta kontrollikoja liikmed vastu juhiseid üheltki valitsuselt ega mingilt muult organilt. Nad hoiduvad kõigest, mis on kokkusobimatu nende kohustustega.

4. Kontrollikoja liikmed ei või oma ametiaja jooksul töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal. Oma kohustusi täitma asudes kohustuvad nad pidulikult nii ametiaja jooksul kui ka pärast selle lõppemist austama sellest tulenevaid kohustusi ning eriti oma

kohustust käituda ausalt ja diskreetselt teatud ametissenimetamiste suhtes või soodustuste vastuvõtmisel pärast oma ametiaja lõppemist.

[…]

6. Kontrollikoja liiget võib ametist vabastada või ilma jätta õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi ainult juhul, kui Euroopa Kohus kontrollikoja taotluse põhjal leiab, et ta ei vasta enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi.“

4 ELTL artikli 287 lõikes 2 on sätestatud:

„Kontrollikoda kontrollib, kas kogu tulu on laekunud ning kõik kulutused on tehtud seaduslikult ja korrektselt ning kas finantshaldus on olnud usaldusväärne. Selle käigus teatab kontrollikoda üksikasjalikult kõigist eeskirjade eiramise juhtudest.

[…]“.

2. Personalieeskirjad

5 Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade, mida on muudetud nõukogu 22. märtsi 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 723/2004 (ELT 2004, L 124, lk 1; ELT eriväljaanne 01/02, lk 130; edaspidi „personalieeskirjad“), artikli 11 teises lõikes on ette nähtud:

„Ametnik ei võta ilma ametisse nimetava asutuse või ametiisiku loata üheltki valitsuselt ega mujalt väljastpoolt oma institutsiooni vastu autasu, teenetemärki, soodustust, kinki või ükskõik millist tasu, välja arvatud teenete eest, mis on osutatud kas enne tema ametisse nimetamist või eripuhkuse ajal sõjaväe- või muus riiklikus teenistuses ja sellise teenistusega seoses.“

6 Personalieeskirjade VII lisa artikli 2 lõike 2 esimeses lõigus on täpsustatud:

„Ülalpeetav laps on ametniku või tema abikaasa seaduslik, väljaspool abielu sündinud või lapsendatud laps, keda ametnik tegelikult ülal peab.“

7 Personalieeskirjade IX lisa artiklis 25 on ette nähtud:

„Kui ametnikule esitatakse samade tegude eest süüdistus, tehakse lõplik otsus pärast seda, kui asja arutav kohus on teinud oma lõpliku otsuse.“

3. Määrus nr 2290/77

8 Nõukogu 18. oktoobri 1977. aasta määruse (EMÜ, Euratom, ESTÜ) nr 2290/77 Euroopa Kontrollikoja liikmete rahaliste tasude kindlaksmääramise kohta (EÜT 1977, L 268, lk 1; ELT eriväljaanne 01/01, lk 87), mida on muudetud nõukogu 30. aprilli 2004. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1293/2004 (ELT 2004, L 243, lk 26; ELT eriväljaanne 01/05, lk 119) (edaspidi „määrus nr 2290/77“), artiklis 7 oli sätestatud:

„Kontrollikoja liikmele, kes peab ametikohustuste täitmisel kontrollikoja ajutisest asukohast mujale reisima:

a) hüvitatakse sõidukulud;

b) hüvitatakse majutuskulud (üksnes tuba, teenindus ja maksud);

c) makstakse päevaraha, mis iga eemalviibitud täispäeva eest on 105% [personalieeskirjadega] lähetuses viibivale ettenähtud päevarahast.“

4. Direktiiv 2008/118/EÜ

9 Nõukogu 16. detsembri 2008. aasta direktiivi 2008/118/EÜ, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ (ELT 2009, L 9, lk 12), artikkel 12 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Aktsiisikaup vabastatakse aktsiisist, kui see kaup on ette nähtud kasutamiseks:

a) seoses diplomaatiliste või konsulaarsuhetega;

b) asukohaliikmesriigi ametiasutuste tunnustatud rahvusvaheliste organisatsioonide ja nende liikmete poolt vastavalt piirangutele ja tingimustele, mis on ette nähtud rahvusvaheliste konventsioonidega nimetatud organisatsioonide asutamise kohta või peakorterit käsitlevate kokkulepetega;

[…]

2. Nimetatud aktsiisivabastuste suhtes kohaldatakse asukohaliikmesriigi kehtestatud tingimusi ja piiranguid. Liikmesriigid võivad anda aktsiisivabastuse aktsiisitagastuse kujul.“

5. Määrus (EÜ, Euratom) nr 883/2013

10 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määruse (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1), artikli 1 lõige 1 on sõnastatud järgmiselt:

„Kelmuste/pettuste, korruptsiooni ning Euroopa Liidu ja Euroopa Aatomienergiaühenduse […] finantshuve kahjustava muu ebaseadusliku tegevuse vastase võitluse tõhustamiseks kasutab […] Euroopa Pettustevastane Amet [OLAF] juurdluse korraldamise volitusi, mis on antud [Euroopa] [K]omisjonile

[…]“.

11 Määruse nr 883/2013 artikli 4 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud:

„1. [OLAF] korraldab artiklis 1 osutatud valdkondades haldusjuurdlust institutsioonides, organites, ametites ja asutustes […].

Neid sisejuurdlusi korraldatakse vastavalt käesolevas määruses ning asjaomaste institutsioonide, organite, ametite ja asutuste otsustes ettenähtud tingimustele.

2. Tingimusel et järgitakse lõikes 1 osutatud sätteid:

a) on [OLAFil] õigus saada viivitamata ja ette teatamata juurdepääs institutsioonide, organite, ametite ja asutuste valduses olevale mis tahes asjakohasele teabele, sealhulgas andmebaasides sisalduvale teabele, ning nende tööruumidele. […] [OLAF] võib teha koopiaid ja väljavõtteid kõikidest institutsioonide, organite, ametite ja asutuste valduses olevatest dokumentidest või mis tahes andmekandjate sisust […].

[…]“.

12 Määruse artikli 5 lõigetes 1–3 on ette nähtud:

„1. Peadirektor võib algatada juurdluse, kui on piisavaid kahtlusi, mis võivad põhineda ka kolmanda isiku esitatud teabel või anonüümsel teabel, selle kohta, et on esinenud kelmus/pettus, korruptsioon või muu liidu finantshuve kahjustav ebaseaduslik tegevus. […]

2. […]

Sisejuurdluse algatamise otsuse võtab peadirektor vastu kas omal algatusel, selle institutsiooni, organi, ameti või asutuse taotlusel, kus kõnealune juurdlus peab toimuma, või liikmesriigi taotlusel.

3. Kui [OLAFiga] ei ole kokku lepitud teisiti, ei tohi asjaomased institutsioonid, organid, ametid või asutused sel ajal, kui peadirektor kaalub võimaliku sisejuurdluse algatamist pärast lõikes 2 osutatud taotluse saamist ja/või kui [OLAF] viib läbi sisejuurdlust, algatada samadele asjaoludele tuginedes paralleelset juurdlust.“

13 Määruse artikli 7 lõikes 2 on sätestatud:

„[OLAFi] töötajad täidavad oma ülesandeid nende isikut ja pädevust tõendava kirjaliku volituse alusel. Peadirektor annab välja volituse, milles on märgitud juurdluse sisu ja eesmärk, juurdluse õiguslik alus ning sellest tulenevad volitused juurdluse korraldamiseks.“

14 Määruse artikli 9 lõikes 4 on täpsustatud:

„Ilma et see piiraks artikli 4 lõiget 6 ja artikli 7 lõiget 6, antakse pärast juurdluse lõpetamist ja enne teda nimeliselt käsitlevate järelduste tegemist kõnealusele isikule võimalus esitada oma märkused temaga seotud asjaolude kohta.

[…]“.

15 Määruse nr 883/2013 artikli 11 lõike 4 sõnastus on järgnev:

„Sisejuurdluse lõpetamisel koostatud aruanded ja soovitused koos kõikide asjakohaste dokumentidega saadetakse asjaomasele institutsioonile, organile, ametile või asutusele. Institutsioon, organ, amet või asutus võtab sisejuurdluse tulemustest tingitud meetmeid, eelkõige distsiplinaar- või õiguslikke meetmeid, ning annab nendest [OLAFile] aru tähtaja jooksul, mis on kindlaks määratud aruandele lisatud soovitustes, ning ka [OLAFi] nõudel.“

6. Kontrollikoja sisemised eeskirjad

a) Kodukord

16 Kontrollikoja kodukorra (edaspidi „kodukord“) artiklis 4 on ette nähtud:

„1. Kui kontrollikoda oma liikmete häälteenamusega leiab, et kontrollikojale teadaoleva informatsiooni põhjal ei vasta liige enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi ([ELTL] artikli 286 lõige 6), juhendab ta esialgse aruande koostamisel presidenti […].

2. Esialgne aruanne koos tõendavate dokumentidega saadetakse kõigile liikmetele, kaasa arvatud asjassepuutuvale liikmele, kes edastab oma kirjaliku vastuse mõistliku tähtaja jooksul, mille on määranud president, või kui president on ise asjassepuutuv liige, siis talle järgnev liige.

3. Asjassepuutuval liikmel palutakse esitada oma selgitused kontrollikojale ka suuliselt.

4. Otsus asja üleandmise kohta Euroopa Kohtule asjassepuutuva liikme ametist tagandamiseks ja/või ilmajätmiseks õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi tehakse salajase hääletuse teel nelja viiendiku kontrollikoja liikmete häälteenamusega. Asjassepuutuv liige hääletusel ei osale.“

17 Kodukorra artikkel 23 on sõnastatud järgmiselt:

„Kõik kontrollikoja istungid protokollitakse.“

18 Kodukorra artikli 25 lõikes 3 on sätestatud:

„Ilma et see piiraks artikli 4 lõike 4 ja artikli 7 lõike 2 kohaldamist, võetakse muud otsused vastu kontrollikoja istungil viibivate liikmete häälteenamusega. Kontrollikoda võib siiski mõne liikme ettepanekul ja istungil viibivate liikmete häälteenamusega määrata, et konkreetse käsitlemisel oleva küsimuse üle otsustatakse kontrollikoja liikmete häälteenamusega.“

b) Otsus nr 1-2003

19 Kontrollikoja 16. jaanuari 2003. aasta otsuse nr 1-2003 kontrollikoja liikmete lähetuskulude kohta, mis oli kohaldatav käesolevas kohtuasjas käsitletavate asjaolude toimumise ajal (edaspidi „otsus nr 1-2003“), artiklis 1 oli täpsustatud:

„Õiguslike kohustuste võtmist (st lähetuskorraldusi) lähetuskulude hüvitamiseks tuleks taotleda niipea kui võimalik. Kontrollikoja liikmete lähetuskulude eelarvevahendite käsutaja on kontrollikoja president. […]“.

20 Otsuse artikkel 3 oli sõnastatud järgmiselt:

„Liikmed võivad lähetuse ajal reisida ametiauto, lennuki, rongi või laevaga.“

21 Otsuse artiklis 5 oli sätestatud:

„Lähetuskulude hüvitamist tuleb nõuda niipea kui võimalik pärast liikme tagasipöördumist. Hotellikulud (v.a toit) hüvitatakse.“

22 Otsuse artikkel 6 oli sõnastatud järgmiselt:

„Töölähetuste eest, mis kestab samal päeval vähem kui 12 tundi, makstakse välja pool vastavast päevarahast. Kõigil muudel juhtudel makstakse päevaraha täies ulatuses."

c) Otsus nr 7-2004

23 Kontrollikoja 22. aprilli 2004. aasta otsuse nr 7-2004 selle liikmete esindus- ja vastuvõtukulude kohta, mis oli kohaldatav käesolevas kohtuasjas käsitletavate asjaolude toimumise ajal (edaspidi „otsus nr 7-2004"), artiklis 2 oli sätestatud:

„Iga majandusaasta alguses ja pärast nõupidamist liikmetega jagatakse krediit kahte ossa:

[…]

– Teine, nn B osa on ette nähtud üldiste esindus- ja vastuvõtukulude katmiseks, mida liikmed institutsiooni liikmena kannavad. Need kulud hüvitatakse iga kvartali lõpus deklaratsiooni alusel, millele on lisatud kviitungid või muud nendega võrdväärsed kirjalikud põhjendused, ning milles on märgitud kutse kuupäev, kutsutud isikute arv ja peakülalise staatus. […]".

24 Otsuse artiklis 6 oli ette nähtud:

„Koduste vastuvõttude puhul hüvitab kontrollikoda kantud kulud esitatud kuludokumentide ulatuses."

25 Otsusele oli lisatud 22. aprilli 2004. aasta kontrollikoja liikmetele suunatud teatis, mis sisaldas „ettepanekuid esindus- ja vastuvõtukulude kohta" (edaspidi „22. aprilli 2004. aasta teatis"). Selles teatises oli märgitud:

„[…]

Esinduskulud on peamiselt mõeldud kontrollikoja välissuhete edendamiseks.

Liikmed esindavad kontrollikoda eelkõige juhul, kui neil on kontrollikoja huvides ametialased suhted isikutega, kes täidavad ametikohustusi [liidus], liikmesriikides või muudes riikides.

[…]

Iga üritusega seotud kulud peavad sõltuma selle tähtsusest ja osalejate staatusest.

Kui liikmed esindavad kontrollikoda, võib nende abikaasa/partner samuti osaleda üritusel. Külalised võivad samuti tulla kaaslasega.

Sõpru ja isiklikke tuttavaid tuleb kutsuda eraviisiliselt.

[…]

Sellekohased suunised on esitatud lisas nr 1.

Kulud tuleb deklareerida selgelt ja lühidalt lisa nr 2 vormil."

26 Nimetatud teatise lisas nr 1 oli täpsustatud, et „esindamine/vastuvõtud väljaspool kontrollikoda peavad üldjuhul puudutama […] [l]iidu, liikmesriikide või muude riikide juhtivatel ametikohtadel olevad isikud“, ning et liikme kodus toimiva esindamise/vastuvõtu kulud „ei tohi ületada selleks otstarbeks vajalikku, kaasa arvatud lilleseade“.

27 Ka oli selles lisas märgitud, et „[k]ui külaliste nimekiri hõlmab lisaks institutsioonivälistele isikutele ka kontrollikoja personali, tuleb säilitada sobiv tasakaal nende kahe kategooria vahel“ ning et „isiklikele sõpradele ja pereliikmetele (välja arvatud abikaasad/partnerid) tuleb saata eraviisilised kutsed liikme kulul“.

d) Otsus nr 33-2004

28 Kontrollikoja 15. juuni 2004. aasta otsuse nr 33-2004 Euroopa Kontrollikoja autopargi haldamise ja kasutamise kohta, mis oli kohaldatav käesolevas kohtuasjas käsitletavate asjaolude toimumise ajal kuni kontrollikoja 20. aprilli 2009. aasta otsuse nr 19-2009 Euroopa Kontrollikoja autopargi haldamise ja kasutamise kohta jõustumiseni (edaspidi „otsus nr 33-2004“), artiklis 1 oli sätestatud:

„Ametikohustuste täitmiseks vajalike sõitude tegemiseks antakse kontrollikoja liikmete ja peasekretäri alalisse käsutusse ametiauto.“

29 Otsuse artikkel 4 oli sõnastatud järgmiselt:

„Kontrollikoda kannab lisaks rendikuludele ka muud võimalikud kulud, mis on seotud liikmete ja peasekretäri poolt sõiduki kasutamisega ametikohustuste täitmisel.

Ametikohustuste täitmisega seotud sõitudena käsitatakse:

– lähetuskorraldusega hõlmatud sõidud,

– muud ametikohustuste täitmisega seotud sõidud kuni 15 000 kilomeetrit aastas.“

30 Otsuse artikli 5 sõnastus oli järgmine:

„Kui liikmed või peasekretär kasutavad ametiautot muude kui artiklis 4 nimetatud sõitude jaoks, tuleb neil kanda vastav kulu (teemaksud, kütusekulu ja võimalik lisanduv rendikulu, mis on seotud raamlepingus ette nähtud summaarse läbisõidupiiri 45 000 kilomeetrit aastas ületamisega).“

31 Otsuse artiklis 6 oli sätestatud:

„Autojuhtidele hüvitatakse lähetuskulud, kui nad juhivad ametiautot liikmete või peasekretäri ametikohustuste täitmisega seotud sõitudel.“

32 Otsusele nr 33-2004 oli lisatud dokument pealkirjaga „Kommentaarid kontrollikoja autopargi haldamise ja kasutamise otsuse nr 33-004 kohta“ (edaspidi „otsuse nr 33-2004 kommentaarid“).

33 Otsuse nr 33-2004 artikli 4 kohta käivate kommentaaride kohaselt:

„„Muudeks ametikohustuste täitmisega seotud sõitudeks“ loetakse:

– sõidud elukoha (*teenistuskohas*) ja töökoha vahel,

– sõidud teenistuskoha/elukoha ja lennujaama vahel,

– protokollilised kohustused lähipiirkonnas, mis ei ole hõlmatud lähetuskorraldusega,

– vääramatu jõu (haigus, arstlikud kontrollid, võimetus juhtida jne) juhtumid.“

e) 2004. aasta käitumisjuhend

34 Kontrollikoja liikmete suhtes kohaldatava käitumisjuhendi, mille see institutsioon võttis vastu 16. detsembril 2004 (edaspidi „2004. aasta käitumisjuhend“), artiklis 4 oli sätestatud:

„1. Kontrollikoja liikmed pühendavad end täielikult oma ametikohustuste täitmisele. Nad ei tohi töötada ühelgi poliitilisel ametikohal. Nad ei tohi täita mingeid poliitilisi ülesandeid ega tegeleda ühegi asutusevälise tööalase või muu tegevusega, mis on vastuolus nende kohustusega olla kättesaadav ametiülesannete täitmiseks.

[…]

3. Liikmed täidavad oma asutusevälise tegevuse kohta […] vormi […].“

f) Otsus nr 19-2009

35 Otsuse nr 19-2009 artiklite 1 ja 4–6 sõnastus kordas otsuse nr 33-2004 vastavate artiklite sõnastust.

36 Otsuse nr 19-2009 artiklis 7 oli sätestatud:

„Käesolev otsus tühistab ja asendab otsuse nr 33-2004. See jõustub samal kuupäeval kui uus institutsioonidevaheline raamleping, mis reguleerib rendiautosid.“

37 Otsusele nr 19-2009 oli lisatud dokument pealkirjaga „Kommentaarid kontrollikoja autopargi haldamise ja kasutamise otsuse nr 19-2009 kohta“ (edaspidi „otsuse nr 19-2009 kommentaarid“).

38 Otsuse nr 19-2009 artikli 4 kommentaaride sõnastuses on korratud otsuse nr 33-2004 artikli 4 kommentaari, mis sisaldub viimati nimetatud otsust käsitlevates kommentaarides.

g) Otsus nr 66-2011

39 Kontrollikoja 26. oktoobri 2011. aasta otsuse nr 66-2011 Euroopa Kontrollikoja eetikajuhiste kehtestamise kohta, artiklis 1 on sätestatud:

„Otsusele lisatud eetikajuhised kehtivad […] kontrollikojale.“

40 Nimetatud otsusele lisatud eetikajuhistes (edaspidi „eetikajuhised“) on ette nähtud:

„[…]

2.2. Me kasutame kontrollikoja ressursse vastavalt seaduslikkuse, korrektsuse ja usaldusväärse finantsjuhtimise põhimõtetele. Kontrollikoda peaks olema finantsjuhtimise alal eeskujuks: selle ressursside kasutus peab täielikult vastama finantsmäärusele ja teistele kohaldatavatele eeskirjadele ning selle eesmärgid tuleb saavutada säästlikult, tõhusalt ja mõjusalt.

[…]

3.3. Me hoidume igasugusest, nii tegelikust kui näilikust huvide konfliktist. See võib üles kerkida näiteks seoses kuulumisega mõnda poliitilisse organisatsiooni, poliitilise ametikohaga, kuulumisega auditeeritava üksuse juhatusse või selles muul viisil finantshuvide omamisega. Me oleme sellistes küsimustes eriti tähelepanelikud, võttes ühtlasi arvesse, kuidas need kolmandatele isikutele näida võivad.

3.4. Meil ei ole auditeeritavaga mingit seost, mis võiks meie sõltumatust kahjustada. Selle alla kuuluvad perekondlikud ja/või isiklikud suhted mõne auditeeritava üksuse töötajaga, mis võivad meie töö tulemusi mõjutada. Enne auditiülesande täitmist tuleks selliste suhete võimalikku mõju hinnata ja oma ülemust teavitada; sel otstarbel on kontrollikoda kasutusele võtnud iga-aastase kinnitusmenetluse.

[…]

3.7. Asutusevälise tegevusega võime tegeleda üksnes personalieeskirjadega kehtestatud raamistikus ja eiramata lojaalsuskohustust [kontrollikoja] suhtes. Me peame hoiduma igasugusest tegevusest, mis võib kahjustada kontrollikoja mainet, seada kahtluse alla meie erapooletuse või sekkuda meie töösse.

[…]“.

h) 2012. aasta käitumisjuhend

41 Kontrollikoja liikmete suhtes 8. veebruaril 2012 vastu võetud käitumisjuhendi (edaspidi „2012. aasta käitumisjuhend“) artikli 2 lõiked 1, 2 ja 4 on sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmed hoiduvad kõigist olukordadest, mis võivad viia huvide konfliktini. Liikmed ei tegele küsimustega mis on seotud nende mistahes erahuvidega, eelkõige perekonna või majandushuvidega, mis võiksid mõjutada nende erapooletust.[…]“.

2. Kontrollikoja liikmed peavad deklareerima kõik oma finantshuvid ja varad, mis võivad nende töökohustuste täitmisel huvide konflikti tekitada, k.a osalused ettevõtete kapitalis, eelkõige aktsiad, samuti muud liiki osalused, nagu konverteeritavad võlakirjad ja investeerimissertifikaadid. […] Deklareerima peab mistahes otse või mõne kinnisvaraettevõtte kaudu omatava kinnisvara, välja arvatud kinnisvara, mida kasutavad üksnes omanik või tema perekond.

[…]

4. Tööle asumisel esitavad liikmed kontrollikoja presidendile käesoleva dokumendi eelnevates lõikudes ette nähtud deklaratsiooni, mis järgib lisas toodud vormi. […]. Oluliste muutuste korral peab deklaratsiooni muutma ning esitama uue deklaratsiooni. […]“.

42 2012. aasta käitumisjuhendi artiklis 4 on sätestatud:

„1. Kontrollikoja liikmed pühendavad end oma ametikohustuste täitmisele. Nad ei tohi töötada ühelgi poliitilisel ametikohal.

2. Liikmed ei või olla seotud tööalase tegevusega väljaspool kontrollikoda ning muu asutusevälise tegevusega, mis ei ole ühildatav nende tööülesannete täitmisega.

[…]

6. Liikmed kajastavad oma asutusevälist tegevust (v.a punktis 4 mainitud tegevus) artiklis 2 sätestatud huvide deklaratsioonis."

i) Kodukorra rakenduseeskirjad

43 K. Pinxteni kontrollikoja liikmeks oleku kahel ametiajal määrati kodukorra rakenduseeskirjad kindlaks kontrollikoja 8. detsembri 2004. aasta otsusega nr 92-2004, kontrollikoja 11. märtsi 2010. aasta otsusega nr 26-2010 ja kontrollikoja 2. juuni 2016. aasta otsusega nr 38-2016 (edaspidi „kodukorra rakenduseeskirjad"). Kõiki neid otsuseid muudeti enne kehtetuks tunnistamist.

44 Käesoleva menetluse jaoks asjakohaseid sätteid sel ajavahemikul oluliselt ei muudetud.

45 Kodukorra rakenduseeskirjade artikkel 5 oli sõnastatud järgmiselt:

„1. Liikmed hoiduvad igasugusest tööalasest tegevusest väljaspool kontrollikoda ning muust asutusevälisest tegevusest, mis läheb vastuollu sõltumatuse ja valmisoleku põhimõtetega nende ülesannete täitmisel, nagu määratletud [ELTL] artikli 286 lõigetes 3 ja 4.

2. Sel eesmärgil hinnatakse igasugust käimasolevat või kavatsetavat asutusevälist tegevust järgmiste üldkriteeriumide alusel:

a) tegevus ei tohi varju heita kontrollikoja erapooletusele;

b) puudub huvide konflikt;

c) tegevusele ei kulu liialt suur osa liikme ajast;

d) tegevusega ei kaasne rahalist tulu."

46 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 6 lõiked 1 ja 2 nägid ette:

„1. Liige edastab hiljemalt 30 tööpäeva jooksul pärast ametisse asumist kontrollikoja presidendile deklaratsiooni oma asutuseväliste tegevuste kohta, kirjeldades neid nii täpselt kui võimalik vastavalt artikli 5 lõikes 2 toodud neljale kriteeriumile.

2. Kontrollikoja presidendile tuleb viivitamatult teatada uuest asutusevälisest tegevusest, mis ei kuulu lõikes 1 viidatud tegevuste hulka […]".

47 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 8 esimeses lõigus oli sätestatud:

„Kodukorra artiklis 4 toodud korra alusel peetavad koosolekud on kinnised käesolevate rakenduseeskirjade artikli 49 tähenduses.“

48 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 39 lõikes 1 oli täpsustatud:

„Kontrollikoja sekretariaadi eest vastutava isikuna kuulub peasekretäri vastutusalasse ka kontrollikoja koosolekute protokollimine […]. Ta aitab presidendil kontrollikoja […] koosolekuid ette valmistada, tagades menetluste korrektse järgimise ja kontrollikoja otsuste nõuetekohase rakendamise.“

49 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 49 lõikes 3 oli sätestatud:

„Kinnised koosolekud peetakse ilma tõlkide ja kontrollikoja personali juuresolekuta, kui eelneval kontrollikoja või auditikoja koosolekul pole otsustatud teisiti.“

50 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 50 lõige 1 oli sõnastatud järgmiselt:

„Kontrollikoja koosoleku protokolli projekti koostab peasekretär või muu seda ülesannet täitma nimetatud isik. Protokolli projekt edastatakse liikmetele nii ruttu kui võimalik ja kinnitatakse kontrollikoja poolt järgmisel koosolekul.“

B. Luksemburgi õigus

51 Ministri 18. märtsi 2010. aasta määruse, millega avaldatakse Belgia 22. detsembri 2009. aasta seadus, millega võetakse üle direktiiv 2008/118, mis käsitleb aktsiisi üldist korda ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 92/12/EMÜ selles valdkonnas (edaspidi „ministri 18. märtsi 2010. aasta määrus“), artiklis 1 on sätestatud:

„Belgia 22. detsembri 2009. aasta seadus aktsiisi üldise korra kohta avaldatakse *Mémorial*'is, et seda saaks kohaldada Luksemburgi Suurhertsogiriigis.“

52 Belgia 22. detsembri 2009. aasta seaduse aktsiisi üldise korra kohta, mida kohaldatakse Luksemburgis ministri 18. märtsi 2010. aasta määruse artikli 1 alusel, artikkel 13 on sõnastatud järgmiselt:

„Diplomaatidel, konsulaarametnikel, relvajõududel ja 18. juuli 1977. aasta üldise tolli- ja aktsiisiseaduse artikli 20 [punktides 7–20] nimetatud asutustel on aktsiisist vabastamise menetluse raames õigus soetada teistest liikmesriikidest pärit aktsiisikaupu aktsiisi peatamise korra alusel […]“.

53 Belgia 18. juuli 1977. aasta tolli- ja aktsiisiseaduse artikli 20 punktis 7 on ette nähtud:

„Aktsiisivabastus antakse sellistel tingimustel ja sellistes piirides, kui neid on, sealhulgas mõistlikes kogustes, mida kuningas võib määrata, kui rahvusvahelises konventsioonis või asukohalepingus ei ole sätestatud teisiti:

[…]

7 mõistlikus koguses kaupade eest, mis on ette nähtud riigis töötavate diplomaatiliste esindajate, kutseliste konsulaarametnike, diplomaatiliste esinduste haldus- ja tehnilise personali liikmete ning konsulaartöötajate isiklikuks kasutamiseks – sealhulgas nende leibkonda kuuluvate pereliikmete poolt –, tingimusel et asjaomased isikud ei ole Belgia kodanikud või alalised elanikud ja nad ei tegele seal isikliku kasu saamiseks kutse- või äritegevusega.“

54 Suurhertsogi 7. veebruari 2013. aasta määruse, mis käsitleb diplomaatilistele ja konsulaaresindustele, diplomaatilistele esindajatele, konsulaarametnikele ja kantselei töötajatele antavat käibemaksu mahaarvamisi ja -vabastust (edaspidi „suurhertsogi 7. veebruari 2013. aasta määrus“), artikli 1 punktid c ja f on sõnastatud järgmiselt:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

c) diplomaatilised esindajad: diplomaatiliste esinduste juhid, ministrid-nõunikud, nõunikud, sekretärid ja diplomaatiliste esinduste atašeed, tingimusel, et asjaomased isikud ei ole Luksemburgi Suurhertsogiriigi kodanikud või alalised elanikud ega tegele seal eraviisilise tulundusliku tegevusega;

[…]

f) diplomaatiliste esindajate, konsulaarametnike ja kantselei töötajate isiklikuks kasutamiseks: nende esindajate ja ametnike ning nende leibkonda kuuluvate pereliikmete otsene, tegelik ja ainuüksi riigisisene kasutamine isiklikeks ja eravajadusteks, tingimusel et viimased ei ole Luksemburgi Suurhertsogiriigi kodanikud või alalised elanikud ega tegele seal eraviisilise tulundusliku tegevusega“.

55 Suurhertsogi määruse artikli 4 lõikes 1 on täpsustatud:

„Käibemaksust on vabastatud kaubatarned ja teenuste osutamine, mille maksuvaba väärtus on vähemalt 240 eurot, sealhulgas teises liikmesriigis toimuvad kaubatarned ja teenuste osutamine, diplomaatilistele esindajatele, konsulaarametnikele ja kantselei töötajatele, kelle puhul Luksemburgi Suurhertsogiriik on vastuvõttev riik […]“.

II. Vaidluse aluseks olevad asjaolud

56 K. Pinxten oli kontrollikoja liige kahe ametiaja vältel, 1. märtsist 2006 kuni 30. aprillini 2018.

57 Nendel kahel ametiajal oli ta määratud selle institutsiooni III auditikotta, mis auditeerib liidu kulusid välistegevusele, laienemisele ja humanitaarabile. Alates 4. aprillist 2011 kuni viimase ametiaja lõpuni oli K. Pinxten III auditikoja eesistuja.

58 Pärast kontrollikoja liikmete asutusevälise tegevuse hindamise komitee heakskiitvat arvamust anti K. Pinxtenile 30. aprilli 2015. aasta otsusega luba tegutseda Stichting Behoud Natuur en Leefmilieu Vlaandereni (Flaami loodus- ja keskkonnakaitse fond, Belgia) (edaspidi „SBNL-V“) presidendina.

59 Kahe ametiaja jooksul oli K. Pinxteni käsutuses ametiauto ja kütusekaart, mis võimaldas sellele autole mõeldud kütuse eest tasuda kontrollikoja arvel. K. Pinxteni taotlusel oli talle väljastatud veel kaks kütusekaarti.

60 Ajavahemikus 2006. aastast kuni 2014. aasta märtsini oli K. Pinxtenil kontrollikoja määratud autojuht. Alates 2014. aasta aprillist oli K. Pinxtenil võimalus taotleda autojuhti kontrollikoja „autojuhtide andmebaasist", mida haldab kontrollikoja finantsjuht.

61 Lisaks hüvitati K. Pinxtenile tema kahe ametiaja jooksul esindus- ja vastuvõtukulud, mitmesugused kulud seoses lähetustega, mille oli tema palvel kinnitanud kontrollikoja president, ning talle maksti nendes lähetustes viibimisega seoses päevaraha.

III. Algatatud uurimised ja menetlused

A. Kontrollikoja ajutised meetmed

62 Kontrollikoda märgib, et 2016. aastal sai ta teavet mitme K. Pinxtenile omistatud raske eeskirjade eiramise kohta. 18. juulil 2016 andis selle institutsiooni peasekretär K. Pinxtenile suuliselt teada tema kohta esitatud kaebustest.

63 Kontrollikoja talitused analüüsisid 2016. aasta suvel K. Pinxteni ja selle institutsiooni autojuhtide, kelle kohta ta koostas lähetuskorraldusi, lähetusi, et tuvastada võimalikke eeskirjade eiramisi. Seejärel vahetati nende talituste ja K. Pinxteni vahel mitu e-kirja väidetava eeskirjade eiramise kohta mitme tema või nende autojuhtide lähetuste puhul. Selle kirjavahetuse tulemusena K. Pinxten kontrollikoja nõutud summasid tagasi ei maksnud.

64 26. juulil 2016 teatati kontrollikojale, et K. Pinxten oli 2011. aastal pärast ameti- ja isikliku autoga toimunud liiklusõnnetusest pannud toime kindlustuspettuse. Selle institutsiooni peasekretär andis 1. septembril 2016 Pinxtenile nendest väidetest suuliselt teada. Sama päeva teates väitis viimane, et kõnealuses õnnetuses põrkas tema ametiauto, mida juhtis tema autojuht, kokku tema isikliku autoga, mida juhtis tema poeg.

B. OLAFi juurdlus

65 Kontrollikoja presidendi korraldusel saatis kontrollikoja peasekretär 14. oktoobril 2016 OLAFile toimiku K. Pinxteni võimalike põhjendamatute kulutuste kohta Euroopa Liidu eelarvest.

66 OLAFi peadirektor andis kontrollikoja presidendile 31. märtsil 2017 ametlikult teada, et OLAF on algatanud juurdluse, et selgitada välja liidu rahalisi huve kahjustav eeskirjade võimalik eiramine, mis on seotud K. Pinxteni poolt kontrollikoja vahendite kasutamisega ja tema lähetustega, kus ta viibis või millele anti luba vastuolus kehtivate eeskirjadega.

67 22. septembril 2017 teatas OLAF K. Pinxtenile juurdluse algatamisest ja sellest, et ta on „juurdlusalune isik".

68 20. novembril 2017 inspekteeris OLAF K. Pinxteni kabinetti ja võttis kaasa mitmesuguseid dokumente. Pärast nende esialgset analüüsimist andis OLAF 15. detsembril 2017 K. Pinxtenile teada, et juurdlust on laiendatud ja edaspidi uuritakse selle raames ka tema võimalikke huvide konflikte ja muid ELTL artiklite 285 ja 286 ning 2012. aasta käitumisjuhendi sätete rikkumisi.

69 OLAFi uurijad kuulasid K. Pinxteni suuliselt ära 22. detsembril 2017. Pärast seda kui K. Pinxten sai OLAFilt juurdluse tulemusena tuvastatud asjaolude kokkuvõtte, edastas ta 15. mail 2018 OLAFile oma kirjalikud seisukohad.

70 Kontrollikoda sai 2. juulil 2018 OLAFi juurdluse lõpparuande (edaspidi „OLAFi aruanne"). Selles aruandes jõuti järeldusele, et K. Pinxten on kuritarvitanud kontrollikoja vahendeid tegevuste käigus, mis ei ole seotud tema ametikohustustega, kuritarvitanud kütusekaarte ja ametiauto liikluskindlustuslepingut, töölt põhjuseta puudunud, jätnud ametivälise tegevuse deklareerimata, edastanud konfidentsiaalset teavet ning et tema puhul esineb huvide konflikt.

71 Võttes arvesse aruandes tuvastatut, soovitas OLAF kontrollikojal alustada K. Pinxteni suhtes distsiplinaarmenetlust, võtta sobivad meetmed, et tagada 472 869,09 euro sissenõudmine, mis vastab kuludele, mille kontrollikoda alusetult kandis, ning nõuda sisse 97 954,52 eurot, mis vastab K. Pinxteni õigustamatult puudutud aja eest makstud töötasule.

72 Leides lisaks, et mõni juurdluse tulemusel tuvastatud asjaolu viitas võimalikele kriminaalkuritegudele, saatis OLAF oma info ja soovitused ka Luksemburgi õiguskaitseasutustele.

C. Käesoleva menetluse algatamine kontrollikojas

73 Kontrollikoja president edastas 3. juulil 2018 selle institutsiooni liikmetele koopia OLAFi aruandest ja selle asutuse antud soovitustest.

74 Kontrollikoja president saatis 5. oktoobril 2018 selle institutsiooni liikmetele esialgse aruande. Selles aruandes soovitati kontrollikojal paluda Euroopa Kohtul „tuvastatud asjaolud läbi vaadata ja otsustada, kas K. Pinxten on oma ametikohustusi rikkunud". Nimetatud aruanne saadeti koos OLAFi aruandega samal päeval K. Pinxtenile. Lisaks saadeti talle 17. oktoobril 2018 OLAFi aruande lisad.

75 K. Pinxten esitas 19. novembril 2018 kontrollikojale oma kirjalikud seisukohad. 26. novembril 2018 toimus kontrollikojas kinnine istung, kus kontrollikoja liikmed K. Pinxteni ära kuulasid.

76 Kontrollikoda otsustas 29. novembril 2018 toimunud kinnisel istungil suunata K. Pinxteni juhtumi ELTL artikli 286 lõike 6 alusel Euroopa Kohtusse.

D. Luksemburgi ametiasutuste algatatud kriminaalmenetlus

77 OLAFilt saadud teabe põhjal esitas Tribunal d'arrondissement de Luxembourgi (Luxembourgi piirkondlik kohus, Luksemburg) riiklik prokurör 1. oktoobri 2018. aasta kirjaga kontrollikojale taotluse võtta K. Pinxtenilt kohtulik puutumatus. 15. novembril 2018 rahuldas kontrollikoda selle taotluse.

IV. Poolte nõuded

78 Kontrollikoda palub Euroopa Kohtul:

– jätta rahuldamata K. Pinxteni nõue peatada Euroopa Kohtu menetlus;

– tuvastada, et K. Pinxten enam ei täitnud talle ELTL artiklitest 285 ja 286 ning nende alusel vastu võetud eeskirjadest tulenevaid ametikohustusi;

– seetõttu määrata ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud karistus, kusjuures kontrollikoda jätab selle ulatuse Euroopa Kohtu otsustada;

– tunnistada K. Pinxteni kahju hüvitamise nõue vastuvõetamatuks;

– mõista kohtukulud välja K. Pinxtenilt.

79 K. Pinxten palub Euroopa Kohtul:

– nõuda kontrollikojalt siseauditi aruannet, mis käsitleks kontrollikoja liikmete lähetuskulusid aastatel 2012–2018 ja nende kõigi ametiautode kasutamist, ning tuvastada, milliseid meetmeid kontrollikoda selle aruande põhjal on võtnud, ning nõuda kontrollikojalt välja dokumendid, mis käsitlevad siseaudiitorile avaldatud survet;

– jätta kontrollikoja hagi rahuldamata;

– mõista kontrollikojalt tema kasuks välja 50 000 eurot talle tekitatud mittevaralise kahju eest;

– mõista kontrollikojalt välja kõik kohtukulud.

V. Käesoleva menetluse peatamise taotlus

A. Poolte argumendid

80 K. Pinxten rõhutab, et Luksemburgis on pooleli kriminaalmenetlus. Selles kontekstis nõuab põhimõte, et „kriminaalmenetlus peatab distsiplinaarmenetluse“ või vähemalt hea halduse põhimõte, et Euroopa Kohus ei otsusta enne Luksemburgi kriminaalasutusi.

81 Käesoleva menetluse peatamine võimaldaks ühteaegu hoiduda mõjutamast K. Pinxteni olukorda Luksemburgis algatatud kriminaalmenetluses, kui ka tagada, et võetakse arvesse asjaolusid, mida tuvastasid Luksemburgi kriminaalasutused, millel on suurem uurimispädevus kui Euroopa Kohtul.

82 Kontrollikoda vaidleb sellele taotlusele vastu.

B. Euroopa Kohtu hinnang

83 Kõigepealt tuleb märkida, et ükski liidu õiguse säte ei näe ette, et Euroopa Kohtus ELTL artikli 286 lõike 6 alusel algatatud menetlus tuleb peatada, kui on algatatud kriminaalmenetlus, mis puudutab täielikult või osaliselt samu tegusid.

84 Personalieeskirjade IX lisa artiklis 25 on küll sätestatud, et kui ametnikule esitatakse samade tegude eest süüdistus, tehakse lõplik otsus distsiplinaarasjas pärast seda, kui asja arutav kohus on teinud oma lõpliku otsuse.

85 Menetlused, mis puudutavad kontrollikoja liikme poolt tema ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmist, kuuluvad siiski ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud autonoomse õiguskaitsevahendi alla ning neid menetlusi ei reguleeri seega personalieeskirjades sätestatud distsiplinaarmenetluse eeskirjad (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 118).

86 Edasi tuleb rõhutada – nagu märkis ka kohtujurist oma ettepaneku punktis 78 –, et ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetlusel on spetsiifiline ülesanne, kuna selle eesmärk on tagada Euroopa institutsioonide nõuetekohane toimimine, mis erineb riigisisese kriminaalmenetluse eesmärgist.

87 Lõpuks tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et selles sättes ette nähtud menetluses ei ole Euroopa Kohus seotud kriminaalmenetluses asjaoludele antud juriidilise kvalifikatsiooniga ning tema pädevuses on tema täie hindamispädevuse raames uurida, kas asjaomasele kontrollikoja liikmele etteheidetavad asjaolud kujutavad endast tema ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmist (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 121).

88 Seega ei ole käesoleva menetluse peatamine kuni Luksemburgis algatatud kriminaalmenetluse lõppemiseni vajalik, kuna igal juhul ei piira selle menetluse tulemus hinnangu ulatust, mida Euroopa Kohus peab käesoleva hagi lahendamiseks andma.

89 Neil asjaoludel tuleb K. Pinxteni taotlus käesoleva menetluse peatamiseks jätta rahuldamata.

VI. Teatud dokumentide esitamise taotlus

A. Poolte argumendid

90 K. Pinxten väidab, et kontrollikoda viis ajavahemiku 2012–2018 kohta läbi selle institutsiooni liikmete lähetuskulude ja ametiautode kasutamise täieliku siseauditi.

91 Oma vasturepliigis palub ta Euroopa Kohtul määrata kontrollikojale menetlustoiminguna kohustus esitada selle siseauditi tulemusel koostatud aruanne ja kirjeldada selle aruande alusel võetud meetmeid. Niisugune menetlustoiming võimaldaks K. Pinxteni sõnul selgitada Euroopa Kohtule kontrollikoja siseauditi talituse hinnangut tema olukorrale, selle institutsiooni teiste liikmete toime pandud rikkumisi ning seda, kuidas nimetatud institutsioon neid rikkumisi käsitles.

92 Lisaks väidab K. Pinxten, et kõnealuse institutsiooni peasekretär kahjustas siseaudiitori sõltumatust ning Euroopa Kohtul oleks tarvilik lasta endale edastada kõik märkused selle olukorra kohta, et oleks võimalik kindlaks teha, kuidas tuleb K. Pinxteni vastu esitatud etteheiteid hinnata.

B. Euroopa Kohtu hinnang

93 Kõigepealt tuleb meenutada, et Euroopa Kohus on ainsana pädev hindama, kas taotlus dokumentide esitamiseks on kohtuvaidluse eseme seisukohast asjakohane ja kas taotletud dokumendid on selle vaidluse lahendamiseks vajalikud (vt selle kohta 3. märtsi 2020. aasta kohtumäärus komisjon *vs.* Poola, C-791/19 R, ei avaldata, EU:C:2020:147, punkt 9 ja seal viidatud kohtupraktika).

94 Sellega seoses tuleb esiteks märkida, et Euroopa Kohus peab käesoleva hagi lahendamiseks kindlaks tegema kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste ulatuse ja hindama poolte esitatud tõendite alusel, kas seda, et K. Pinxten jättis need kohustused täitmata, tuleb pidada tõendatuks.

95 Neil asjaoludel, isegi kui eeldada, et siseauditi aruanne, millele K. Pinxten viitas, sisaldab tõesti hinnangut tema käitumise nõuetekohasusele, ei saa kontrollikoja sisemise organi seisukoht selles osas olla määravaks elemendiks selle institutsiooni hagi üle otsustamisel.

96 Teiseks tuleb meenutada, et käesolev menetlus puudutab ainult rikkumisi, mida kontrollikoda heitis ette K. Pinxtenile.

97 Ent asjaolu, et teised selle institutsiooni liikmed panid toime samalaadseid või raskemaid rikkumisi – isegi kui eeldada, et see on tõendatud –, ei tähenda, et K. Pinxteni käitumine oli nõuetekohane või et seda käitumist saaks pidada tema ametikohast tulenevate kohustuste täitmiseks ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses.

98 Kolmandaks, võttes arvesse ülesandeid, mis lasuvad Euroopa Kohtul käesolevas menetluses ja mis tulenevad käesoleva kohtuotsuse punktist 94, ei ole võimalik vastuolu kontrollikojas seoses siseauditi läbiviimisega pärast K. Pinxteni teise ametiaja lõppemist selle institutsiooni liikmena asjakohane nimetatud institutsiooni hagi menetlemisel.

99 Eeltoodut arvestades tuleb tõdeda, et põhjendused, millega K. Pinxten toetab oma dokumentide esitamise taotlust, ei tõenda huvi, mis neil dokumentidel võiks olla käesoleva menetluse jaoks, ning et see taotlus tuleb seega jätta rahuldamata.

VII. Dokumendi toimikust eemaldamise taotlus

A. Poolte argumendid

100 Kontrollikoda palub toimikust eemaldada selle institutsiooni presidendi 13. veebruaril 2019 teistele selle institutsiooni liikmetele ja peasekretärile saadetud e-kirja, mille K. Pinxten esitas kostja vastuse lisas B.10 (edaspidi „13. veebruari 2019. aasta e-kiri“).

101 Ta väidab, et tegemist on rangelt konfidentsiaalse e-kirjaga, mis saadeti ainult kontrollikoja liikmetele pärast K. Pinxteni teise ametiaja lõppu selle institutsiooni liikmena. Ta järeldab sellest, et see dokument saadi tingimata ebaseaduslikult, mis kahjustab eelkõige kontrollikoja õigust teabevahetuse konfidentsiaalsusele.

102 K. Pinxten väidab, et 13. veebruari 2019. aasta e-kirja toimikust eemaldamise taotlus tuleb jätta rahuldamata.

103 Sellega seoses väidab ta kõigepealt, et ta ei saanud seda e-kirja ebaseaduslikult. Seejärel leiab ta, et nimetatud e-kiri ei olnud tegelikult konfidentsiaalne, kuna kontrollikoja käitumisjuhised välistavad konfidentsiaalse teabe edastamise e-kirja teel ning selle e-kirja said kätte kõik adressaatide kabinettide liikmed. Dokumendi konfidentsiaalsus või see, et see saadi ebaseaduslikult, ei õigusta lõpuks dokumendi eemaldamist toimikust, kui see on vajalik Euroopa Kohtu otsuse tegemiseks, millega on tegemist käesoleval juhul.

B. Euroopa Kohtu hinnang

104 Tuleb silmas pidada, et liidu õiguses prevaleerib tõendite vaba hindamise põhimõte, millest tuleneb, et õigel ajal esitatud tõendi vastuvõetavust saab liidu kohtutes vaidlustada üksnes selle põhjal, et see on saadud ebaseaduslikult (vt selle kohta 26. septembri 2018. aasta kohtuotsus Infineon Technologies *vs.* komisjon, C-99/17 P, EU:C:2018:773, punkt 65 ja seal viidatud kohtupraktika).

105 Sellega seoses on Euroopa Kohus juba otsustanud eemaldada toimikust dokument eelkõige põhjusel, et esineb kahtlus selles osas, kas pool, kes sellele tugineb, on saanud selle seaduslikult (vt selle kohta 17. detsembri 1981. aasta kohtuotsus Ludwigshafener Walzmühle Erling jt *vs.* nõukogu ja komisjon, 197/80–200/80, 243/80, 245/80 ja 247/80, EU:C:1981:311, punkt 16).

106 Sama lahendust kasutati õigusliku arvamuse puhul, mille oli asutusesiseseks kasutamiseks välja töötanud liikmesriigi ametiasutus, kes ei olnud seda saatnud sellele tuginenud poolele ega lubanud seda kõnealusele poolele edastada (23. märtsi 2007. aasta kohtumäärus Stadtgemeinde Frohnleiten ja Gemeindebetriebe Frohnleiten, C-221/06, EU:C:2007:185, punktid 19–23).

107 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et institutsiooni õigustalituse õiguslik arvamus, mida pool, kes sellele tugineb, ei ole saanud seaduslikult, tuleb toimikust eemaldada, välja arvatud juhul, kui see pool põhjendab selle õigusliku arvamuse esitamist ülekaaluka üldise huviga (vt selle kohta 29. jaanuari 2009. aasta kohtuotsus Donnici *vs.* parlament, C-9/08, ei avaldata, EU:C:2009:40, punktid 17–23).

108 Kuigi käesolevas asjas vaidlustab K. Pinxten formaalselt kontrollikoja väite, et ta hankis 13. veebruari 2019. aasta e-kirja ebaseaduslikult, ei esita ta mingit selgitust viisi kohta, kuidas ta selle e-kirja hankis, rõhutades üksnes, et see e-kiri oli kättesaadav paljudele kontrollikoja töötajatele.

109 13. veebruari 2019. aasta e-kiri kujutab endast aga kontrollikoja liikmete vahelist sisesuhtlust, mis on ilmselgelt rangelt konfidentsiaalset laadi.

110 Lisaks on selge, et seda e-kirja ei saadetud K. Pinxtenile, kuna ta ei olnud alates 30. aprillist 2018 enam kontrollikoja liige.

111 Seega tuleb asuda seisukohale, et on kaheldav, kas K. Pinxten sai selle e-kirja seaduslikul viisil.

112 Lisaks tugineb K. Pinxten 13. veebruari 2019. aasta e-kirjale tõendamaks, et teisi kontrollikoja liikmeid koheldi soodsamalt kui teda.

113 Isegi kui oletada, et selle institutsiooni teisi liikmeid koheldi seoses rikkumistega, mille nad oma ametikohustuste raames toime panid, tõesti soodsamalt kui K. Pinxtenit, ei saa see asjaolu igal juhul tõendada, et viimane ei täitnud oma ametikohast tulenevaid kohustusi ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses.

114 Peale selle tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et võrdse kohtlemise põhimõtte järgimisel tuleb arvestada seaduslikkuse põhimõttega, mille kohaselt ei saa keegi enda nõude toetuseks tugineda kolmanda isiku kasuks toime pandud õigusnormi rikkumisele (10. novembri 2011. aasta kohtuotsus The Rank Group, C-259/10 ja C-260/10, EU:C:2011:719, punkt 62, ja 13. septembri 2017. aasta kohtuotsus Pappalardo jt *vs.* komisjon, C-350/16 P, EU:C:2017:672, punkt 52).

115 Sellest järeldub, et K. Pinxten ei ole tõendanud ülekaaluka üldise huvi olemasolu, mis võiks õigustada asjaomase dokumendi esitamist.

116 Järelikult tuleb rahuldada kontrollikoja taotlus eemaldada toimikust kostja vastuse lisas B.10 esitatud 13. veebruari 2019. aasta e-kiri.

VIII. Hagi

A. Hagi vastuvõetavus

117 K. Pinxten esitas kõigepealt neli argumenti, millega ta vaidlustas käesoleva hagi vastuvõetavuse, mis puudutavad vastavalt ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetluse vastuolu õigusega tõhusale kohtulikule kaitsele, OLAFi juurdluse õigusvastasust, selle hagi esitamiseks kontrollikojas toimunud menetluse nõuetele mittevastavust ja ülemäärast viivitust, millega see hagi esitati.

1. Käesoleva menetluse väidetav vastuolu õigusega tõhusale kohtulikule kaitsele

a) Poolte argumendid

118 Esimeses vastuvõetamatuse vastuväites väidab K. Pinxten, et käesolevas menetluses ei ole tal õigust pöörduda kohtusse ega juurdepääsu kahele kohtuastmele, mis on vastuolus Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikliga 47 ja 4. novembril 1950 Roomas alla kirjutatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) protokolli nr 7 artikliga 2.

119 Kuigi Euroopa Kohus lükkas juba tagasi argumendi kahe kohtuastme puudumise kohta 11. juuli 2006. aasta kohtuotsuses komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, EU:C:2006:455), jättis ta märkimata, et ta sekkub käesoleval juhul distsiplinaarvõimu, mitte kohtuna.

120 Seega, kui kontrollikoja tegevust tuleks analüüsida ELTL artikli 286 lõikes 6 määratletud raamistikus, jääks K. Pinxten ilma igasugusest kohtuliku kaitse vormist, mis tähendaks, et kontrollikoda ei saaks selle sätte alusel hagi esitada.

121 Kontrollikoda leiab, et see väide on vastuvõetamatu, kuna selles palutakse tegelikult Euroopa Kohtul tuvastada esmase õiguse sätte kehtetus. Igal juhul lükati see väide tagasi juba 11. juuli 2006. aasta kohtuotsuses komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, EU:C:2006:455).

b) Euroopa Kohtu hinnang

122 Kõigepealt, mis puudutab kaheastmelise kohtumenetluse puudumist, siis piisab, kui meenutada, et Euroopa Kohtu otsuse edasikaebamise võimaluse puudumine ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetluses ei kujuta endast sellist puudust, mis oma olemuselt võiks rikkuda asjaomase kontrollikoja liikme või endise liikme õigust tõhusale kohtulikule kaitsele, mis on tagatud harta artikliga 47 (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punktid 112 ja 113).

123 Lisaks, arvestades, et K. Pinxten väidab, et tema argument erineb sellest, mida Euroopa Kohus analüüsis 11. juuli 2006. aasta kohtuotsuses komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, EU:C:2006:455), kuna selles viidatakse kohtuliku kaitse täielikule puudumisele, mitte aga sellele, et rikutud on õigust kaheastmelisele kohtumenetlusele, siis tuleb rõhutada, et Euroopa Kohus lahendab asja käesolevas menetluses – pärast seda, kui ta on ära kuulanud K. Pinxteni – sõltumatu ja erapooletu kohtuna, mis on loodud EL lepingu ja EL toimimise lepingu alusel, mitte aga distsiplinaarasju otsustava haldusasutusena.

124 Seega piisab K. Pinxteni kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste väidetava täitmata jätmise uurimisest Euroopa Kohtu poolt esimese ja viimase astmena, et tagada talle tõhus kohtulik kaitse.

2. OLAFi juurdluse väidetav õigusvastasus

a) Poolte argumendid

125 Teises vastuvõetamatuse vastuväites väidab K. Pinxten, et kontrollikoja hagi põhineb OLAFi aruandel ja see aruanne koostati õigusvastase menetluse tulemusel.

126 Esimesena laiendas OLAF ebaseaduslikult oma juurdluse ulatust.

127 Nimelt tuleneb määruse nr 883/2013 artikli 7 lõikest 2, et institutsiooni ruumide inspekteerimine peab toimuma kirjaliku volituse alusel, milles mainitakse lubatud juurdluse toiminguid, mille kohaldamisala on määratletud juurdluse algatamise otsuses.

128 OLAF ei saa seega viia läbi inspekteerimist, mille eesmärk või tagajärg oleks võimalike rikkumiste avastamine, millest ta ei olnud teadlik ja mis väljuvad läbiviidava juurdluse piiridest. Käesolevas asjas ei saanud OLAF seega õiguspäraselt laiendada oma juurdluse ulatust, tuginedes K. Pinxteni kabineti inspekteerimise käigus kogutud andmete analüüsile.

129 Teisena rikkus OLAF K. Pinxteni õigust eraelu puutumatusele. Esiteks ei kinnitanud see amet, et ta hoidus võtmast K. Pinxteni ja tema kaitsja vahelist kirjavahetust, mis on hõlmatud ametisaladusega. Teiseks võttis OLAF ära eratoimikud, mis olid sõnaselgelt sellistena esitatud ja mis puudutasid eelkõige huvitatud isiku osalemist jahipidamises ja talle kuuluva korteri üürileandmist.

130 Kolmandana ei järginud OLAF K. Pinxteni kaitseõigusi.

131 Esiteks oli K. Pinxtenile enne OLAFi aruande koostamist esitatud faktiliste asjaolude kokkuvõte väga lühike, sellele lisatud tabelid olid raskesti mõistetavad ja nendega seotud tõendavaid dokumente ei edastatud õigel ajal.

132 Teiseks põhineb see aruanne real faktilistel asjaoludel ja küsitlustel, millest K. Pinxtenit ei teavitatud, kui OLAF teda ära kuulas.

133 Kolmandaks oli tema kaitseõiguste teostamine puhtalt formaalne, kuna kaitseks esitatud argumente ei arutatud, välja arvatud harvad erandid, vaid need lihtsalt taasesitati aruande lõpus.

134 Neljandaks ei saanud K. Pinxteni endine abi pärast tema ärakuulamist protokolli, samas kui OLAF oleks pidanud talle selle koopia edastama, mis kinnitab, et OLAF ei ole juurdluses arvestanud süüstavaid ja õigustavaid asjaolusid.

135 Kontrollikoda leiab, et väide OLAFi juurdluse õigusvastasuse kohta on edutu, kuna selle ameti aruanne ei ole otsustav element, millele Euroopa Kohtu poole pöördumine tugineb.

136 Teise võimalusena on see väide põhjendamatu.

137 Esimesena väidab kontrollikoda, et miski ei keela OLAFil laiendada juurdluse ulatust ja tal peab olema võimalik seda teha, kui institutsiooni ruumides läbiviidud inspekteerimise tulemusena ilmnevad tõsised kahtlused. Pealegi laiendati kõnealust juurdlust kahtlustele, mis olid tihedalt seotud selle esialgse ulatusega.

138 Teisena on austatud K. Pinxteni õigust eraelu puutumatusele. Ühelt poolt ei tõenda ükski tema esitatud asjaolu, et OLAF tugines dokumendile, mis on hõlmatud advokaadi ja tema kliendi suhete konfidentsiaalsusega. Teiselt poolt lubab määruse nr 883/2013 artikli 4 lõige 2 OLAFil viivitamata tutvuda kogu institutsioonide valduses oleva teabega ja teha koopiad institutsioonide valduses olevatest dokumentidest. Tal on seega kaalutlusruum ning tema volitusi ei saa piirata asjaolu tõttu, et teatud dokumente esitletakse „isiklikena“.

139 Kolmandana peab K. Pinxten tõendama, et kõnealune menetlus oleks võinud viia teistsuguse tulemuseni, kui tema kaitseõigusi väidetavalt ei oleks rikutud, mida ta aga teinud ei ole. Igal juhul täitis OLAF käesoleval juhul oma kohustusi, edastades asjaolude kokkuvõtte, mis on piisav, et K. Pinxten saaks esitada oma märkused, mida ta muu hulgas ka tegi. Lisaks oli tal võimalus esitada oma kaitseargumendid kontrollikoja sisemenetluse käigus kogu OLAFi aruande põhjal. Lisaks ei olnud OLAF kohustatud esitama K. Pinxteni endisele abile protokolli, kuna viimane kuulati üle tunnistajana.

b) Euroopa Kohtu hinnang

140 Kõigepealt tuleb analüüsida kontrollikoja argumenti, mille kohaselt ei ole vaja hinnata OLAFi juurdluse nõuetekohasust, kuna OLAFi aruanne ei ole määrava tähtsusega element, millel Euroopa Kohtusse pöördumine ELTL artikli 286 lõike 6 alusel põhineb.

141 Sellega seoses tuleb märkida, et viis kontrollikoja väidet, mille ta oma hagi toetuseks esitas, kordavad OLAFi aruandes tehtud järeldusi.

142 Nende väidete põhjendatuse kinnituseks esitab kontrollikoda tõendid, mis suures osas koosnevad OLAFi poolt juurdluse käigus ära võetud dokumentidest, mis on ära toodud tema aruande lisas. Hagiavalduse lisa A.37, millele kontrollikoda oma menetlusdokumentides väga laialdaselt viitab, koosneb sõnaselge kirjelduse järgi „[a]meti 2. juulil 2018 kontrollikoja presidendile edastatud OLAFi aruande lisadest“.

143 Lisaks märkis see institutsioon vastuseks Euroopa Kohtu esitatud küsimustele põhjuse kohta, miks kontrollikoda muutis oma esialgset hinnangut lähetus-, esindus- ja vastuvõtukulude ning K. Pinxtenile makstud päevaraha nõuetekohasuse kohta, et tema uus hinnang põhines tõenditel, mille OLAF viimase juurdluse käigus sai.

144 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et käesoleva hagi vastuvõetavus ei sõltu OLAFi juurdluse nõuetekohasusest.

145 Samas võib selle juurdluse võimalik nõuetevastasus tähendada seda, et kõik või osa tõenditest, mille kontrollikoda oma hagi toetuseks esitas, on saadud kohaldatavaid õigusnorme rikkudes, mis kohustaks Euroopa Kohut kindlaks tegema, kas see rikkumine mõjutab nende tõendite vastuvõetavust käesolevas menetluses.

146 Seetõttu on enne kontrollikoja väidete üle otsustamist vaja hinnata K. Pinxteni nende argumentide põhjendatust, mis käsitlevad OLAFi juurdluse nõuetevastasust.

147 Mis puudutab esiteks OLAFi juurdluse eseme väidetavalt ebaseaduslikku laiendamist, siis tuleb rõhutada, et määruse nr 883/2013 artikli 4 lõike 2 punkti a kohaselt võib OLAF tutvuda kogu asjakohase teabega, mis on liidu institutsioonide valduses, ning saada juurdepääs nende asutuste tööruumidele.

148 Selle määruse artikli 4 lõigete 1 ja 2 kohaselt võib seda pädevust kasutada üksnes sisejuurdluse raames ja seda tuleb kasutada vastavalt selles määruses ette nähtud tingimustele.

149 Sama määruse artikli 5 lõike 1 kohaselt võib OLAFi peadirektor algatada juurdluse, kui on piisavalt alust kahtlustada pettust, korruptsiooni või muu liidu finantshuve kahjustava ebaseadusliku tegevuse olemasolu.

150 Lisaks on määruse nr 883/2013 artikli 7 lõikes 2 sätestatud, et OLAFi ametnikud viivad institutsiooni ruumide inspekteerimise läbi pärast kirjaliku volituse esitamist, milles on ära toodud eelkõige juurdluse ese ja eesmärk, samuti nende juurdluste läbiviimise õiguslikud alused ja nendest tulenevad uurimisvolitused.

151 Sellest järeldub ühelt poolt, et OLAFi läbi viidud inspekteerimine institutsiooni ruumides, ilma et tal oleks enne andmeid, mis annaksid alust kahtlustada tema pädevusse kuuluvat ebaseadauslikku tegevust, on nõuetevastane, ning teiselt poolt peab sellise kontrolli eesmärk olema koguda tõendeid kahtlustatava ebaseadusliku tegevuse kohta (vt analoogia korras 25. juuni 2014. aasta kohtuotsus Nexans ja Nexans France *vs*. komisjon, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, punkt 37).

152 Seevastu ei tulene määruse nr 883/2013 artiklitest 4, 5 ja 7, et OLAFil oleks keelatud võtta arvesse asjaolusid, mis avastati juhuslikult institutsiooni ruumides toimunud nõuetekohase inspekteerimise käigus ja mis paljastavad ebaseadusliku tegevuse, mis kuulub tema pädevusse ja millest ta ei olnud teadlik enne seda inspekteerimist ja mis erineb ebaseaduslikust tegevusest, millega seondus algul juurdlus, mille raames kõnealune inspekteerimine läbi viidi.

153 Lisaks võib OLAFi tegevust reguleerivate eeskirjade tõlgendamine viisil, mille pakkus välja K. Pinxten, praktikas kaasa tuua karistamatuse OLAFi juurdluse käigus avastatud ebaseadusliku tegevuse toimepanijatele – ilma et selline tagajärg oleks vajalik selleks, et vältida sellele organile antud uurimisvolituste kuritarvitamist või kaitsta asjaomase isiku kaitseõigusi –, mis tekitaks ohu, et kahjustatakse määruse nr 883/2013 artikli 1 lõikes 1 nimetatud eesmärki tõhustada kelmuste/pettuste, korruptsiooni ning finantshuve kahjustava muu ebaseadusliku tegevuse vastast võitlust.

154 Järelikult, kui OLAFi nõuetekohane institutsiooni ruumide inspekteerimine viib selleni, et avastatakse juhuslikult elemente, mis tekitavad põhjendatud kahtluse, et tegemist on tema pädevusse kuuluva ebaseadusliku tegevusega, mis erineb sellest, mille kohta algatatud juurdluse käigus see inspekteerimine käis, otsustab OLAF, kas ta kavatseb selleks, et kontrollida või täiendada teavet, millest ta selle inspekteerimise käigus juhuslikult teada sai, avada uue juurdluse (vt analoogia alusel 17. oktoobri 1989. aasta kohtuotsus Dow Benelux *vs*. komisjon, 85/87, EU:C:1989:379, punkt 19, ja 15. oktoobri 2002. aasta kohtuotsus Limburgse Vinyl Maatschappij jt *vs*. komisjon, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P–C-252/99 P ja C-254/99 P, EU:C:2002:582, punkt 301) või vastavalt asjaoludele laiendada oma juurdluse algset eset, kui juhuslikult ilmsiks tulnud ebaseaduslik tegevus on piisavalt seotud sellega, mis oli algse juurdluse esemeks, et õigustada seda, et nad on ühe ja sama juurdluse esemeks.

155 Käesoleval juhul ei vaidlusta K. Pinxten OLAFi peadirektori poolt kontrollikojale edastatud teabe alusel tehtud sisejuurdluse algatamise otsuse nõuetekohasust, ega ka OLAFi poolt 20. novembril 2017 selle juurdluse raames selle institutsiooni ruumides läbi viidud inspekteerimise nõuetekohasust.

156 Lisaks ei väida ta, et asjaolud, mille OLAF selle inspekteerimise käigus avastas, ei saanud tekitada piisavaid kahtlusi, mis lubaksid eeldada OLAFi pädevusse kuuluvat ebaseaduslikku tegevust.

157 Järelikult ei saa asjaolu, et OLAF otsustas laiendada juurdluse eset, mis esialgu oli algatatud seoses võimalike K. Pinxteni rikkumistega, mis mõjutasid liidu finantshuve, hõlmates kontrollikoja varade kasutamise ja lähetused, milles viibiti või milleks anti luba kehtivaid eeskirju rikkudes, võimalikud huvide konfliktid ja muud ELTL artiklite 285 ja 286 ning 2012. aasta käitumisjuhise sätete rikkumised, põhineb 2017. aasta 20. novembril avastatud tõenditel, viia selle otsuse nõuetevastasuseni.

158 Teiseks, mis puudutab K. Pinxteni eraelu puutumatuse riivet käsitlevaid argumente, siis tuleb märkida, et arvestades käesoleva menetluse eset, ei tule Euroopa Kohtul käesolevas asjas otsustada mitte selle õiguse mis tahes rikkumise üle, mida OLAF oleks võinud oma juurdluse

käigus toime panna, vaid üksnes selle õiguse väidetava rikkumise üle, mis on seotud kontrollikoja poolt käesoleva hagi toetuseks esitatud tõendite kogumisega. Menetlusnormide rikkumised, mille OLAF võib tõendite kogumisel toime panna, võivad käesoleva hagi läbivaatamist igal juhul mõjutada üksnes osas, milles see tugineb OLAFi õigusvastaselt saadud tõenditele.

159 Sellega seoses tuleb kõigepealt tõdeda, et K. Pinxten ei nimeta kontrollikoja esitatud tõendite hulgas ühtegi dokumenti, mis oleks hõlmatud advokaadi ja tema kliendi suhete konfidentsiaalsuse põhimõttega.

160 Seega ei ole asjaolul, et OLAF ei kinnitanud, et ta ei ole võtnud ühtegi tõendit K. Pinxteni ja tema nõustaja vahelise kirjavahetuse kohta – isegi kui eeldada, et see on tõendatud – käesolevas asjas tähtsust.

161 Mis puudutab seejärel tõendeid K. Pinxteni osalemise kohta jahiretkedel, siis tuleb märkida, et kontrollikoda esitas Euroopa Kohtule dokumente selle tegevuse kohta, mis on otseselt seotud mitme lähetuses viibimisega kontrollikoja liikmena.

162 Vaatamata nende dokumentide säilitamisele kaustas, mis on sõnaselgelt märgitud kui „isiklik“, ei saa neid dokumente nende seotuse tõttu selliste lähetustega pidada seotuks üksnes K. Pinxteni eraviisilise tegevusega.

163 Lisaks tuleneb käesoleva kohtuotsuse punktis 158 esitatud tõdemusest, et käesolevas menetluses ei ole vaja teha otsust K. Pinxteni väite kohta, et OLAF võttis samuti kaasa või kopeeris hulga dokumente, mis puudutasid jahiretki, mis ei olnud hõlmatud lähetuskorraldusega.

164 Lõpuks tuleb küll tõdeda, et 20. novembri 2014. aasta kiri, mille K. Pinxten saatis liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, et teha talle ettepanek üürida korter Brüsselis (Belgia), oli seotud K. Pinxteni eraomandi haldamisega ning et selle kirja koopia lisamine OLAFi toimikule piirab tema õigust eraelu puutumatusele, mis on tagatud harta artikliga 7.

165 Selle kirja kasutamine OLAFi poolt on siiski piiratud seadusega, kuna seda saab kasutada üksnes OLAFi juurdluse ja selle juurdluse järel algatatud menetluste raames.

166 Järelikult ei tõenda K. Pinxteni esitatud argumendid käesolevas menetluses, et OLAF rikkus õigusvastaselt tema õigust eraelu puutumatusele.

167 Mis puudutab kolmandaks K. Pinxteni kaitseõiguste väidetavat rikkumist, siis tuleb meenutada, et harta artikli 41 lõike 2 punktis a on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb endas igaühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.

168 Seda põhimõtet on rakendatud määruse nr 883/2013 artikli 9 lõikes 4, milles on ette nähtud, et pärast juurdluse lõpetamist ja enne asjaomase isiku kohta nimeliste järelduste tegemist peab OLAF põhimõtteliselt andma viimasele võimaluse esitada oma märkused temaga seotud asjaolude kohta.

169 Lisaks on Euroopa Kohus komisjoni liikme suhtes ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetlusega analoogses menetluses leidnud, et on vaja kontrollida, kas komisjoni liiget teavitati aegsasti temale etteheidetust ning kas tal oli võimalus olla ära kuulatud (11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 105). Niisugune kohustus on pealegi ette nähtud ka kodukorra artikli 4 lõigetes 2 ja 3.

170 Neil asjaoludel, kuigi nii OLAF kui ka kontrollikoda on kohustatud oma vastavaid kohustusi täitma, tuleb selle institutsiooni asjaomase liikme või endise liikme õiguse olla ära kuulatud järgimist ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetluse raames hinnata üldiselt, kuna ei saa välistada, et kontrollikoda ei andnud kõnealusele liikmele või endisele liikmele piisavat võimalust olla ära kuulatud küsimustes, mida ta ei saanud enne OLAFi aruande vastuvõtmist sisukalt kommenteerida.

171 Käesoleval juhul on selge, et OLAF kuulas 22. detsembril 2017 K. Pinxteni suuliselt ära, et OLAFi ja K. Pinxteni nõustaja vahetasid kirjalikult teavet ning viimane võis pärast juurdluse lõpus tuvastatud asjaolude kokkuvõtte saamist saata OLAFile kirjaliku dokumendi, mille eesmärk oli kummutada selles kokkuvõttes esitatud väited.

172 Seejärel edastati 5. oktoobril 2018 K. Pinxtenile OLAFi aruanne ja kontrollikoja presidendi poolt kontrollikoja liikmetele saadetud esialgne aruanne. Tal oli võimalik esitada nende aruannete kohta oma seisukoht nii kirjalike märkuste esitamisega kui ka ärakuulamisel selles institutsioonis.

173 Selles kontekstis tuleb märkida, et kuigi ta väidab, et OLAFi juurdluse käigus toimus neli eraldiseisvat eeskirjade eiramist, mida on käsitletud käesoleva kohtuotsuse punktides 131–134 ja mis takistasid OLAFit teda tegelikult ära kuulamast, ei esita ta ühtegi argumenti tõendamaks, et tal ei olnud võimalik kontrollikojas piisavalt väljendada oma seisukohta teatud asjaolude kohta, mida enne OLAFi aruande vastuvõtmist tema vastu arvesse võeti.

174 Neil asjaoludel ilmneb, et K. Pinxteni esitatud argumendid ei tõenda käesoleva menetluse jaoks, et tema kaitseõigusi on rikutud.

175 Sellest järeldub, et kõik K. Pinxteni argumendid OLAFi juurdluse nõuetevastasuse kohta tuleb tagasi lükata ning seega ei ole käesoleva hagi lahendamiseks vaja kindlaks teha, kas ELTL artikli 286 lõikes 6 ette nähtud menetluses saab tugineda õigusvastaselt kogutud tõenditele.

3. Kontrollikojas käesoleva hagi esitamiseks loa andmiseks toimunud menetluse väidetav nõuetevastasus

a) Poolte argumendid

176 Kolmandas vastuvõetamatuse argumendis väidab K. Pinxten esiteks, et hoolimata tema protestidest toimus tema ärakuulamine kontrollikojas selle institutsiooni peasekretäri ja õigustalituse juhataja juuresolekul, samas kui kodukorra rakenduseeskirjade artikli 49 lõikes 3 on nõutud, et institutsiooni liikme ärakuulamine, mis eelneb ELTL artikli 286 lõike 6 alusel hagi esitamisele, toimuks ilma tõlkide ja kontrollikoja personali juuresolekuta.

177 Kõnealuse personali juuresviibimine võis aga mõjutada arutelusid, arvestades eelkõige kontrollikoja peasekretäri vastutust selle institutsiooni tehtava kontrolli puudulikkuse eest ja institutsiooni õigustalituse juhi „üllatava“ rolli tõttu juurdluse ajal.

178 K. Pinxten leiab teiseks, et käesoleva hagi esitamise poolt hääletas ebapiisav arv kontrollikoja liikmeid.

179 Kodukorra artikli 4 lõikes 4 on nimelt nõutud, et neli viiendikku liikmest, s.o kakskümmend kolm liiget, peab andma loa esitada hagi ELTL artikli 286 lõike 6 alusel. Kuid vaid kakskümmend kaks liiget hääletasid käesoleva hagi esitamise poolt.

180 Kuigi kaks kontrollikoja liiget end taandasid, ei ole sellel asjaolul tähtsust. Kuna kodukorra artikli 4 lõikes 4 on ette nähtud häälteenamus, mis arvutatakse nende liikmete koguarvust lähtuvalt, oleks nende kontrollikoja liikmete olukord, kes on ennast taandanud, võrreldav institutsiooni nende liikmete olukorraga, kes loobusid hääletamisest.

181 Kontrollikoda kahtleb, kas K. Pinxteni argumendid Euroopa Kohtusse pöördumise otsuse kohta on edukad, kuna seda otsust ei saa samastada Euroopa Kohtusse pöördumise dokumendiga, nagu on märgitud 9. septembri 2005. aasta kohtumääruses komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, ei avaldata, EU:C:2005:539).

182 Igal juhul osaleb kontrollikoja peasekretär kõigil selle institutsiooni istungitel, et koostada protokoll vastavalt kodukorra artiklile 23 ja kodukorra rakenduseeskirjade artiklile 39. Lisaks võimaldas nende rakenduseeskirjade artikli 50 lõige 1 kontrollikojal määrata protokolli projekti koostamise eest vastutav isik. Seda pädevust teostati 12. veebruaril 2015, andes selle ülesande täitmiseks kontrollikoja õigustalituse juhile.

183 Lisaks tuleks enamus, mis on nõutav ELTL artikli 286 lõike 6 alusel hagi esitamiseks, arvutada kontrollikoja liikmete koguarvu alusel, välja arvatud asjaomane liige ja need, kes on otsustanud end taandada. On tõsi, et huvide konflikti olukorras olevate institutsiooni liikmete olukorda ei ole kodukorras ette nähtud. Siiski, kui neid liikmeid peetaks hääletamisest loobunuks, osaleksid nad *de facto* otsustusprotsessis, millest nad tuleb välja jätta.

b) Euroopa Kohtu hinnang

184 Kõigepealt tuleb rõhutada, et kui Euroopa Kohtule on esitatud vastuvõetamatuse vastuväide, mis tugineb ELTL artikli 286 lõike 6 alusel hagi esitamise otsuse vastuvõtmist reguleerivate normide rikkumisele kontrollikoja poolt, peab ta tegema selle vastuväite kohta otsuse enne, kui ta vajaduse korral analüüsib selle hagi põhjendatust.

185 Sellist vastuvõetamatuse vastuväidet ei saa tagasi lükata, tuginedes 9. septembri 2005. aasta kohtumääruse komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, ei avaldata, EU:C:2005:539) punktis 4 esitatud järeldusele, et EÜ artikli 213 lõike 2 alusel esitatud hagi raames ei saa komisjoni otsust Euroopa Kohtusse pöördumise kohta samastada Euroopa Kohtusse pöördumise aktiga.

186 Nimelt ei tähenda see järeldus, mille eesmärk oli üksnes tõendada, et Euroopa Kohtule esitati vaid hagis esitatud asjaolud ja Euroopa Kohtul ei olnud seega kohustust võtta arvesse põhjuseid, mille tõttu komisjon pidas vajalikuks Euroopa Kohtusse pöörduda, kuidagi seda, et hagi vastuvõetavust ei mõjuta hagi esitamise otsuse võimalik nõuetevastasus.

187 Seetõttu tuleb analüüsida K. Pinxteni argumente, mis puudutavad kontrollikojas käesoleva hagi esitamise lubamisel järgitud menetluse väidetavat nõuetevastasust.

188 Mis puudutab esiteks K. Pinxteni ärakuulamist kontrollikojas, siis tuleb märkida, et kodukorra artikli 4 lõigetest 1, 3 ja 4 tuleneb, et kui sellele institutsioonile teadaoleva informatsiooni põhjal ei vasta liige enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi, palutakse tal esitada institutsioonile oma selgitused suuliselt, enne kui tehakse otsus asja üleandmise kohta Euroopa Kohtule asjasse puutuva liikme ametist tagandamiseks ja/või ilmajätmiseks õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi.

189 Kodukorra rakenduseeskirjade artiklis 8 oli täpsustatud, et kodukorra artiklis 4 toodud korra alusel peetavad koosolekud on kinnised nende rakenduseeskirjade artikli 49 tähenduses.

190 Sellised koosolekud pidid rakendusmääruse artikli 49 lõike 3 kohaselt toimunuma ilma tõlkide ja kontrollikoja personali juuresolekuta, kui selle institutsiooni eelneval koosolekul pole otsustatud teisiti.

191 Nendest sätetest tuleneb, et K. Pinxteni oleks pidanud ära kuulama üksnes kontrollikoja liikmete osavõtul.

192 Seda järeldust ei sea kahtluse alla kontrollikoja argument, et selle institutsiooni peasekretäri viibimine ärakuulamisel oli siiski põhjendatud, kuna viimane pidi koostama selle kinnise koosoleku protokolli, mille käigus ärakuulamine toimus, ning abistama selle institutsiooni presidenti.

193 Kodukorra artiklis 23 on tõepoolest sätestatud, et kõik kontrollikoja istungid protokollitakse. Lisaks nägi selle määruse rakenduseeskirjade artikli 39 lõige 1 ette, et kontrollikoja peasekretär vastutab eelkõige selle institutsiooni koosolekute protokollide eelnõude koostamise eest ja abistab selle institutsiooni presidenti tema koosolekute ettevalmistamise ja menetluse järgimise osas. Samuti oli rakenduseeskirjade artikli 50 lõikes 1 täpsustatud, et kontrollikoja koosoleku protokolli projekti koostab peasekretär või muu seda ülesannet täitma nimetatud isik.

194 Eelmises punktis nimetatud sätetest ei tulene siiski, et kontrollikoja peasekretär pidi tingimata viibima selle institutsiooni kinnisel koosolekul, kus toimus K. Pinxteni ärakuulamine, et koostada selle koosoleku protokoll, kuna vajaduse korral oleks võinud nimetatud rakenduseeskirjade artikli 50 lõike 1 kohaselt määrata sama koosoleku protokolli koostajaks kontrollikoja liikme.

195 Lisaks on oluline rõhutada, et kodukorra rakenduseeskirjade artikli 49 lõige 3 on erinorm, millega tehakse erand kontrollikoja koosolekute korraldamiseks ette nähtud tavapärastest eeskirjadest, mille eesmärk on eelkõige tagada täielikult vaba arutelu selle institutsiooni liikmete vahel.

196 Järelikult ei saa eeskirjad, mis panevad kontrollikoja peasekretärile selle institutsiooni presidendi üldise abistamise ülesande, õigustada selle peasekretäri viibimist nimetatud institutsiooni kinnisel koosolekul, seda enam, et kodukorra rakendusmääruse artikli 49 lõige 3 nägi ette erimenetluse, mis võimaldab anda loa sama institutsiooni töötaja osalemiseks kinnisel koosolekul ja mille kohta ei ole väidetud, et kontrollikoda seda menetlust käesoleval juhul järgis.

197 Neil asjaoludel ei saa kontrollikoja õigustalituse juhataja viibimist kõnealusel kinnisel koosolekul õigustada ka kontrollikoja koosolekute protokollide koostamise ülesandega, mis selle institutsiooni sõnul oli talle usaldatud kodukorra rakenduseeskirjade artikli 50 lõike 1 alusel 12. veebruaril 2015 vastu võetud otsusega.

198 Selle kinnise koosoleku transkriptsioonist nähtub pealegi, et kontrollikoja president ei põhjendanud selle institutsiooni õigustalituse juhi kohalolu mitte tema ametikohaga, vaid viitega tema nõuniku rollile.

199 Kuigi eeltoodust tuleneb, et peasekretäri ja kontrollikoja õigustalituse juhataja viibimine selle institutsiooni kinnisel koosolekul, kus toimus K. Pinxteni ärakuulamine, oli nõuetevastane, tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud praktikast, et selline rikkumine võib osutuda otsustavaks vaid siis, kui K. Pinxten suudab tõendada, et ilma selle rikkumiseta oleks kontrollikojas läbi viidud menetluse tulemus võinud olla teistsugune (vt analoogia alusel 4. aprilli 2019. aasta kohtuotsus OZ *vs*. EIP, C-558/17 P, EU:C:2019:289, punkt 76, ning 4. juuni 2020. aasta kohtuotsus C.F. (maksujärelevalve), C-430/19, EU:C:2020:429, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

200 K. Pinxten ei ole aga tõendanud, kuidas nende kontrollikoja töötajate osalemine, kes – nagu nähtub selle kinnise koosoleku salvestise transkriptsioonist – ei avaldanud kohtuistungil oma arvamust, võis mõjutada sama istungi kulgemist või veelgi enam otsust, mille see institutsioon lõpuks vastu võttis.

201 Täpsemalt, kuigi K. Pinxten väidab, et kontrollikoja peasekretäri vastutus võib tekkida seetõttu, et kontroll, mille ta pidi tagama selle institutsiooni kulude üle, oli puudulik, tuleb tõdeda, et kõnealuse kinnise koosoleku ainus eesmärk oli võimaldada K. Pinxtenil võtta seisukoht talle etteheidetavate asjaolude kohta.

202 Lisaks on kriitika kontrollikoja õigustalituse juhataja suhtumise kohta juurdluse ajal seotud eeskätt kirja mustandiga, mille väidetavalt dikteeris ja esitas K. Pinxteni autojuht, kuid mille osas on K. Pinxten kindel, et seda ei ole allkirjastanud see autojuht. K. Pinxten ei ole seega õiguslikult piisavalt tõendanud, et kontrollikoja õigustalituse juhataja juuresviibimine kõnealusel kinnisel koosolekul võis selle töötaja suhtumise tõttu mõjutada selle koosoleku käiku.

203 Teiseks, mis puudutab kontrollikojas käesoleva hagi esitamise üle otsustamisel toimunud hääletust, siis kodukorra artikli 4 lõige 4 sätestab, et see otsus tuleb vastu võtta salajase hääletuse teel nelja viiendiku kontrollikoja liikmete häälteenamusega.

204 Kuigi see säte näeb ka ette, et kontrollikoja asjaomane liige ei osale hääletamises, ei ole see norm käesoleval juhul asjakohane, kuna otsus võeti vastu kuupäeval, mil K. Pinxten ei olnud enam selle institutsiooni liige.

205 Seega, nagu kohtujurist oma ettepaneku punktis 90 märkis, näitab vastavalt kodukorra artikli 4 lõikes 4 ja artikli 25 lõikes 3 kasutatud mõistete võrdlus, et sellise otsuse vastuvõtmiseks nõutav häälteenamus tuleb arvutada kontrollikoja liikmete koguarvu alusel, mitte sellel asjaomasel koosolekul osalenud selle institutsiooni liikmete arvu põhjal.

206 Samas on harta artikli 41 lõikes 1 muu hulgas sätestatud, et igaühel on õigus sellele, et liidu institutsioonid, organid ja asutused käsitleksid tema küsimusi erapooletult.

207 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt tuleb nendel institutsioonidel, organitel ja asutustel täita erapooletuse nõuet, mis koosneb kahest osast, millest esimene on subjektiivne erapooletus, mis tähendab, et asjasse puutuva institutsiooni ükski liige ei tohi väljendada oma erapoolikust või isiklikke eelarvamusi, ning teine objektiivne erapooletus, mis tähendab, et

institutsioon peab pakkuma piisavaid tagatisi, et välistada mis tahes põhjendatud kahtlused võimaliku eelarvamuse suhtes (vt selle kohta 27. märtsi 2019. aasta kohtuotsus August Wolff ja Remedia *vs.* komisjon, C-680/16 P, EU:C:2019:257, punkt 27 ja seal viidatud kohtupraktika).

208 Selleks et tagada selle nõude järgimine, peavad kontrollikoja liikmed, kes ei saa erapooletult osaleda menetluses, mis puudutab selle institutsiooni mõne liikme või mõne endise liikme asja võimalikku suunamist Euroopa Kohtusse, eelkõige nende isiklike sidemete tõttu asjaomase liikme või endise liikmega, saama tagada, et neil ei ole mingit mõju selle menetluse tulemuse üle ning neil peab selleks olema võimalus ennast taandada.

209 Kui kodukorra artikli 4 lõiget 4 tõlgendataks nii, et selles sättes nõutav enamus tuleb arvutada kontrollikoja liikmete koguarvust ilma end taandanud liikmeid koguarvust maha arvamata, avaldaks nende otsus end taandada tegelikult määravat mõju selles sättes ette nähtud menetluse tulemusele.

210 Lisaks, arvestades häälteenamust, mida nõutakse samas sättes, muudaks sätte selline tõlgendus praktikas selle menetluse algatamise äärmiselt keeruliseks või isegi võimatuks, kui mõni selle institutsiooni liige on otsustanud end taandada.

211 Seega tuleb kodukorra artikli 4 lõiget 4 kooskõlas harta artikli 41 lõikega 1 tõlgendada nii, et esimeses sättes ette nähtud kontrollikoja nelja viiendiku liikmete enamuse arvutamisel tuleb lähtuda nende institutsiooni liikmete koguarvust, kes võisid õiguspäraselt osaleda kõnealusel hääletusel, kahjustamata erapooletuse nõuet.

212 Käesoleval juhul on selge, et kaks kontrollikoja liiget olid end taandanud, et tagada selle nõude järgimine põhjustel, mida ei ole vaidlustatud.

213 Järelikult piisas kontrollikoja 22 liikme hääletamisest käesoleva hagi esitamise poolt, et saavutada kodukorra artikli 4 lõikes 4 nõutud häälteenamus.

214 Sellest järeldub, et K. Pinxteni argumendid, mis puudutavad kontrollikojas käesoleva hagi esitamise lubamisel järgitud menetluse nõuetevastasust, tuleb tagasi lükata.

4. Kontrollikoja hagi väidetav hilinemisega esitamine

a) Poolte argumendid

215 Neljandas vastuvõetamatuse argumendis leiab K. Pinxten, et kontrollikoda eiras harta artikli 41 lõikes 1 sätestatud mõistliku aja järgimise põhimõtet, seades kahtluse alla alates 2006. aastast esitatud hüvitistaotluste nõuetekohasuse, samas kui sellel institutsioonil oli alates nende taotluste esitamisest kogu vajalik teave, et veenduda, kas need nõuded on seaduslikud, või otsustada selgitusi koguda.

216 Õiguskindluse põhimõte nõuab analoogia alusel liidu finantsõigusaktides ja nendega seonduvas Euroopa Kohtu praktikas ette nähtud eeskirjadega, et institutsioon edastaks võlateate tähtaja jooksul, mis tavaliselt ei ületa viit aastat, alates hetkest, mil institutsioonil oli võimalik oma nõue esitada, kuid seda tähtaega võib sõltuvalt asjaoludest siiski lühendada või pikendada.

217 Lisaks ei ole käesoleval juhul vaja tõendada, et mõistliku aja ületamine avaldas liidu akti sisule mõju, kuna käesoleva hagiga ei taotleta sellise akti tühistamist. Selles kontekstis tuleb asuda seisukohale, et kontrollikoja nõue on aegunud kõikide etteheidete puhul, mis on vanemad kui kolm aastat või vähemalt viis aastat alates 5. oktoobrist 2018, s.o päevast, mil kontrollikoja president esitas oma liikmetele esialgse aruande.

218 Kontrollikoja sõnul pöörduti Euroopa Kohtusse mõistliku aja jooksul. Nimelt ei oleks ta saanud seda menetlust algatada enne OLAFi aruande saamist ehk enne 2. juulit 2018. Väidetavate rikkumiste ulatust arvestades ei ole kaheksakuuline tähtaeg alates sellest kuupäevast ülemäära pikk. Lisaks ei ole eeskirjad nõuete sissenõudmise aegumistähtaegade kohta käesolevale menetlusele ülekantavad.

b) Euroopa Kohtu hinnang

219 Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et kontrollikoda peab arvestama, et ELTL artikli 286 lõike 6 alusel hagi esitamist ei lükataks lõputult edasi selleks, et järgida õiguskindluse tagamise põhinõuet ja selleks, et mitte rikkuda asjaomase isiku kaitseõigusi, suurendades hagis esitatud argumentide ümberlükkamiseks ilmnenud raskusi (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 90).

220 Kuna see säte ei näe siiski ette mingit konkreetset tähtaega, siis ei saa kontrollikoja järgitavat tähtaja mõistlikkust kindlaks määrata lähtuvalt täpsest, abstraktselt määratletud ajalisest piirist, vaid seda tuleb hinnata igal üksikjuhtumil, lähtudes juhtumi asjaoludest, eelkõige vaidluse olulisusest huvitatud isiku jaoks, kohtuasja keerukusest ja poolte käitumisest (vt selle kohta 28. veebruari 2013. aasta kohtuotsus Réexamen Arango Jaramillo jt *vs.* EIP, C-334/12 RX–II, EU:C:2013:134, punktid 28 ja 29).

221 Lisaks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 104, ei ole ümberlükatav eeldus, et rohkem kui viis aastat alates kõnealustest asjaoludest on ebamõistlik – mida Euroopa Kohus kinnitas 14. juuni 2016. aasta kohtuotsuse Marchiani *vs.* parlament (C-566/14 P, EU:C:2016:437) punktis 105 ja millele K. Pinxten viitab – käesolevas menetluses kohaldatav.

222 Nimelt on selle eelduse allikaks liidu nõuete sissenõudmise eeskirjad (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuotsus Marchiani *vs.* parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, punktid 101–103).

223 Isegi kui ELTL artikli 286 lõike 6 alusel esitatud hagi põhineb osaliselt kontrollikoja vahendite kuritarvitamisel põhineval etteheitel, ei ole sellise hagi eesmärk siiski saavutada selle institutsiooni asjaomasele liikmele tehtud maksete hüvitamist, mida institutsioon peab alusetuks.

224 Seega tuleb kindlaks teha, kas kontrollikoja hagi on esitatud mõistliku aja jooksul, arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 220 viidatud Euroopa Kohtu praktikat.

225 Käesolevas asjas tuleb tõepoolest märkida, et K. Pinxtenile etteheidetavad kõige vanemad asjaolud pärinevad 2006. aastast ehk enam kui 12 aastat enne käesoleva hagi esitamist.

226 Kuigi lisaks nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et kontrollikoja rangem kontroll tema liikmete esitatud hüvitamise taotluste üle oleks tal võimaldanud avastada vähemalt olulise osa K. Pinxteni suhtes väidetud eeskirjade eiramistest, on tema olukorra süstemaatilist läbivaatamist siiski põhjendatud OLAFi juurdluse käigus ilmnenud asjaoludega.

227 Kontrollikoja hagi ELTL artikli 286 lõike 6 alusel põhineb aga kõigi asjaolude kombinatsioonil, mis sai sellele institutsioonile teatavaks veelkordse süstemaatilise läbivaatamise tulemusel. Järelikult ei ole tõendatud, et kontrollikoda oleks OLAFi kogutud teabe puudumisel võinud otsustada esitada käesoleva hagi.

228 Lisaks viis kontrollikoda pärast seda, kui ta oli 2016. aastal saanud K. Pinxtenit süüdistava teabe, samal aastal läbi sisekontrolli. Alates sellest, kui OLAFi direktor edastas 27. oktoobril 2016 kontrollikojale teabe, mille kohaselt viimane kaalus võimalust alustada juurdlust, kuni oma aruande esitamiseni kontrollikojale 2. juulil 2018, ei saanud see institutsioon vastavalt määruse nr 883/2013 artikli 5 lõikele 3 jätkata oma uurimisi, välja arvatud juhul, kui OLAFiga oleks kokku lepitud teisiti. Pärast aruande kättesaamist algatas kontrollikoda kodukorra artiklis 4 ette nähtud menetluse mitmes etapis, mis toimus 12. juulist kuni 29. novembrini 2018.

229 Sellest järeldub, et kontrollikoda reageeris kiiresti K. Pinxteni väidetavalt toime pandud eeskirjade eiramiste kohta teabe saamisele ning viis seejärel kiiresti läbi oma kohustuste hulka kuuluvad menetlused, samas kui ELTL artikli 286 lõiget 6 ei olnud veel kunagi kohaldatud ja OLAFi aruanne näitab väga suurt hulka K. Pinxteni toime pandud rikkumisi.

230 Järelikult, kuigi Euroopa Kohus peab vajaduse korral arvesse võtma aega, mis jääb teatud asjaolude asetleidmise ja kontrollikoja poolt täpsete väidete esitamise vahele, et hinnata, mil määral võib K. Pinxtenilt eeldada, et ta esitab nende faktiliste asjaolude kohta täiendavaid selgitusi või tõendeid, ei saa asuda seisukohale, et käesolev hagi esitati üldiselt pärast ebamõistlikku tähtaja möödumist või kontrollikoda ei saaks käesolevas menetluses tugineda mõnele kaebuses ette heidetud rikkumisele.

231 Seega tuleb tagasi lükata K. Pinxteni argumendid käesoleva hagi hilinemisega esitamise kohta.

232 Kuna ühegi neljast hagi vastuvõetavusega seotud argumendist ei saa nõustuda, tuleb asuda seisukohale, et käesolev hagi on vastuvõetav.

B. Väited

233 Oma hagi toetuseks esitab kontrollikoda viis väidet, mis puudutavad esiteks selle institutsiooni vahendite kuritarvitamist, teiseks maksusoodustuste kuritahtlikku ja ebaseaduslikku kasutamist, kolmandaks kindlustusjuhtumi kohta kindlustusele valedeklaratsiooni esitamist, neljandaks teatud deklareerimata ja õigusvastast tegevust ning viiendaks huvide konflikti olukorra loomist.

234 Nende väidete analüüsimiseks on oluline täpsustada, et ELTL artikli 286 lõige 6 võimaldab kontrollikojal paluda Euroopa Kohtul vabastada selle institutsiooni liikmed ametist või jätta nad ilma õigusest pensionile või muudest seda asendavatest soodustustest, kui need liikmed ei vasta enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi.

235 Nende kohustuste laadi on täpsustatud eelkõige ELTL artiklites 285 ja 286.

236 Seega peavad need liikmed vastavalt ELTL artiklile 285 täitma oma ülesandeid täiesti sõltumatult liidu üldistes huvides.

237 Lisaks tuleneb ELTL artikli 286 lõikest 3, et kontrollikoja liikmed peavad hoiduma kõigest, mis on kokkusobimatu nende ametikohustustega.

238 Lisaks keelab ELTL artikli 286 lõige 4 nendel liikmetel oma ametiaja jooksul töötada ühelgi teisel tasustataval või mittetasustataval ametikohal, eelkõige selleks, et tagada nende liikmete valmisolek oma kohustuste täitmiseks. Selles sättes on samuti täpsustatud, et liikmed peavad nii ametiaja jooksul kui ka pärast selle lõppemist austama sellest tulenevaid kohustusi ning eriti oma kohustust käituda ausalt ja diskreetselt teatud ametissenimetamiste suhtes või soodustuste vastuvõtmisel pärast oma ametiaja lõppemist.

239 Kuna viimati nimetatud kohustustele on viidatud üksnes näitena, tuleb mõistet „[ametikohast] tulenevaid kohustusi" ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses mõista laialt. Võttes arvesse neile usaldatud suurt vastutust, on oluline, et kontrollikoja liikmed järgiksid kõige rangemaid käitumisnorme ja et nad seaksid igal ajal liidu üldised huvid nii liikmesriigi huvidest kui ka isiklikest huvidest kõrgemale (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punktid 70 ja 71).

240 Seda arvestades on esmases õiguses sätestatud kontrollikoja liikmete kohustusi korratud ja täpsustatud selle institutsiooni vastu võetud normides, mida liikmed on kohustatud rangelt järgima.

241 Eelkõige peavad kontrollikoja liikmed rangelt järgima nendes normides ette nähtud deklareerimiskohustust, et tagada ELTL artikli 286 lõigete 3 ja 4 järgimine, ning seega tagama sellele institutsioonile täieliku teabe taotluste kohta, mille eesmärk on nimetatud institutsiooni vahendite kasutamine eelkõige seoses lähetus-, esindus- ja vastuvõtukuludega.

242 Kui tekib kahtlus ametikohast tulenevate kohustuste täpse ulatuse osas, peavad kontrollikoja liikmed pöörduma selle institutsiooni pädevate talituste poole, et hajutada see kahtlus.

243 Kuigi kontrollikoja liikmed peavad jälgima, et nad käituksid laitmatult, ei tulene sellest siiski, et iga vähimatki kõrvalekaldumist nende suhtes kehtestatud normidest võiks hukka mõista ELTL artikli 286 lõike 6 alusel. Selleks on vaja teatud raskusastmega rikkumise olemasolu (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 72).

244 Kontrollikoja viie väite analüüsimisel tuleb seega kindlaks teha, kas Euroopa Kohtu käsutuses olev toimik võimaldab tuvastada K. Pinxteni suhtes selle institutsiooni liikme ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmise, mis on teatud raskusastmega ning nagu need kohustused on määratletud esmases õiguses ja täpsustatud institutsiooni poolt vastu võetud normides.

245 Selleks peab Euroopa Kohus analüüsima kõiki tõendeid, mille talle on esitanud nii kontrollikoda, kellel lasub kohustus tõendada, et on toime pandud rikkumine, mis omistatakse K. Pinxtenile, kui ka viimane ise. Euroopa Kohus peab eelkõige hindama nende tõenduselementide sisulist õigsust ja usaldusväärsust, et teha kindlaks, kas need on piisavad, et tuvastada teatud raskusastme rikkumine ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses.

1. Neljas väide, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist poliitikas ja société civile immobilière*'i tegevjuhina*

246 Neljandas väites leiab kontrollikoda, et K. Pinxten rikkus oma kohustust olla ametikohustuste täitmisel omakasupüüdmatu, sõltumatu, erapooletu, pühendunud, aus, vastutustundlik, eeskujulik ja läbipaistev, kui ta tegeles oma kahe ametiaja jooksul kahe nõuetevastase asutusevälise tegevusega.

247 Kuna esimese väite esemeks olev kontrollikoja vahendite kuritarvitamine puudutab osaliselt selle institutsiooni vahendite kasutamist, mida kontrollikoda peab seotuks nende asutuseväliste tegevustega, tuleb kõigepealt analüüsida neljandat väidet.

248 Nagu meenutati käesoleva kohtuotsuse punktis 238, ei tohi kontrollikoja liikmed ELTL artikli 286 lõike 4 kohaselt oma ametiaja jooksul töötada ühelgi teisel tasustataval ega mittetasustataval ametikohal.

249 Lisaks, selleks et tagada vastavalt ELTL artiklile 285 nende liikmete sõltumatus ja see, et liikmed hoiduksid ELTL artikli 286 lõike 3 kohaselt kõigest, mis on kokkusobimatu nende kohustustega, on kontrollikoja kehtestatud eeskirjades – mida samad liikmed peavad, nagu on märgitud käesoleva kohtuotsuse punktis 241, täpselt jälgima – täpsustatud, millistel tingimustel võivad nad tegutseda ametiaja jooksul asutusevälise tegevusega.

250 Nii on eetikajuhiste punktis 3.7 ette nähtud, et kontrollikoja liikmed peavad asutusevälise tegevusega tegeledes püsima personalieeskirjadega kehtestatud raamistikus ja hoiduma igasugusest tegevusest, mis võib kahjustada selle institutsiooni mainet, seada kahtluse alla nende erapooletuse või sekkuda nende töösse.

251 2004. aasta käitumisjuhendi artikli 4 lõikes 1 ja 2012. aasta käitumisjuhendi artikli 4 lõigetes 1 ja 2 on sätestatud, et kontrollikoja liikmed pühendavad end oma ametikohustuste täitmisele, nad ei tohi töötada ühelgi poliitilisel ametikohal ning nad hoiduvad tööalasest tegevusest väljaspool kontrollikoda ning muust asutusevälisest tegevusest, mis ei ole ühildatav nende tööülesannete täitmisega.

252 Kodukorra rakenduseeskirjade artikli 5 lõige 1 sätestas, et kontrollikoja liikmed hoiduvad igasugusest tööalasest tegevusest väljaspool kontrollikoda ning muust asutusevälisest tegevusest, mis läheb vastuollu sõltumatuse ja valmisoleku põhimõtetega nende ülesannete täitmisel.

253 Rakenduseeskirjade artikli 5 lõikes 2 oli täpsustatud, et igasugust käimasolevat või kavatsetavat asutusevälist tegevust tuleb hinnata nelja üldkriteeriumi alusel: tegevus ei tohi varju heita kontrollikoja erapooletusele, puudub huvide konflikt, tegevusele ei kulu liialt suur osa liikme ajast ja tegevusega ei kaasne rahalist tulu.

254 Lisaks on menetluslikus plaanis 2004. aasta käitumisjuhendi artikli 4 lõikega 3, 2012. aasta käitumisjuhendi artikli 4 lõikega 6 ning kodukorra rakenduseeskirjade artikli 6 lõigetega 1 ja 2 kehtestatud kohustus deklareerida kontrollikoja presidendile mis tahes asutusevälised tegevused nii selle institutsiooni liikmeks nimetamisel kui ka ülejäänud ametiaja jooksul.

255 Eeltoodust tuleneb, et neljanda väite kohta otsuse tegemiseks tuleb hinnata, kas K. Pinxten täitis kohustuse deklareerida mis tahes asutuseväline tegevus ja hoiduda asutusevälisest tegevusest seoses nende kahe asutusevälise tegevusega, mida käsitletakse selle väite esimeses ja teises osas.

a) Neljanda väite esimene osa, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist poliitikas

1) Poolte argumendid

256 Neljanda väite esimeses osas väidab kontrollikoda, et K. Pinxten tegutses aktiivselt poliitikas ajal, mil ta oli selle institutsiooni liige. Nii osales ta paljudel erakonna Open VLD (edaspidi „asjaomane erakond“) juhatuse koosolekutel, pealegi kuni 2008. aastani hääleõigusega liikmena.

257 Kontrollikoda sellest tegevusest ei teavitatud ning selleks ei olnud luba antud; igal juhul on see kokkusobimatu selle institutsiooni liikme ametikohustustega.

258 K. Pinxten eitab mis tahes poliitilist tegevust kontrollikoja liikmeks oleku ajal. Kuigi ta osales asjaomase erakonna teatud koosolekutel, oli tegemist selle erakonna „laiendatud“ juhatuse koosolekutega, millel osalesid ka selle erakonna parlamendiliikmed ja mille käigus ei olnud K. Pinxtenil hääleõigust, kuna ta ei olnud valitud selle juhatuse liikmeks. Tema osalemise eesmärk neil kohtumistel oli edendada kontrollikoja tegevust ja säilitada ametialased sidemed riiklike kõrgete poliitikutega.

2) Euroopa Kohtu hinnang

259 Esiteks tuleb märkida, et kontrollikoja väidet, et K. Pinxten osales asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel kuni 2008. aastani hääleõigusega liikmena, ei saa pidada tõendatuks, kuna Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus ei ole ühtegi selle väite toetuseks esitatud tõendit.

260 Teiseks, mis puudutab K. Pinxteni osalemist alates 2008. aastast asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel, ilma et tal oleks hääleõigus, siis esitab kontrollikoda eelkõige e-kirja, mille oli saatnud selle erakonna poliitikadirektor 24. novembril 2008 ja milles kinnitati K. Pinxtenile, et ta kutsutakse süstemaatiliselt erakonna juhatuse koosolekutele, ning nende koosolekute protokollid, milles on märgitud, et K. Pinxten osales ajavahemikus 9. märtsist 2009 kui 26. aprillini 2010 nimetatud koosolekutel vähemalt 30 korral.

261 Nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 182, nähtub nendest protokollidest samuti, et asjaomase erakonna juhatuse nende koosolekute eesmärk, kus K. Pinxten osales, oli arutada Belgia ja Euroopa poliitikaga seotud küsimusi.

262 Lisaks, kuigi asjaomase erakonna juhatuse nende koosolekute protokolle, mis leidsid aset pärast 26. aprilli 2010, ei ole Euroopa Kohtu valduses olevas toimikus, nähtub reast selles toimikus leiduvatest tõenditest, et K. Pinxten jätkas pärast seda kuupäeva nendel koosolekutel osalemist.

263 Eelkõige nähtub 2012. aasta mais toimunud e-kirjavahetusest, et K. Pinxten soovis teada, miks ta ei saa enam kutseid osaleda asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel, ning et talle vastati, et tegemist oli tehnilise probleemiga. K. Pinxteni huvi nende koosolekute vastu nähtub ka 2016. aasta jaanuaris toimunud e-kirjavahetusest, milles ta kurtis, et kutsed nendel koosolekutel osaleda jõudsid temani liiga hilja selleks, et tal oleks olnud võimalik korraldada nendel osalemine.

264 Lisaks kinnitavad 2014. aasta septembris ning 2015. aasta septembris ja oktoobris saadetud e-kirjad, et K. Pinxten osales teatavatel kõnealuse erakonna juhatuse koosolekutel.

265 Seejärel näitavad mitu e-kirja, mis pärinevad 2016. ja 2017. aastast, et kutseid sellistele koosolekutele edastati K. Pinxtenile jätkuvalt, ning tema mitut lähetust puudutavatest dokumentidest nähtub, et ta osales nendel kahel aastal vähemalt neljal sellisel koosolekul.

266 Lisaks tunnistas K. Pinxten oma ärakuulamisel kontrollikojas ja seejärel kohtuistungil, et ta osales regulaarselt kõnealuse erakonna „laiendatud“ juhatuse koosolekutel, keskmiselt kaheksal kuni kümnel koosolekul aastas.

267 Nendest asjaoludest tuleneb, et K. Pinxten tegeles suurema osa oma kahest ametiajast kontrollikojas aktiivselt poliitikaga, mida näitas eelkõige otsene ja regulaarne osalemine riigi tasandi erakonna juhtorgani töös.

268 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla K. Pinxteni argument, et ta osales nendel koosolekutel külalise või vaatlejana nagu asjaomase erakonna parlamendiliikmed, ilma et neid oleks selleks valitud või neil oleks hääleõigus.

269 Nimelt annab korrapärane erakonna juhtkonna koosolekutel osalemine – isegi ilma hääleõiguseta – tegeliku võimaluse eelkõige selles erakonnas toimunud aruteludel osalemise kaudu mõjutada selle erakonna poliitilist tegevust. Asjaomase erakonna parlamendiliikmete ja K. Pinxteni staatuse sarnasus kõnealustel koosolekutel osalemise osas, millele ta tugineb, kinnitab pealegi selle osalemise seotust poliitilise tegevusega.

270 Lisaks sellele, et K. Pinxten ei ole seda tegevust mingil moel deklareerinud, tuleb tõdeda, et selline tegevus on kontrollikoja liikme ametikohustustega selgelt kokkusobimatu.

271 Nimelt, lisaks ajale, mis on vajalik poliitilistele koosolekute minekuks ja nendel osalemiseks tööpäevadel – samas, kui asjaomasel liikmel on kohustus olla kättesaadav –, kahjustab see tegevus tema sõltumatust ja võib juhul, kui see on teada, kahjustada kontrollikoja erapooletuse avalikku kuvandit.

272 Selline tegevus on seega vastuolus esmase õigusega kehtestatud kohustustega ning on vastuolus ka kontrollikoja poolt käesoleva kohtuotsuse punktides 250–253 nimetatud eeskirjadega. Poliitilise ülesande täitmine on täpsemalt 2004. ja 2012. aasta käitumisjuhenditega sõnaselgelt keelatud, samas kui eetikajuhiste punktis 3.3 on mainitud vajadust vältida mis tahes huvide konflikti, mis võib tekkida poliitilisse ühendusse kuulumise korral.

273 Tuleb rõhutada, et poliitiline tegevus, mida kontrollikoja liige jätkab suurema osa oma ametiaja jooksul, kujutab endast tema ametikohast tulenevate kõige elementaarsemate kohustuste eriti rasket rikkumist.

274 Nende kohustuste täitmata jätmise raskust süvendab käesolevas asjas veel asjaolu, et K. Pinxten ei saanud mingil juhul olla teadmatuses oma tegevuse õigusvastasust, kuna kontrollikoja liikmete asutusteväliste tegevuste hindamise komitee jättis tema tööle asumisel rahuldamata K. Pinxteni taotluse säilitada Overpelti (Belgia) linnapea amet, tuginedes muu hulgas sellele institutsiooni 10. mai 2006. aasta teatisele, milles oli rõhutatud, et kontrollikoja liikmed ei tohi osaleda poliitilises tegevuses.

275 Järelikult on neljanda väite esimene osa põhjendatud.

b) Neljanda väite teine osa, mis käsitleb deklareerimata ja õigusvastast tegutsemist société civile immobilière***'i tegevjuhina***

1) Poolte argumendid

276 Neljanda väite teises osas väidab kontrollikoda, et K. Pinxten asutas 2016. aastal eraõigusliku äriühingu, millest ta sai tulu ja mille eesmärk oli pidada viinamarjaistandust Côte-d'Or'is (Prantsusmaa).

277 Kontrollikoda sellest tegevuses ei teavitatud ja seda ei ole heaks kiidetud; igal juhul on see kokkusobimatu selle institutsiooni liikme ametikohustega, kuna tegemist on tulundusliku kutsetegevusega.

278 K. Pinxten leiab, et äriühing, millele kontrollikoda viitab, on *société civile immobilière* (kinnisvaraühing), mis ei tegele majandustegevusega, vaid üksnes kogub renti huvide deklaratsioonis märgitud vara eest. Seega on pelgalt tegemist täiesti läbipaistva kinnisvara omamise vormiga.

2) Euroopa Kohtu hinnang

279 Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et K. Pinxten oli tõesti *société civile immobilière*'i tegevjuht alates selle äriühingu asutamisest 2016. aastal ja kuni oma teise ametiaja lõpuni.

280 K. Pinxtenile ja tema abikaasale kuulus 97% suurune osalus asjaomases *société civile immobilière*'is, ülejäänud 3% kuulus nende kolmele lapsele.

281 Lisaks nähtub notariaaldokumentidest ja e-kirjadest, mille esitas kontrollikoda, et sama *société civile immobilière* omandas 12. septembril 2016 mitu maatükki, mis anti kohe kolmandale isikule põllumajanduslikule rendile.

282 Mis puudutab aga K. Pinxtenil selliselt täidetava ülesande kokkusobivust tema ametikohustustega, siis tuleb tõdeda, et mitte ükski kontrollikoja liikmete staatust reguleerivatest põhimõtetest ei ole vastuolus kinnisvara otsese või kaudse omamise või sellega seotud renditulu saamisega.

283 Lisaks tuleneb 2012. aasta käitumisjuhendi artikli 2 lõikest 2, mis kehtestas sama „otse või mõne kinnisvaraettevõtte kaudu omatava kinnisvara" deklareerimise korra, et kontrollikoja sisemised normid nägid sõnaselgelt ette võimaluse, et selle liikmetel on võimalus omada kinnisvara otseselt või kaudselt.

284 Kuna ei ole väidetud ega veelgi vähem tõendatud, et asjaomase ühingu tegevus oleks olnud seotud käesoleva kohtuotsuse punktis 281 nimetatud istanduse haldamisega, siis näib, et selle ühingu tegevjuhina pidi K. Pinxten üksnes haldama neid maatükke, mida nimetatud ühing ei kasutanud otseselt, nagu ta oleks pidanud tegema ka siis, kui ta oleks neid maatükke otseselt omanud.

285 Neil asjaoludel ja kuna puuduvad muud tõendid, mis võiksid tõendada, et kontrollikoja sellekohane etteheide K. Pinxtenile on põhjendatud, ei saa tema tegevus perele kuuluva *société civile immobilière*'i tegevjuhina kahjustada sõltumatuse ja erapooletuse põhimõtet, vähendada tema kättesaadavust või teenida talle suuremat tulu kui see, mida ta oleks võinud saada selle ühingu omandis oleva vara omanikuna.

286 Sellest järeldub, et vastupidi kontrollikoja väidetele ei saa seda tegevust pidada kontrollikoja liikme ametikohustustega kokkusobimatuks.

287 Mis puudutab küsimust, kas K. Pinxten täitis sellise tegevuse deklareerimise kohustuse, siis tuleneb 2012. aasta käitumisjuhendi artikli 2 lõigetest 2 ja 4, et kontrollikoja liige, kes on oma ametiajal omandanud kinnisvara, mis ei ole reserveeritud tema ainukasutuseks, peab esitama uue deklaratsiooni oma finantshuvide ja vara kohta.

288 Arvestades selle spetsiifilise deklareerimiskohustuse olemasolu, mis puudutab kinnisvara omamist, ja selles kontekstis 2012. aasta käitumisjuhendis kinnisvaraettevõttele tehtud viidet, tuleb asuda seisukohale, et kontrollikoja liikme rahalise huvi ja vara deklaratsioonist, kus on mainitud kinnisvara, mida omatakse kinnisvaraettevõtte kaudu, piisab selleks, et see kontrollikoja liige saaks juhul, kui ta tegutseb selle ühingu tegevjuhina, täidetud oma deklareerimiskohustuse.

289 Pealegi, kuna ühelt poolt ei ole kinnisvaraühingu tegevjuhi ülesanded kui sellised vastuolus kontrollikoja liikme ametikohustustega ja kuna teiselt poolt tekib selle ülesandega seotud võimalik huvide konflikt juba oma olemuselt kõnealuse vara omamise, mitte selle ülesande täitmise tõttu, siis ei ole täiendav deklaratsioon punktis 254 viidatud menetluse raames kontrollikoja liikme kohustuste täitmise kontrollimiseks vajalik.

290 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selles, et kõnealuse *société civile immobilière*'i valduses olevad põllumajanduslikud maatükid on tõepoolest nimetatud varana uues finantshuvide ja vara deklaratsioonis, mille K. Pinxten esitas pärast nende maatükkide omandamist.

291 Järelikult tuleb neljanda väite teine osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

292 Seega tuleb selle väitega osaliselt nõustuda.

2. Esimene väide, mis käsitleb kontrollikoja vahendite kuritarvitamist sellise tegevuse rahastamiseks, millel ei ole seost või mis on liikme ametikohustustega kokkusobimatu

a) Esimese väite vastuvõetavus

293 K. Pinxten esitas kaks argumenti, millega ta vaidlustas esimese väite vastuvõetavuse, mis täpsemalt hõlmab seda, et kontrollikoda ei teostanud oma kaalutlusõigust, hagiavaldusel on vormilisi puudusi ning repliigi lisas esitatud tabel on vastuvõetamatu.

1) Kontrollikoja kaalutlusõiguse teostamine

i) Poolte argumendid

294 K. Pinxten väidab, et kontrollikoda piirdus OLAFi aruandele viitamisega, analüüsimata ja eelkõige näitamata täpselt, mille poolest on iga kritiseeritav kulutus nõuetevastane. Seega jättis see institutsioon teostamata talle ELTL artikli 286 lõikega 6 antud kaalutlusõiguse. Seda puudust raskendab asjaolu, et kontrollikoda nõuab lõpuks K. Pinxtenilt tagasi vaid ligikaudu 27% OLAFi nimetatud summast, selgitamata põhjusi, miks ta siiski kordab kõiki K. Pinxtenile OLAFi aruandes esitatud etteheiteid.

295 Kontrollikoda leiab, et ta pidi OLAFi aruannet analüüsima ja sellele viitama. Siiski analüüsis ta kõnealuseid fakte ise, nagu nähtub ka esialgsest aruandest ja hagiavaldusest.

ii) Euroopa Kohtu hinnang

296 ELTL artikli 286 lõikest 6 tuleneb, et selles sättes ette nähtud menetlust võib algatada üksnes kontrollikoda.

297 Seega peab see institutsioon hindama, kas tema käsutuses olevad tõendid institutsiooni asjaomase liikme või endise liikme käitumise kohta on piisavad, et õigustada selle menetluse algatamist. Kodukorra artiklis 4 on lisaks ette nähtud sisemenetlus, mille eesmärk on võimaldada sama institutsiooni teadliku otsuse vastuvõtmine selles küsimuses.

298 Lisaks ei saa asjaolu, et on olemas OLAFi aruanne kontrollikoja asjaomase liikme või endise liikme käitumise kohta, piirata kaalutlusõigust, mis sellel institutsioonil selles osas on, kuna määruse nr 883/2013 artikli 11 lõikest 4 tuleneb, et institutsioon, kellele selline aruanne esitatakse, peab kindlaks määrama, milliseid meetmeid tuleb selle aruande ja sellele lisatud soovituste alusel võtta.

299 Käesoleval juhul, nagu nähtub eelkõige käesoleva kohtuotsuse punktidest 188–214, rakendati kodukorra artiklis 4 ette nähtud menetlust, mis võimaldas kontrollikojal otsustada esitada käesolev hagi, võttes arvesse kõiki tema käsutuses olevaid tõendeid, sealhulgas OLAFi aruannet.

300 Neil asjaoludel ei sea esimese väite vastuvõetavust kahtluse alla asjaolu, et hagiavaldus põhineb väga suures osas OLAFi aruandes tuvastatul, kuna kontrollikoda ei ole mingil juhul kohustatud neid järeldusi kõrvale jätma.

301 Pealegi ei korranud kontrollikoda oma hagiavalduses kõiki OLAFi aruandes esitatud etteheiteid. Seega ei esitanud ta eelkõige etteheiteid K. Pinxteni põhjendamatute puudumiste kohta ja jättis lisaks kõrvale OLAFi analüüsi K. Pinxteni teatavate lähetuste nõuetevastasuse kohta.

302 Sellest järeldub, et K. Pinxteni argument, et kontrollikoda ei teostanud oma kaalutlusõigust, tuleb tagasi lükata.

2) Hagiavalduse esitamine ja repliigi lisas esitatud tabeli vastuvõetavus

i) Poolte argumendid

303 K. Pinxten väidab, et kontrollikoda ei täitnud menetlust läbiviiva asutusena oma kohustust tuvastada faktilised asjaolud, mis tõendaksid, et kõik esimese väite raames kritiseeritud kulutused on ka tegelikult nõuetevastased.

304 Sellist tõendust ei saa esitada põhimõttelise ja automaatse viitena OLAFi aruandele ja selle arvukatele lisadele, kuna selline viide on vastuvõetamatu. Samuti ei saa see institutsioon oma argumente õiguspäraselt toetada viitega repliigi lisas C.1 toodud tabelile, seda enam, et see tabel on hilisem tema otsusest pöörduda Euroopa Kohtusse.

305 Kontrollikoja sõnul on hagiavaldus piisavalt põhjendatud. Ta esitab selleks K. Pinxtenile etteheidetavate rikkumiste näited, korrates iga väidet ja koostades lisas esitatud üksikasjalikuma tabeli. Pärast seda, kui K. Pinxten edastas 4. veebruaril 2019 oma märkused, vaatas kontrollikoda iga kulutuse veel kord läbi ja koostas tabeli, mis on lisatud tema 11. aprilli 2019. aasta otsusele võla ja selle sissenõudmise kohta.

ii) Euroopa Kohtu hinnang

306 Kõigepealt tuleb märkida, et K. Pinxteni väidet, et kontrollikoda ei ole tõendanud faktilisi asjaolusid, millel esimene väide põhineb, tuleb hinnata selle väite põhjendatuse analüüsimise staadiumis, mitte selle vastuvõetavuse analüüsimise staadiumis.

307 Ülejäänud osas, mis puudutab esiteks hagiavalduse esitamist, siis tuleb meenutada, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 ja Euroopa Kohtu kodukorra artikli 120 punkti c kohaselt tuleb hagiavalduses märkida eelkõige hagi ese, hageja nõuded ning esitatud väited ja argumendid.

308 Selle kohustuse täitmine peab võimaldama kostjal oma kaitset ette valmistada ja Euroopa Kohtul kontrolli teostada. Sellest tuleneb, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, mis on hagi aluseks, peavad ühtselt ja arusaadavalt järelduma hagiavalduse tekstist endast ning haginõuded peavad olema esitatud üheselt mõistetavalt, et vältida seda, et Euroopa Kohus teeb otsuse *ultra petita* või jätab mõne väite kohta seisukoha võtmata.

309 ELTL artikli 286 lõike 6 alusel esitatud hagi raames peab kontrollikoda seega esitama väited ühtselt ja täpselt, et kontrollikoja liige või endine liige saaks täpselt aru talle ette heidetavast ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmise laadist, mis on vajalik tingimus selleks, et liige või endine liige saaks tõhusalt esitada oma vastuväited ja et Euroopa Kohus saaks väidetud rikkumise olemasolu kontrollida.

310 Kuigi on tõsi, et hagiavalduse teksti saab teatavate punktide osas toetada ja täiendada viidete abil hagiavalduse lisaks olevate dokumentide osadele, ei saa üldine viide muudele dokumentidele, isegi kui need on hagiavaldusele lisatud, asendada selliste sisuliste õiguslike argumentide puudumist, mis peavad olema märgitud hagiavalduses endas (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika).

311 Seega ei pea Euroopa Kohus otsima ja tuvastama lisades väiteid ja argumente, mida ta võiks pidada hagi põhjendavaks (vt analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus MasterCard jt *vs.* komisjon, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

312 Käesoleval juhul sisaldab kontrollikoja hagiavaldus esimese väite üldist ülevaadet, milles on esitatud eelkõige olukorrad, kus K. Pinxten on tema arvates kuritarvitanud selle institutsiooni vahendeid.

313 Seda ülevaadet täiendavad väga mahukad lisad, millele hagiavalduses korduvalt viidatakse.

314 Sellega seoses tuleb tõepoolest märkida, et hagiavalduse lisadele tehtud viidete kord väärib kriitikat, kuna kontrollikoda tugineb oma argumentides sageli puudulikule viitele hagiavalduse lisale A.37, mis koosneb mitmest dokumendist, mis on sageli esitatud korrapäratult, ning sisaldab mitmeid tuhandeid lehekülgi.

315 Kuigi see praktika ei võimalda Euroopa Kohtul täpset ja üksikasjalikku analüüsi, võimaldab hagiavaldus siiski mõista kontrollikoja esimese väite laadi ja argumente, millele ta kavatseb tugineda K. Pinxteni käitumise nõuetevastasuse tõendamiseks.

316 Seega tuleb asuda seisukohale, et põhilised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele käesolev hagi tugineb, nähtuvad piisavalt hagiavalduse tekstist ning mitme hagiavalduse lisadele tehtud viite eesmärk ei ole seega korvata hagiavalduse puudujääke selles osas.

317 Mis puudutab konkreetsemalt seda, et kontrollikoda esitas hagiavalduse lisas A.47 toodud tabeli, siis tuleb märkida, et see tabel võimaldab sellel institutsioonil hagi põhistada ja täiendada, kirjeldades ammendavalt ja täpselt konkreetseid olukordi, kus esines rikkumisi, mida on esimese väite raames hagiavalduses nimetatud.

318 See tabel võimaldab lisaks tagada kooskõla eelneva haldusmenetlusega, mille käigus nii kontrollikoda kui ka K. Pinxten kasutavad samu viiteid kõnealuste olukordade tuvastamiseks.

319 Lisaks, arvestades esimeses väites nimetatud suurt hulka konkreetseid olukordi, oli nende täielikku esitamist hagiavalduse tekstis raske ette kujutada.

320 Niisugune vormiline piirang ei saa panna kontrollikojale kohustust loobuda esitamast Euroopa Kohtule kõiki asjaolusid, mis tema arvates aitavad tuvastada K. Pinxteni poolt tema ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmist.

321 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et hagiavalduses esitatud esimene väide võimaldab K. Pinxtenil teostada oma kaitseõigusi, nagu ta muide üksikasjalikult Euroopa Kohtu menetluses tegi, ning Euroopa Kohtul teha otsus selle väite põhjendatuse kohta.

322 Sellest tuleneb, et hagiavalduse vormilised puudused ei võimalda pidada esimest väidet tervikuna või osaliselt vastuvõetamatuks.

323 Mis puudutab teiseks väidet, et repliigi lisas C.1 esitatud tabel on vastuvõetamatu, kuna see koostati pärast hagiavalduse esitamist ja esitati repliigi staadiumis, siis tuleb meenutada, et Euroopa Kohtu kodukorra artikli 127 kohaselt on menetluse käigus uute väidete esitamine keelatud, välja arvatud juhul, kui need tuginevad faktilistele ja õiguslikele asjaoludele, mis on

tulnud ilmsiks menetluse käigus. Lisaks näeb selle kodukorra artikli 128 lõige 1 ette, et pooled võivad esitada oma argumentide toetamiseks täiendavaid tõendeid või pakkuda nende esitamist, põhjendades tõendite hilist esitamist.

324 Sellega seoses tuleb tõdeda, et repliigi lisas C.1 esitatud tabel kujutab endast hagiavalduse lisas A.47 sisalduva tabeli uut esitamist, mille eesmärk on hõlbustada iga selles tabelis nimetatud olukorra kohta tõendite kindlakstegemist ja võtta arvesse argumente, mille K. Pinxten kostja vastuses esitas.

325 Kuna ei ole tõendatud, et repliigi lisas C.1 esitatud tabel sisaldab uusi väiteid või viitab tõenditele, mida ei ole esitatud hagiavalduse lisas, ei saa seda Euroopa Kohtu kodukorra artiklite 127 või 128 alusel pidada tervikuna või osaliselt vastuvõetamatuks.

b) Esimese väite põhjendatus

1) Poolte argumendid

326 Esimeses väites leiab kontrollikoda, et kuritarvitades selle institutsiooni vahendeid, rikkus K. Pinxten oma kohustust olla omakasupüüdmatu, sõltumatu, erapooletu, pühendunud, aus, vastutustundlik, eeskujulik ja läbipaistev.

327 Esimesena heidab kontrollikoda K. Pinxtenile ette, et viimane nõudis lähetuskulude hüvitamist ja päevaraha maksmist tegevuste eest, mis ei olnud seotud tema ametikohustustega.

328 Kontrollikoda rõhutab sellega seoses, et määruse nr 2290/77 artiklist 7 ja otsusest nr 1-2003 tuleneb, et selline hüvitamine ja maksmine võib toimuda üksnes seoses nende ülesannete täitmisega, mida institutsioon on liikmele pannud, ja üksnes seoses tema ametikohustuste täitmisega.

329 Esiteks taotles K. Pinxten aga lähetuskulude hüvitamist ja päevaraha maksmist meelelahutuslike tegevuse eest nagu puhkamine, näiteks viibimine Crans Montana (Šveits) mägikuurordis, vabaaja tegevuste – eriti jahiretked, turismireisid, nagu reis Kuubale, või ka sõprade vastuvõtud ja pulmad – eest.

330 Teiseks taotles K. Pinxten oma varaliste huvidega seotud tegevuste eest hüvitist ja makseid eelkõige seoses viinamarjaistanduse ostmisega.

331 Kolmandaks käis K. Pinxten oma ametikohustustega kokkusobimatutel lähetustel, nagu tegevus asjaomase erakonna raames, mille paikapidavust tõendab nii selle erakonna liikmetega kohtumiste sagedus kui ka OLAFi kogutud tõendid.

332 Neljandaks juurutas K. Pinxten „hüvitisevabu lähetusi“ tegevuste jaoks, mida ta tunnistab oma ametikohustustega mitte seotud olevat, et tagada, et nende lähetustega seotud ametiauto läbisõitu ei arvestataks 15 000 kilomeetri pikkuse aastase läbisõidu piirmäära sisse, mille ületamise kulu jäi tema enda kanda.

333 Kuigi K. Pinxten põhjendab mitut lähetust ametliku kutse kättesaamisega, ei saa selle põhjendusega nõustuda, kuna ühelt poolt võib see formaalne laad, eelkõige asjaolu, et kutses viidatakse adressaadi kontrollikoja liikme staatusele, olla viisakusvormel, mis ei loo seost

kontrollikoja liikme kohustustega, ja teiselt poolt on tõendatud, et teatud juhtudel palus K. Pinxten ise kõnealust kutset. Samuti ei ole lähetusel olevate isikute positsioon või staatus mõjuv põhjus, kuna nendest ei piisa, et tõendada sündmuse ametlikku laadi. Kontrollikoja presidendi ülesanne on tagada muu hulgas selle institutsiooni välissuhtlus, kaasates alates 2016. aastast institutsiooniliste suhete ja auditi kvaliteedikontrolli eest vastutavaid liikmeid.

334 Teisena väidab kontrollikoda, et K. Pinxten tõi esindus- ja vastuvõtukulude kvartaliaruannetes välja kulud, mis olid eraviisilised või tema ametikohustustega kokkusobimatud.

335 Otsuse nr 7-2004 artiklist 2 tuleneb aga, et esinduskulude hüvitamine piirdub kontrollikoja liikmena tehtud kuludega ning et sõpradele ja isiklikele tuttavatele tuleb esitada eraviisiline kutse.

336 Kontrollikoda rõhutab eelkõige, et K. Pinxten korraldas enda elukohas terve rea õhtusööke, mille seosed selle institutsiooni liikme ametikohustustega ei ole tõendatud ja mille tegelikuks eesmärgiks tuleb 28. aprilli 2015. aasta kirja kohaselt, mis on saadetud Belgia Kuningriigi peaministrile, et kutsuda teda sellele õhtusöögile (edaspidi „28. aprilli 2015. aasta kiri“), pidada K. Pinxteni sõprade kokkusaamist.

337 Kolmandana kasutas K. Pinxten oma ametiautot ja kontrollikoja autojuhtide teenuseid tegevuse jaoks, mis ei ole seotud tema ametikohustustega, sealhulgas juhtudel, mil ta ei olnud lähetuses.

338 Otsuse nr 33-2004 artiklitest 1 ja 4 tuleneb aga, et kontrollikoda pidi kandma kaasnenud kulud üksnes juhul, kui ametiauto kasutamine oli seotud selle institutsiooni liikmete ametikohustuste täitmisega. Nende sätete kohaselt oli see nii juhul, kui asjaomased sõidud olid hõlmatud lähetuskorraldusega või kuni 15 000 kilomeetrit aastas teatud konkreetsete sõitude puhul, mida peetakse ametikohustuste täitmisega seotuks. Lisaks oleksid kontrollikoja liikmed võinud kasutada juhi teenuseid üksnes ametikohustuste täitmisega seotud sõitudeks.

339 K. Pinxteni tervislik seisund ei õigusta kontrollikoja autojuhtide kasutamist eraviisilisteks sõitudeks. Peale selle koostati arstitõend, mis näitas, et juhtimine pika vahemaa läbimiseks on vastunäidustatud, alles 31. oktoobril 2016.

340 Kontrollikoja sõnul olid kogu vaidlusalusel perioodil kohaldatavad normid selged, täpsed, ettenähtavad ja K. Pinxtenile hästi teada. Järjepidevalt välistasid need igasugused maksed, mis on seotud eraviisilise või kontrollikoja liikme staatusega kokkusobimatu tegevusega. Selles kontekstis ei saa K. Pinxten pidada enda rikkumiste eest vastutavaks kontrollikoda, kellel olid sobivad sisekontrolli mehhanismid.

341 Käesoleval juhul ei saa tuvastada õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumist, kuna administratsiooni vaikimist või alusetuid makseid ei saa pidada täpseteks, tingimusteta ja ühtelangevateks kinnitusteks.

342 Igal juhul ei saa õigusvastane tegevus tekitada õiguspärast ootust. K. Pinxteni esitatud lähetuskorralduste kinnitamine kontrollikoja presidendi poolt põhines teabel, mis ei võimaldanud aru saada, et need ei puudutanud tema ametikohustuste täitmisega seotud ülesandeid. Presidendi nõusolekut ei saa pidada kehtivaks K. Pinxteni tahtliku tegevusetuse või pettuse tõttu.

343 K. Pinxten palub esimene väide tagasi lükata.

344 Ta tugineb esiteks õiguskindluse ja õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele.

345 Ta väidab sellega seoses, et kontrollikojas kuni 2018. aastani kohaldatavad normid ei määratlenud mõisteid „lähetus“, „ametikohustuste täitmine“ või „kontrollikoja huvides“. Ainus sel kuupäeval jõus olnud asjakohane tekst oli kommentaar otsuse nr 33-2004 artikli 4 kohta, millest nähtus, et ametikohustuste täitmist tuleb mõista laialt.

346 Lisaks edastas K. Pinxten kontrollikoja presidendile otsusega nr 1-2003 nõutud teabe süstemaatiliselt. Samuti teavitas ta tervisega seotud põhjustel autojuhi teenuste kasutamisest, mida täpsustas „hüvitisevabade lähetuste“ deklareerimisel. Peale selle vastas ta kõigile küsimustele, mida kontrollikoja talitused võisid talle esitada. Võttes arvesse läbipaistvat praktikat, mida ta niiviisi järgis, ei saa teda pidada vastutavaks nende talituste kontrolli puuduste eest, mis ei võimaldanud tal tuvastada võimalikke vigu.

347 Selles kontekstis sai K. Pinxten antud nõusolekute ja praktika kaudu usaldusväärsetest allikatest pärit täpseid, tingimusteta ja ühtelangevaid kinnitusi enam kui kümne aasta jooksul, mis tekitasid õiguspärase ootuse, et tehtud maksed olid nõuetekohased. Kontrollikoja hagi rikub seega õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

348 Teiseks on kontrollikoja esimese väite raames antud hinnangutes tehtud rida ilmseid vigu.

349 Kontrollikoda seadis seega OLAFi eeskujul kahtluse alla mitme lähetuse eesmärgi ja tugines sellele, mida ta pidas nende lähetuste „tegelikuks eesmärgiks“, esitamata selgitusi tema lähenemisviisi aluseks olevate tõendite kohta.

350 K. Pinxten väidab eelkõige, et ta ei ole kontrollikoja liikme ametiajal kunagi poliitikas tegutsenud. Ta kohtus asjaomase erakonna liikmetega kontrollikoja liikmena ja eelkõige eesmärgiga tagada selle institutsiooni töö edendamine. Samuti aitasid SBNL-Vs toimunud lähetused kaasa kontrollikoja tööde tutvustamisele sidusrühmade juures.

351 Jahiretkede kohta märgib K. Pinxten, et tema lähetused Chambordi (Prantsusmaa) lossi seondusid Euroopa päevadega, mis tõid kokku Euroopa juhtivad isikud. Üldisemalt ei saa asjaolu, et ametliku kokkusaamisega kaasneb mitteametlikum osa, kahtluse alla seada selle seost kontrollikoja liikme ametikohustustega.

352 Kontrollikoja president andis Crans Montana lähetusele heakskiidu ilma täiendavat teavet nõudmata. See võimaldas K. Pinxtenil osaleda Crans Montana foorumil, mille eesmärk oli kutsuda kokku juhtivaid isikuid üldist laadi aruteludeks. Pealegi sai kostja sellest foorumist teada kontrollikoja presidendilt.

353 Reis Kuubale oli samuti põhjendatud – kontrollikoja presidendi nõusolekul –sooviga kohtuda kohalike huvirühmadega, teades, et Kuuba režiimi olemus kohustas võtma nendega ühendust kohapeal. Lisaks tegi reisi korraldamise keeruliseks asjaolu, et liidu esindus Kuubas ei teinud koostööd.

354 Arstlikud läbivaatused, mille eest ta ei saanud mingit hüvitist, kuuluvad otsuse nr 33-2004 artiklis 4 nimetatud juhtude hulka, mil autojuhi kasutamine on lubatud.

355 Lisaks esitab K. Pinxten üksikasjalikud täpsustused mitme lähetuse kohta, mille eesmärki on hagiavalduses kirjeldatud ebaõigesti või mille kohta kontrollikoda esitatud faktiväited on ebatäpsed.

356 Esindus- ja vastuvõtukuludega seoses rõhutab K. Pinxten, tuginedes otsusele nr 7-2004 ja kontrollikoja teatistele, et selle institutsiooni huvides oli see, et tema liikmetel on kontakte juhtivate isikutega. Ükski norm ei keela esindustegevuse suunamist juba tuttavatele isikutele, kuna ainult isiklikud sõbrad ja pereliikmed tuleb kutsuda eraviisiliselt.

357 Ta vaidleb selles osas vastu kontrollikoja kaitsepositsioonile, mille kohaselt on esindustegevus üksnes presidendi ülesanne. See lähenemisviis ei vasta selle institutsiooni praktikale või strateegilistele eesmärkidele ega ole kooskõlas asjaoluga, et selle liikmetel on lubatud kanda esindamisega seotud kulusid.

358 K. Pinxteni autojuhile kinnitatud lähetuskorraldused olid seotud kas tema enda lähetustega või põhjendatud otsuse nr 33-2004 artikli 4 ja otsuse nr 19-2009 artikli 4 alusel. Pealegi oli kontrollikoja administratsioon asjaomaste autojuhtide tegevusest täiesti teadlik.

2) Euroopa Kohtu hinnang

359 Kõigepealt tuleb märkida, et esimene väide puudutab mitutsadat eraldiseisvat etteheidet, mis puudutavad paljusid faktilisi olukordi, kus kontrollikoja vahendeid on viimase hinnangul K. Pinxteni taotlusel kuritarvitatud.

360 Neil asjaoludel tuleb selleks, et pooled saaksid neid etteheiteid täielikult analüüsida, need tuvastada viitega kontrollikoja poolt tagasinõude esitamise eesmärgil sisse seatud numeratsioonile, mis on esitatud hagiavalduse lisas A.47 esitatud tabelis ja mis on uuesti esitatud repliigi lisas C.1 toodud tabelis.

361 Sellega seoses tuleb meenutada, et Euroopa Kohus peab tegema otsuse esimese väite kohta talle esitatud tõendite ja ELTL artikli 286 lõikes 6 kehtestatud kriteeriumide alusel, et teha kindlaks, kas väidetavaid rikkumisi saab kvalifitseerida kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmiseks selle sätte tähenduses.

362 Seega, kuigi kontrollikoda saatis 11. aprillil 2019 K. Pinxtenile esimese väite esemeks olevate väidetavate rikkumistega seotud nõude tuvastamise ja sissenõudmise otsuse, ei puuduta Euroopa Kohtu seisukoht käesolevas menetluses nende summade kindlaksmääramist, mis võivad olla K. Pinxtenilt sissenõutavad, ega mõjuta seega hinnangut, mis tuleb sellele otsusele anda K. Pinxteni poolt selle vastu Euroopa Liidu Üldkohtule esitatud tühistamishagi raames.

363 Enne kui uurida ükshaaval kontrollikoja etteheiteid, mis puudutavad esiteks lähetuskulusid ja päevarahasid, teiseks esindus- ja vastuvõtukulusid ning kolmandaks ametiauto kasutamist ja autojuhi teenuse kasutamist, tuleb hinnata K. Pinxteni argumenti, et esimene väide rikub õiguspärase ootuse kaitse põhimõtet.

i) Õiguspärase ootuse kaitse põhimõtte rikkumine

364 Tuleb rõhutada, et kuigi K. Pinxten tugineb formaalselt nii õiguskindluse kui õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, puudutavad tema argumendid tegelikult ainult teist nendest põhimõtetest, nagu kinnitab ka selle argumendi ümbersõnastamine vastureplііgis.

365 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt eeldab õigus tugineda õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele, et liidu pädevad asutused on andnud huvitatud isikule volitatud ning usaldusväärsetest allikatest pärit täpseid, tingimusteta ja ühtelangevaid tagatisi (8. septembri 2020. aasta kohtuotsus komisjon ja nõukogu *vs.* Carreras Sequeros jt, C-119/19 P ja C-126/19 P, EU:C:2020:676, punkt 144 ja seal viidatud kohtupraktika).

366 Selle põhimõtte kohaldatavus tuleb kohe kõrvale jätta osas, mis puudutab vahendeid, mida kontrollikoda on kandnud seoses esindus- ja vastuvõtukuludega, samuti ametiauto kasutamisega ning autojuhi teenuste kasutamisega.

367 Ühelt poolt tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et sellised maksed nagu need, mis tehti esindus- ja vastuvõtukulude alusel, ei saa muude asjakohaste tõendite puudumisel ja isegi juhul, kui maksete ja nende õiguspärasuse kahtluse alla seadmise vahel on pikk ajavahemik, tekitada nende saajas õiguspärast ootust, et neid makseid ei saa enam kahtluse alla seada (vt selle kohta 14. juuni 2016. aasta kohtuostus Marchiani *vs.* parlament, C-566/14 P, EU:C:2016:437, punkt 79).

368 Kontrollikoja praktika, mis seisneb K. Pinxteni esitatud tõendite alusel esindus- ja vastuvõtukulude hüvitamises, küsimata rohkem teavet ja vaidlustamata tema hüvitamistaotluste põhjendatust, ei ole aga piisav tõendamaks, et see institutsioon andis talle nende taotluste nõuetekohasuse kohta täpseid, tingimusteta ja ühtelangevaid tagatisi.

369 Teiselt poolt ei ole kontrollikoda teinud ühtegi sõnaselget otsust selle kohta, kuidas K. Pinxten oma ametiautot või autojuhi teenuseid kasutab, ning Euroopa Kohtule ei ole esitatud ühtegi muud konkreetset seisukohta kontrollikoja konkreetse seisukohavõtu kohta seoses praktikaga, mida K. Pinxten sellega seoses peab järgima.

370 Seega, isegi kui oletada, et nagu väidab K. Pinxten, lasi kontrollikoda sellel praktikal, mille olemasolust kontrollikoda ei saanud mitte teada, edasi kesta, ei saa see asjaolu igal juhul olla piisav, et tõendada, et see institutsioon andis talle selle kohta täpseid, tingimusteta ja ühtelangevaid tagatisi.

371 Seevastu lähetuskorraldused, mille kontrollikoja president K. Pinxteni taotlusel sõnaselgelt välja andis, kujutavad endast piisavaid tagatisi käesoleva kohtuotsuse punktis 365 viidatud kohtupraktika tähenduses, et viimasel saaks põhimõtteliselt tekkida õiguspärane ootus, et asjaomased lähetused on lubatavad.

372 Samas tuleb kõigepealt märkida, et Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et õigussubjekt ei saa tugineda õiguspärasele ootusele, et säilib olukord, mida iseloomustab pettus (vt selle kohta 14. juuni 2017. aasta kohtuotsus Santogal M-Comércio e Reparação de Automóveis, C-26/16, EU:C:2017:453, punkt 76 ja seal viidatud kohtupraktika).

373 Seejärel olgu märgitud, et arvestades kontrollikoja liikmete kohustust – nagu see nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 241 – järgida hoolikalt kontrollikoja poolt vastu võetud normides ette nähtud deklareerimiskohustust, mille eesmärk on tagada selle institutsiooni täielik teavitamine

taotlustest, mille eesmärk on kasutada kõnealuse institutsiooni vahendid, ei saa selline lähetuskorraldus, mis on antud taotluse alusel, mis on olulise teabeta, et sama institutsiooni president saaks hinnata asjaomase lähetuse õiguspärast, isegi pettuse puudumisel anda asjaomasele liikmele alust õiguspäraseks ootuseks, et need on nõuetekohased.

374 Lõpuks ei saa õiguspärase ootuse kaitse põhimõttele tugineda isik, kes on toime pannud kehtivate õigusnormide ilmselge rikkumise (16. mai 1991. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Madalmaad, C-96/89, EU:C:1991:213, punkt 30, ning 14. juuli 2005. aasta kohtuotsus ThyssenKrupp *vs.* komisjon, C-65/02 P ja C-73/02 P, EU:C:2005:454, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

375 Sellest järeldub esiteks, et K. Pinxten ei saa tugineda õiguspärasele ootusele, mis põhineb lähetuskorraldustel, mis on saadud pettuse teel, või isegi kui ei ole tõendatud pettust, siis kontrollikoja presidendi antud lähetuskorraldustel sellise taotluse alusel, milles ei ole olulist teavet, et viimane saaks hinnata kõnealuse lähetuse nõuetekohasust.

376 Vastupidi kontrollikoja väidetele ei saa siiski asuda seisukohale, et K. Pinxtenile antud load, mis on esimese väite raames kahtluse alla seatud, anti süstemaatiliselt sellise teabe alusel. Vastupidi, Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et paljud lähetuste loataotlused kirjeldasid selgelt ja läbipaistvalt eesmärki, mida kontrollikoda peab nüüdsest sellisena nõuetevastaseks.

377 Teiseks ei saa juhul, kui kontrollikoja presidendi poolt K. Pinxteni taotlusel antud lähetuskorraldus on ilmselgelt nõuetevastane, ilma et see oleks saadud pettuse teel või ebatäielikku teavet sisaldava taotluse alusel, välistada Euroopa Kohtu võimalust tuvastada, et K. Pinxten, taotledes seda luba ja seejärel tuginedes sellele makse saamiseks, ei täitnud oma ametikohast tulenevaid kohustusi.

378 Selline lähenemine tuleneb ka kontrollikoja liikmete kohustusest järgida kõige rangemaid käitumisnorme, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 239.

379 Kui lähetuse nõuetevastasus on ilmselge, ei saanud K. Pinxten mõistlikult sellest mitteteadlik olla. Viimane ei saanud neil asjaoludel taotleda luba või tugineda sellele, ilma et ta oleks tegelikult üritanud ära kasutada kehtivat sallivat suhtumist eeskirjade eiramisse või kontrollikoja kontrolli puudulikkust.

380 Seevastu ei saa kontrollikoda eeltoodud kaalutlusi arvestades käesolevas menetluses tulemuslikult K. Pinxtenile ette heita, et ta sai lähetuskulude hüvitist või päevaraha sellise lähetuse alusel, mille kontrollikoja president oli heaks kiitnud taotluse alusel, mis ei olnud petturlik, milles ei puudunud oluline teave ja mille nõuetevastasus ei olnud ilmne.

381 Neil asjaoludel tuleb küsimust, kas kontrollikoja presidendi poolt K. Pinxteni taotlusel välja antud lähetuskorraldused võisid tekitada puudutatud isiku õiguspärase ootuse, et asjaomased lähetused on nõuetekohased, hinnata juhtumipõhiselt, lähtudes eelkõige loataotluses märgitud põhjuse ja lähetuse tegeliku eesmärgi võrdlemisest, nagu see nähtub Euroopa Kohtule esitatud tõenditest. See hinnang kattub kontrollikoja esimese väite sisulise läbivaatamisega.

382 Lisaks, kuigi K. Pinxten tugineb kontrollikoja liikmete suhtes kohaldatavate eeskirjade ebatäpsusele, ei õigusta see argument esimese väite tagasilükkamist tervikuna.

383 Tuleb küll tõdeda, et eeskirjad, mida kohaldatakse esimese väite esemeks olevatele olukordadele, on teatud määral kindlaks määramata, mis seisneb eelkõige selles, et ei ole täpsustatud, millistel juhtudel võib lähetust lubada, millised dokumendid tuleb lähetuskorralduse taotlemiseks esitada, ega ole täpsustatud ka tingimusi, millal võib kolmandale isikule adresseeritud kutse seostada kontrollikoja liikme staatusega, eriti mis puudutab lubatava esindamisega seotud põhjendusi ja tõendeid, mida tuleb esitatud põhjenduse paikapidavuse kinnitamiseks esitada.

384 See kindlaks määramata jätmine tähendab, et kontrollikoja pädevatel organitel on lai kaalutlusruum otsustamaks, kas lähetuskulude, päevaraha, esindus- ja vastuvõtukulude maksmine oli õigustatud.

385 Euroopa Kohus peab seega seda kaalutlusruumi juhtumipõhiselt arvesse võtma, kui ta hindab K. Pinxteni käitumise nõuetekohasust või ammugi selle käitumise ilmselget nõuetevastasust.

386 Seevastu ei ole asjakohaste normide kindlaks määramata jätmine piisav, et tõendada üldiselt, et kontrollikoja väited tema vahendite kuritarvitamise kohta K. Pinxteni poolt ei ole põhjendatud.

ii) Lähetuskulud ja päevaraha

387 Käesoleva hagi aluseks olevate asjaolude toimumise ajal oli lähetuskulude ja päevaraha maksmise kord ELTL artiklites 285–287 sätestatud raamistikus ette nähtud määruse nr 2290/77 artiklis 7, mis nägi ette kontrollikoja liikmele, kes peab ametikohustuste täitmisel kontrollikoja asukohast mujale reisima, nende kulude hüvitamise ja päevaraha maksmise.

388 Kontrollikoja liikmete ametikohustuste kohta tuleb meenutada, et ELTL artikli 285 kohaselt on selle institutsiooni esmane ülesanne tagada liidu auditeerimine. Selleks peab ta vastavalt ELTL artikli 287 lõigetele 1 ja 2 analüüsima liidu kõigi tulude ja kulude seaduslikkust ja korrektsust ning tagama usaldusväärse finantsjuhtimise.

389 Lähetuskuludele ja päevarahale kohaldatavat korda täpsustati otsuses nr 1-2003.

390 Selle otsuse artiklis 1 oli esiteks märgitud, et lähetuskorraldus tuleb taotleda niipea kui võimalik, ja teiseks on liikmete lähetuskulude eelarvevahendite käsutaja selle institutsiooni president.

391 Nimetatud otsuse artikkel 3 lubas reisimiseks lähetuse raames kasutada ametiautot, samas kui sama otsuse artiklites 5 ja 6 oli vastavalt ette nähtud lähetuskulude hüvitamine ja päevaraha maksmine.

392 Järelikult tuleb lähetuskulude hüvitamise või päevaraha maksmise taotlust pidada nõuetevastaseks, kui on tõendatud, et kõnealuse lähetuskorralduse alusel tegelikult toimunud tegevust ei saa seostada K. Pinxteni ametikohustuste täitmisega. Käesoleva kohtuotsuse punktides 371–381 esitatud kaalutlusi arvestades võib seda rikkumist käesoleva menetluse raames arvesse võtta siis, kui lähetuskorraldus saadi pettuse teel või taotluse alusel, mis ei sisalda olulist teavet, või kui seose puudumine selle tegevuse ja nende ametikohustuste vahel on ilmne.

393 Enne kui üksikasjalikult hinnata iga esimese väite esemeks oleva lähetuse nõuetekohasust, tuleb veel analüüsida kontrollikoja argumenti, mille kohaselt K. Pinxten tunnistas OLAFi ärakuulamisel, et kõigil lähetustel, mida nende lähetuskorralduse taotlustes esitleti sõnaselgelt kui „hüvitisevabu lähetusi“, puudus igasugune seos tema ametikohustustega.

394 Selle ärakuulamise protokollist nähtub, et K. Pinxten märkis üksnes, et ta kasutab nende taotluste sel viisil esitamist läbipaistvuse huvides, kui lähetusel „on [tema] ametikohustustega seotud eesmärk, aga ka eraaspekt“, või kui tal on „kahtlus, kas lähetus on otstarbekas“ vastavalt kõnealuse tegevuse eesmärgile ja tähtsusele.

395 Kuna seda seisukohta korrati Euroopa Kohtus, tuleb lähetusi, mida K. Pinxten esitleb sõnaselgelt kui „hüvitisevabu lähetusi“ analüüsida samamoodi nagu teisi esimese väite esemeks olevaid lähetusi.

– *Crans Montanas viibimine*

396 Vaidlust ei ole selles, et K. Pinxten viibis koos oma abikaasaga 22.–25. augustini 2013 Crans Montana mägikuurortis, et osaleda real nr 252 nimetatud lähetuse raames Crans Montana foorumi suvisel istungjärgul.

397 See lähetus õigustas registreerimistasu ja hotellikulude hüvitamist ning päevaraha maksmist, kuivõrd K. Pinxteni abikaasa elamiskulusid kontrollikoda ei hüvitanud.

398 Selle lähetuse kinnitamise taotluses oli märgitud, et selle eesmärk oli osaleda Šveitsi valitsusvälise organisatsiooni Crans Montana foorum suvisel istungjärgul. Taotlusele oli lisatud lühike märkus, millele oli alla kirjutanud K. Pinxten ja milles täpsustati, et need istungjärgud kujutavad endast võimalust arutada rahvusvahelise poliitika aktuaalseid küsimusi kogu maailma tippjuhtidega. Lähetuskorraldus anti nende andmete põhjal, küsimata täiendavat teavet näiteks selle sündmuse programmi kohta.

399 Sellega seoses tuleb küll märkida, et asjaolu, et lähetus võimaldab kontrollikoja liikmel osaleda üritusel, mis hõlmab täiendavalt turismi või vaba aja veetmisega seotud tegevust, ei tähenda tingimata, et sellel lähetusel puudub seos selle liikme ametikohustustega, kui see sündmus on siiski keskendunud peamiselt ametialastele tegevustele.

400 Siiski kirjeldasid korraldajad kõnealust sündmust kontrollikoja esitatud prospektis nii, et see on täielikult pühendatud kontaktide ja sõprussuhete loomisele, meeldivatele jalutuskäikudele ja mitteametlikele kohtumistele. Seda kirjeldust kinnitab selle sündmuse üksikasjalik programm, mis hõlmab üksnes vaba aja veetmisega seotud tegevusi, nagu eelkõige jalutuskäigud ja peoõhtu.

401 Nimetatud sündmuse korraldajate 29. mai 2013. aasta e-kirjast nähtub samuti, et Crans Montana foorumi suvine istungjärk on mitteametlik, mis eristab seda selle foorumi teistest istungjärkudest.

402 Lisaks, kuigi K. Pinxten väidab Euroopa Kohtus, et suvistel istungjärkudel oli tõeline ametlik mõõde, ei ole ta esitanud tõendeid, mis võimaldaksid seda väidet kinnitada.

403 Seega ei tõenda üksnes asjaolu, et nendel suvistel istungjärkudel osalemine võib soodustada kohtumisi ja arutelusid rahvusvaheliste tippjuhtidega – mida pealegi ei ole tõendatud –, tegelikku seost kõnealuse lähetuse ja K. Pinxteni ametikohustuste vahel.

404 Seda lähetust tuleb seega pidada ilmselgelt nõuetevastaseks.

405 Neil asjaoludel ei ole tähtsust sellel, et teavet Crans Montana foorumi kohta edastas kontrollikoja liikmetele selle institutsiooni president – millele see institutsioon vastu ei vaidle –, kuna see võib äärmisel juhul viidata sellele, et nimetatud institutsioon andis kõnealuse lähetuskorralduse kõiki

asjaolusid teades, millest aga vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktis 374 osundatud kohtupraktikale ei piisa selleks, et põhjendada K. Pinxteni õiguspärase ootuse tekkimist, mille võiks esitada vastuväitena käesoleva menetluse raames tema ilmse eeskirjade eiramise arvesse võtmisele.

– *Kuuba reis*

406 Vaidlust ei ole selles, et K. Pinxten viibis 30. märtsist kuni 14. aprillini 2015 koos oma abikaasaga Kuubal, millega õigustati real nr 343 nimetatud lähetuse alusel eelkõige transpordi- ja majutuskulude hüvitamist ning päevaraha maksmist, kuivõrd K. Pinxteni abikaasa elamiskulusid kontrollikoda ei hüvitanud.

407 Kontrollikoda andis sellele lähetusele loa pärast seda, kui K. Pinxten edastas selle institutsiooni presidendi nõutud täiendava teabe, millest nähtus, et selle lähetuse eesmärk oli koguda teavet liidu ja Kuuba suhete kohta kohaliku kodanikuühiskonna esindajatega suhtlemise ja liidu rahastatavate projektide külastuste kaudu.

408 Tuleb välja selgitada, kas Euroopa Kohtu käsutuses olevad tõendid võimaldavad tõendada, et põhjendatud on kontrollikoja väide, et K. Pinxten viibis Kuubal peamiselt isiklikel eesmärkidel.

409 Sellega seoses nähtub K. Pinxteni kabineti koostatud ja OLAFi kätte saadud programmist, et kõnealune reis oli peaaegu eranditult pühendatud turismiga seotud tegevustele.

410 Selle programmi ainsad osad, mida võiks seostada K. Pinxteni täidetavate ametikohustustega olid 31. märtsil 2015 toimunud kohtumine ELi suursaadikuga Kuubas, lõunasöök selle suursaadikuga 2. aprillil 2015, kus osalesid ÜRO arengukava eest vastutav isik ja Belgia Kuningriigi suursaadik Kuubas, ning kohtumine viimati nimetatud suursaadikuga 3. aprillil 2015.

411 Teabest, mille edastas OLAFile ELi suursaadik Kuubas, nähtub siiski, et 2. aprilli 2015. aasta lõunasöök oli korraldatud puhtalt viisakusavalduseks ning tegemist ei olnud töölõunaga. Lisaks täpsustas see suursaadik, et K. Pinxteni riigis viibimist ei saa mingil juhul pidada tööalaseks, kuna turistiviisaga on selline tegevus Kuubal välistatud.

412 Viimati nimetatud asjaolu kinnitas OLAFile üks teine ELi Kuuba-delegatsiooni liige, kes täpsustas lisaks, et K. Pinxten ei võtnud arvesse hoiatusi tema külastuse sobimatute kuupäevade kohta, ja et temaga peetud arutelud ei olnud tehnilist laadi.

413 Küll tuleb tõdeda, et K. Pinxten ei ole tulemuslikult vaidlustanud tõendeid, mille kontrollikoda oli esitanud tõendamaks, et tema Kuuba reis oli peaaegu eranditult seotud turismiga, või veelgi enam – esitanud Euroopa Kohtule muid dokumente, mis võiksid toetada tema seisukohta, et tema Kuuba reisil oli tegelikult tema ametikohustustega seotud eesmärk.

414 Täpsemalt, kuigi ta viitab erinevatele vastutavatele isikutele, kellega tal võisid selle reisi ajal toimuda arutelud, ilmneb, et nende isikutega kohtus ta lõunasöögil ELi saatkonnas Kuubal, mis käesoleva kohtuotsuse punktist 411 nähtuvalt ei olnud töölõuna.

415 K. Pinxteni poolt selles küsimuses esitatud teabe usaldusväärsus on seda väiksem, et nimetatud vastutavate isikute hulgas on „ärimees“, kes on tegelikult selle eluruumi omanik, mida K. Pinxten oma Kuuba reisi ajal üüris.

416 Mis puudutab asjaolu, millele K. Pinxten viitas teates, mille ta andis kontrollikoja presidendile pärast lähetust ja mille kohaselt tuli mõni kohtumine viimasel minutil tühistada, siis see väide ei selgita tema Kuuba reisi tegeliku ametialase mõõtme puudumist.

417 Esiteks selgub selle reisi ettevalmistamisega seotud toimikus sisalduvast teabest, et algul oli see kavandatud puhtalt turismireisina.

418 Sellega seoses on eelkõige oluline nimetada e-kirju, mille K. Pinxteni abi saatis 28. ja 29. jaanuaril 2015 ELi suursaadikule Kuubas, milles ta täpsustab, et K. Pinxten soovib saada teavet erareisi kohta sellesse riiki, mida ta ei ole kunagi külastanud, mainimata kavandatud reisi mis tahes ametialast eesmärki.

419 Teiseks ei sea enne sõitu Kuubale tehtud sammud selliste tegevuste korraldamiseks, mis võivad olla seotud K. Pinxteni ametikohustustega kontrollikojas, kahtluse alla seda, et tema viibimine selles riigis oli eraviisiline.

420 Eelkõige nähtub, et need sammud tehti väga hilja – asjaolu, mis on raskesti ühitatav uurimislähetuse korraldamisega sellises kolmandas riigis nagu Kuuba, kuhu asjaomane isik kavatses esimest korda minna. Nii nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevatest e-kirjadest, et UNDPga võeti ühendust alles 18. märtsil 2015 ning 19. märtsil 2015 ehk vähem kui kaks nädalat enne K. Pinxteni lahkumist Kuubale ei olnud kinnitatud ühtegi ametlikku programmi.

421 Lisaks olid nii liidu kui Belgia Kuningriigi saatkonnad Kuubal kui ka UNDP töötajad selles riigis kontrollikoja esitatud e-kirjades selgelt märkinud, et on raske ette kujutada nii ametitegevuse kui ka turismiga seotud tegevuste ühitamist selles riigis, et igast ametlikust külastusest tuleb enne teatada Kuuba võimudele ja see peab toimuma nõuetekohase viisa alusel ning on väga ebatõenäoline, et võiks toimuda mitteametlik kohtumine Kuuba kõrgete ametnikega.

422 K. Pinxten ei saa seega tulemuslikult väita, et ta ei olnud ajal, mil ta lahkus Kuubale, teadlik sellest, et tema viibimine selles kolmandas riigis tegelikult ei võimaldanud tegevusi, millel oleks seos kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega.

423 Kõiki neid asjaolusid arvestades – vaatamata sellele, et täiendava *ex ante* ja *ex post* kontrolli puudumine olulisi rahalisi vahendeid kaasava lähetuse puhul väärib tähelepanu – on siiski tõsi, et enne ja pärast real nr 343 nimetatud lähetust kontrollikojale esitatud tõendid, mis puudutasid K. Pinxteni Kuuba reisi tegelikku eesmärki, olid suures osas eksitavad, ning et seda lähetust tuleb pidada nõuetevastaseks, kuna see reis ei olnud seotud K. Pinxteni ametikohustustega.

424 Sellest järeldub, et nõuetevastaseks tuleb pidada ka real nr 341 nimetatud lähetust, mille eesmärk oli kohtuda erinevate isikutega, et Kuuba reisi ette valmistada.

– *Suhted poliitikutega ja poliitiliste liikumistega*

425 K. Pinxteni mitu lähetust, mis viisid lähetuskulude hüvitamiseni või päevaraha maksmiseni ja mille kohta kontrollikoda leidis esimese väite raames, et need olid nõuetevastased, puudutasid kohtumisi juhtpoliitikutega.

426 Nende lähetuste üle otsustamiseks on vaja kindlaks teha, kas sellised kohtumised võisid põhimõtteliselt olla kontrollikoja liikmete lähetuse eesmärk.

427 Sellega seoses, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 387, nägid käesoleva hagi esemeks olevate asjaolude toimumise ajal kehtinud liidu õigusnormid ette, et kontrollikoja liikmete lähetused peavad olema seotud nende liikmete reisidega „ametikohustuste täitmisel“.

428 Tuleb nõustuda K. Pinxteni väitega, et kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmine võib hõlmata protokollilisi tegevusi, mille eesmärk on eelkõige tutvustada ja edendada kontrollikoja tööd ning säilitada institutsiooni huvides suhteid tippjuhtidega.

429 Sellised protokollilised tegevused võivad puudutada palju sagedamini sama liikmesriigi vastutavaid isikuid, kust on pärit asjaomane kontrollikoja liige, seda eelkõige võimaliku kontaktide olemasolu tõttu enne tema ametisse asumist, praktiliste võimaluste, eelkõige keeleliste võimaluste olemasolu tõttu või ka paremate teadmiste tõttu riiklikest huvidest, mis võivad olla seotud kontrollikoja töö vastuvõtmisega.

430 Kontrollikojal oli teatav kaalutlusruum, et hinnata, mil määral ja millistel tingimustel võib anda loa tema liikmete lähetustele, mille eesmärgiks oli kohtumised juhtpoliitikuga, et tagada selliste protokolliliste tegevuste elluviimine tingimusel, et nende lähetuste tegelik eesmärk ei ole poliitikas osalemine, mis – nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 272 – on vastuolus kontrollikoja liikme ametikohustustega.

431 Kuigi käesoleva kohtuotsuse punktist 383 nähtub, et kontrollikoja sisemised eeskirjad, mis käsitlevad tema liikmete lähetusi, ei sisaldanud selget otsust, mille see institutsioon selles küsimuses oleks teinud, võib esindus- ja vastuvõtukulusid puudutavatest eeskirjadest tuletada kasulikke viiteid selles institutsioonis järgitud doktriini kohta.

432 Nimelt ilmneb tähtsus, mida kontrollikoda omistas oma liikmete ja juhtpoliitikute vahelistele suhetele, 22. aprilli 2004. aasta teatisest, milles täpsustati, et „liikmed esindavad kontrollikoda eelkõige juhul, kui neil on kontrollikoja huvides ametialased suhted isikutega, kes täidavad ametikohustusi [liidus], liikmesriikides või muudes riikides“.

433 Nii kontrollikoja strateegiast 2013–2017 kui ka 12. detsembril 2013 vastu võetud teabevahetuse ja sidusrühmadega suhtlemise strateegiast nähtub, et kontrollikoda on kohustatud tagama suhteid eri osalistega, sealhulgas riiklike ja Euroopa poliitiliste asutustega, kes vastutavad liidu rahaliste vahendite kasutamise kontrollimise eest. Teises neist dokumentidest oli lisaks märgitud, et suhteid liikmesriikide parlamentidega peavad tagama liikmed ja nende kabinetid.

434 Kontrollikoja praktika seoses K. Pinxteni lähetustega kinnitab, et kontrollikoda kasutas oma kaalutlusruumi, mööndes põhimõtteliselt seost lähetuste, mille eesmärgiks olid kohtumised riigi tasandil juhtpoliitikutega, ja tema liikmete ametikohustuste vahel.

435 Kõigepealt anti luba mitmekümnele K. Pinxteni kahel ametiajal toimunud lähetusele, samas kui nende ainus eesmärk oli kohtumine Belgia juhtpoliitikutega.

436 Seejärel tuleb märkida, et K. Pinxteni lähetuste esmakordsel uuesti läbivaatamisel kontrollikoja talituste poolt enne OLAFi juurdlust ei olnud neid lähetusi kuidagi määratletud kui potentsiaalselt probleemseid, mille kohta tuleks esitada täiendavaid põhjendusi.

437 Lõpuks nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et peale lähetuste, mida esimese väite raames väidetakse olevat nõuetevastased, on K. Pinxteni teised lähetused, mille eesmärk oli kohtuda Belgia juhtpoliitikutega, kontrollikoja seisukohast täiesti nõuetekohased.

438 Eelnevat silmas pidades ei saa lähetusi, mis on läbipaistvalt lubatud juhtpoliitikutega kohtumiseks, üldjuhul pidada nende eesmärgi tõttu ilmselgelt nõuetevastasteks.

439 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla kontrollikoja argument, et selle institutsiooni esindamise tagasid selle president ja need liikmed, kelle ülesandeks oli institutsioonidevahelised suhted ja auditi kvaliteedikontroll.

440 Esiteks räägivad sellele argumendile otseselt vastu selle institutsiooni esitatud dokumendid, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 433. Teiseks ei ole see argument kooskõlas ka asjaoluga, et otsus nr 7-2004 nägi ette, et kõigil selle institutsiooni liikmetel on õigus saada hüvitist esindus- ja vastuvõtukulude eest, mis on tekkinud seoses nende liikmelisusega.

441 Järelikult tuleb hinnata, kas kontrollikoja esitatud selgitused ja tõendid toetavad iga lähetuse puhul, mille eesmärk oli nimetatud kohtumine juhtpoliitikuga, põhjendust, mis võimaldaks asuda seisukohale, et kõnealusel lähetusel ei olnud õiguspärast protokollilist eesmärki.

442 Seda silmas pidades ilmneb esimesena, et mitu lähetust, mille eesmärgina märkis K. Pinxten kohtumise Belgia juhtpoliitikutega, võivad olla otseselt seotud tema ametikohustustega kokkusobimatu osalemisega poliitikas, nagu tuvastati neljanda väite analüüsimisel, kuna nende eesmärk oli tegelikult võimaldada tal osaleda asjaomase erakonna juhatuse koosolekul.

443 Neid lähetusi, mis on loa saanud taotluste alusel, mis ei sisaldanud olulist teavet ja mis olid tegelikult seotud kontrollikoja liikme ametikohustustega kokkusobimatu tegevusega, ei saa pidada nõuetekohaseks.

444 Samasugune tõdemus võiks olla kohane ridadel nr 54, 60, 61, 70, 81, 84, 85, 88 ja 94 nimetatud lähetuste puhul, kuna kontrollikoda esitas protokollid, mis kinnitavad, et K. Pinxten viibis nendel lähetustel asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel, mida ei olnud lähetuskorralduse taotlustes siiski mainitud.

445 Asjaolu, et real nr 94 nimetatud lähetuse eesmärk ei olnud mitte ainult kohtuda Belgia juhtpoliitikutega, vaid osaleda ka Euroopa Parlamendi koosolekul, ei tõenda selle lähetuse nõuetekohasust, kuna vastavalt asjaomase erakonna ja Euroopa Parlamendi koostatud protokollidest nähtub, et K. Pinxten osales üksnes selle erakonna korraldatud koosolekul.

446 Ridadel nr 95, 396, 410, 413 ja 414 nimetatud lähetusi tuleb samuti käsitada nii, et nende tegelik eesmärk oli võimaldada K. Pinxtenil osaleda asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel, võttes arvesse kandeid K. Pinxteni kalendermärkmikus ja selle erakonna juhtidega vahetatud e-kirjades. Sama kehtib ridadel nr 299 ja 369 osutatud lähetuste kohta ainuüksi selgete märgete põhjal, mida võib selles märkmikus esile tuua.

447 Kuigi nende teatavaks tehtud eesmärk ei olnud kohtuda Belgia juhtpoliitikuga, tuleb siin nimetada analoogia alusel mitut lähetust, kuna need võimaldasid K. Pinxtenil osaleda asjaomase erakonna juhatuse koosolekutel ja neid tuleb seetõttu pidada osaliselt nõuetevastasteks.

448 Nii on see ridadel nr 39, 45 ja 86 osutatud lähetuste puhul. Kuigi nende kolme lähetuse eesmärk oli korraldada kohtumine eraettevõtjate või äriühingute esindajatega, on Euroopa Kohtu käsutuses asjaomase erakonna juhatuse koosolekute protokollid, milles on märgitud, et K. Pinxten viibis nendel koosolekutel kuupäevadel, mis vastavad nimetatud lähetuste kuupäevadele.

449 Samamoodi tuleb real nr 68 nimetatud lähetust, isegi kui see puudutas ka esindustegevust – mille nõuetekohasust ei ole vaidlustatud – pidada osaliselt nõuetevastaseks, kuna K. Pinxten osales sellele lähetusele määratud aja jooksul asjaomase erakonna juhatuse koosolekul, millest annab tunnistust selle koosoleku protokoll.

450 Teisena oli mitme K. Pinxteni lähetuste eesmärk osaleda asjaomase erakonna muudes korraldatud tegevustes või vastuvõttudel peale selle juhatuse koosolekute.

451 Seega ilmneb, arvestades K. Pinxtenile saadetud kutseid ja sissekandeid tema kalendermärkmikus, et Belgia juhtpoliitikutega kohtumiste ametlike motiivide varjus oli ridadel nr 120, 175, 221 ja 365 nimetatud lähetuste eesmärk osalemine asjaomase erakonna parlamendipäevadel, ridadel nr 207, 298 ja 381 nimetatud lähetustel ning osaliselt real nr 229 nimetatud lähetuse puhul osalemine selle erakonna uusaasta vastuvõtul, real nr 258 nimetatud lähetuse puhul selle erakonna liikmete linnakülastusel, või lisaks ridadel nr 260 ja 289 nimetatud lähetuste puhul vastavalt osalemine õppepäeval ja sama erakonna kongressil.

452 Samalaadsed tegevused viidi läbi ka muude motiivide varjus kui Belgia juhtpoliitikutega kohtumine.

453 Nii nähtub kõigepealt K. Pinxteni kalendermärkmikust, et lähetus nr 69, mida esitleti kui „kongressil“ osalemist, oli seotud asjaomase erakonna kongressiga.

454 Seejärel, kuigi real nr 275 nimetatud lähetus oli põhjendatud kutsega isikult, kelle ametit ei ole märgitud, tõendavad kontrollikoja esitatud arve ja selles kalendermärkmikus sisalduv sissekanne, et selle tegelik eesmärk oli osaleda selle erakonna korraldatud „poliitilises kohvikus“.

455 Lõpuks tuleb märkida, et nimetatud kalendermärkmiku ja K. Pinxteni abi 25. juuli 2017. aasta e-kirja põhjal tuleb tõdeda, et Euroopa Parlamendi ALDE fraktsiooni esitatud kutse varjus oli ridadel nr 308 ja 416 nimetatud lähetuste eesmärk osaleda asjaomase erakonna parlamendipäevadel.

456 Mis puudutab real nr 269 nimetatud lähetust, mille ametlikuks eesmärgiks oli „ametlik kutse, riigiminister, Herman de Croo Centrum“, siis on see samuti seotud K. Pinxteni poliitilise tegevusega, kuna see lähetus puudutas ühe institutsiooni külastust, mis oli moodustatud asjaomase erakonna endise presidendi asustamiseks.

457 Käesoleva kohtuotsuse punktides 451–456 nimetatud lähetusi tuleb käsitada lahutamatutena K. Pinxteni poliitilisest tegevusest, mis on neljanda väite esimese osa ese, ja need on seetõttu ilmselgelt nõuetevastased.

458 Seda hinnangut ei sea kahtluse alla asjaolu, et nende üritustega, mille oli korraldanud asjaomane erakond ja mis olid teatud lähetuste eesmärk, ei kavatsetud *a priori* arutada selle erakonna poliitilist liini, vaid need olid pigem pidulikku laadi, kuna nende seos poliitilise liikumisega, milles ta tegeles oma ametikohustustega kokkusobimatu tegevusega, ei võimaldanud K. Pinxtenil neil osaleda oma sõltumatuse kohustust rikkumata.

459 Järelikult ei ole käesolevas menetluses tähtsust asjaolul, et mõnele nimetatud lähetustest anti luba taotluse alusel, milles kirjeldatakse piisavalt läbipaistvalt nende lähetuste eesmärki.

460 Seevastu real nr 34 nimetatud lähetuse puhul ei tõenda asjaolu, et K. Pinxten kalendermärkmikust nähtuvalt pidi ta osalema asjaomase erakonna uusaasta vastuvõtul 19. jaanuaril 2009, et tema saabumine Brüsselisse sel kuupäeval – samas kui selle lähetuse eesmärk oli osaleda Euroopa Parlamendi koosolekul järgmisel hommikul –, oli ilmselgelt lahutatav selle lähetuse eesmärgist, kuna selline valik võis praktilistel põhjustel olla õigustatud.

461 Samuti, kuigi kontrollikoda mainib real nr 74 nimetatud lähetuse kohta, et K. Pinxten osales asjaomase erakonna juhatuse koosolekul, nähtub lähetuskorraldusest, et see lähetus algas alles mitu tundi pärast selle kohtumise toimumist.

462 Kolmandana ei saa muid lähetusi, mille väljakäidud eesmärk on kohtuda Belgia juhtpoliitikutega, Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku alusel seostada koosolekute või muude asjaomase erakonna korraldatud tegevustega.

463 Siiski, enamikul juhtudel esitleb kontrollikoda nendel lähetuskorraldustel nimetatud juhtpoliitikuid usutavalt sellesse erakonda kuuluvatena.

464 K. Pinxteni ja asjaomase erakonna vahelised tihedad suhted ei ole käesoleva menetluse raames siiski piisavad, et tõendada eelduse olemasolu, mis võimaldaks süstemaatiliselt järeldada, et lähetus, mille eesmärk oli kohtuda juhtpoliitikuga, on ilmselgelt nõuetevastane ainuüksi seetõttu, et viimane on selle erakonna liige.

465 Arvestades eelkõige nimetatud erakonna olulist rolli Belgia poliitilises elus ja suhteid, mis K. Pinxtenil võis tema ametisse asumisele eelnenud tegevuse tõttu selles organisatsioonis õiguspäraselt olla, ei saa pidada ebausutavaks teatud protokolliliste lähetuste korraldamist, mis on suunatud samasse erakonda kuuluvatele juhtpoliitikutele.

466 Kuigi kontrollikoda väidab Euroopa Kohtus, et ta ei teadnud nende juhtpoliitikute erakondlikku kuuluvust enne OLAFi juurdlust, ei ole see argument piisav tõendamaks, et K. Pinxteni taotlused olid petturlikud või ei sisaldanud olulist teavet, seda enam, et kõnealused lähetused puudutasid enamasti väikest arvu isikuid, kelle poliitiline kuuluvus oli üldteada, ja mitme sellise lähetuse eesmärk oli eelkõige kohtuda juhtpoliitikutega, keda määratleti selgelt kui isikuid, kes täidavad „erakonna juhi“ ülesandeid.

467 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et kontrollikoda ei täitnud temal lasuvat tõendamiskoormist juhul, kui ta tegi Euroopa Kohtule ettepaneku tuvastada lähetuse nõuetevastasus, tuginedes üksnes asjaolule, et kõnealusel lähetuskorraldusel nimetatud juhtpoliitik oli asjaomase erakonna liige, ilma et ta oleks esitanud ühtegi tõendit, mis võimaldaks näidata, et see lähetus ei vastanud asjakohastel perioodidel kontrollikojas kohaldatavatele kriteeriumidele, et tunnistada protokolliline lähetuse nõuetekohaseks.

468 Sellist olukorda võib täheldada rea lähetuste korral, mille käigus K. Pinxtenil lubati kohtuda juhtpoliitikuga, olenemata sellest, kas tegemist on Euroopa Parlamendi liikmega ridadel nr 19, 301, 330, 355 ja 402 nimetatud lähetuste ning osaliselt real nr 296 nimetatud lähetuse puhul, Belgia valitsuse liikmega ridadel nr 43, 66, 92, 97, 169, 211, 215, 248, 303, 352 ja 395 ning osaliselt ridadel nr 118, 326 ja 339 nimetatud lähetuste puhul, või ka Belgia parlamendiliikmetega ridadel nr 41, 59, 171, 203, 204, 208, 211, 238, 313, 331, 334, 336, 346, 354 ning osaliselt real nr 326 nimetatud lähetuste puhul.

469 See lahendus peab kehtima ka ridadel nr 1 ja 7 nimetatud lähetuste puhul, mille eesmärk oli kohtuda ministri kabineti liikmega.

470 Mis puudutab ridadel nr 319 ja 320 nimetatud lähetusi, siis kontrollikoda ei kirjelda lähetuskorraldusel nimetatud ministri kabineti liiget asjaomasesse erakonda kuuluvana. Nimetatud institutsioon leiab siiski, et need lähetused peaksid olema seotud poliitilise või eraviisilise tegevusega, kuna need on seotud transpordivaldkonnaga. See asjaolu ei ole siiski piisav, et tõendada nimetatud lähetuste ilmselget nõuetevastasust.

471 Neljandana ei saa loogikat, mis on valitud lähetuste puhul, mille eesmärk on kohtuda juhtpoliitikutega, üle kanda lähetustele, mille eesmärk on kohtuda niisuguseid ülesandeid täitnud isikuga, kes olid lähetuse ajaks ametist lahkunud, kuna sellist kohtumist tuleb – välja arvatud erilistel asjaoludel – pidada kontrollikoja jaoks ilmselgelt protokollilise huvi minetanuks.

472 Samuti tuleb kohtumist kohaliku tasandi juhtpoliitikuga, välja arvatud erilistel asjaoludel, pidada selliseks, millel ilmselgelt puudub seos kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega.

473 Nende kriteeriumide alusel ja kuna K. Pinxten ei esitanud tõendeid, mis tõendaksid eriliste asjaolude esinemist, tuleb ridadel nr 15 ja 253 nimetatud lähetusi pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende puhul nähtub juba K. Pinxteni nimetatud lähetuste eesmärgist, et sooviti kohtuda vastavalt endise ministri ja Belgia parlamendi endise liikmega.

474 Real nr 232 nimetatud lähetuse kohta tuleb tõdeda, et „riigiministri“ staatus, mis on antud isikule, kellega pidi lähetuse raames kohtumine toimuma, kujutab endast aunimetust, mis ei eelda tegelikult kõrgetasemeliste poliitilise kohustuste täitmist. Sellise lähetuse põhjus näib seega olevat eksitav ja seda tuleb igal juhul pidada ilmselgelt nõuetevastaseks.

475 Samamoodi tuleb asuda seisukohale, et Overpelti kommuuni korraldatud vastuvõtul osalemine, mis oli real nr 378 nimetatud lähetuse eesmärk, ei ole ilmselgelt seotud kontrollikoja liikme ametikohustega.

– *Suhted eraettevõtjate juhtidega*

476 Mitu esimese väite esemeks olevat lähetust, mille tulemusena hüvitati lähetuskulud või maksti päevaraha, puudutasid K. Pinxteni suhteid eraettevõtjate juhtidega.

477 Kontrollikoja liikmete selliste lähetuste õiguslikku regulatsiooni, mille eesmärk on selliste vastutavate isikutega kohtumine, tuleb eristada lähetuste korrast, mis puudutavad suhteid juhtpoliitikutega.

478 Nimelt, kuna ELTL artikli 285 kohaselt on kontrollikoja ülesanne tagada liidu kontode auditeerimine, võivad eraettevõtjatega hoitavad suhted olla selle institutsiooni jaoks vähem huvi pakkuvad kui avaliku sektori vastutavate isikutega.

479 Seda järeldust kinnitab asjaolu, et 22. aprilli 2004. aasta teatises ei ole kontrollikoja liikmete esindus- ja vastuvõtukulude nõuetekohase kasutamise üleskutses eraettevõtjate juhte mainitud.

480 Kontrollikoja kommunikatsioonistrateegia koostamise aluseks olevad dokumendid, mida on tsiteeritud käesoleva kohtuotsuse punktis 433, ei viita samuti nendele juhtidele kui sellistele isikutele, kelle poole see institutsioon sooviks oma töö edendamise tagamiseks pöörduda.

481 K. Pinxteni argument, et lähetused, mis on mõeldud kohtumiseks eraettevõtjate juhtidega, on põhjendatud vajadusega vahetada ideid majandusmaailma liidritega, et pakkuda ainest aruteludeks kontrollikojas, ei saa selles kontekstis luua piisavat seost selle institutsiooni liikme ametikohustustega, et õigustada kontrollikoja vahendite kaasamist.

482 Järelikult, kuigi suurema osa lähetustest, mis olid mõeldud eraettevõtjate juhtidega kohtumiseks, oli kontrollikoda heaks kiitnud K. Pinxteni täiesti läbipaistvate taotluste alusel, ei saanud viimasele olla teadmata, et välja arvatud konkreetsed spetsiifilised asjaolud, mis võivad luua erilise seose asjaomase eraettevõtja ja selle institutsiooni vastava tegevuse vahel, ei saa selline põhjendus ilmselgelt iseloomustada piisavat seost selle institutsiooni liikme ametikohustuste täitmisega.

483 Selles kontekstis tuleb esiteks asuda seisukohale, et lähetused, mis on põhjendatud rahvusvahelise ulatusega eraettevõtja juhi kutsega, on ilmselgelt nõuetevastased.

484 See järeldus tuleb teha eelkõige osas, mis puudutab ridadel nr 33 ja 104 nimetatud lähetusi, mis olid seotud tööstuskontsernide juhtide kutsetega, real nr 45 nimetatud lähetust, mille eesmärk oli lõunasöök isikuga, keda K. Pinxten kirjeldas erinevate juhatuste liikmena, ja real nr 325 nimetatud lähetust, mille eesmärk oli kohtumine kommertspanga juhiga.

485 Kuigi kontrollikoja väited, mis puudutavad ridadel nr 257 ja 259 nimetatud lähetuste tegelikku eesmärki, ei tundu olevat tõendatud Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku alusel, tuleb neid siiski pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende eesmärk oli vastata vastavalt rahvusvahelise advokaadibüroo ja elektriettevõtja saadetud kutsetele.

486 Nii on see ka real nr 74 nimetatud lähetuse puhul, mis oli põhjendatud ühe kindlustusgrupi juhi kutsega ning mille eesmärk oli K. Pinxteni kalendermärkmikust tulenevate andmete põhjal osaleda kontserdil.

487 Ridadel nr 75 ja 307 viidatud lähetusi ning rea nr 86 esemeks olevat lähetust tuleb samuti pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende eesmärk oli kohtuda postikontserni juhiga, seda enam, et kontrollikoja esitatud e-kirjad võimaldavad tuvastada, et K. Pinxten oli selle juhataja jaoks riigiabi asjas vahendaja.

488 Teiseks kehtib nende lähetuste nõuetevastasus, mille eesmärk on kohtuda eraettevõtjate juhtidega, põhimõtteliselt veelgi enam kohalike eraettevõtjatega seotud lähetuste puhul.

489 Nii on see kõigepealt ridadel nr 73, 76, 251 ja 295 nimetatud lähetuste puhul, mis olid mõeldud kohtumiseks K. Pinxteni päritolupiirkonna raamatupidamisekspertide juhtidega, ning real nr 130 nimetatud lähetusega, mille eesmärk oli kohtuda selle maakonna erinevate ettevõtete juhtidega.

490 Samuti tuleb real nr 82 viidatud lähetust ning osaliselt ka ridadel nr 121 ja 310 nimetatud lähetusi pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna korduvad kohtumised K. Pinxten päritolupiirkonnas tegutseva kinnisvaraarendajaga ei ole mingil moel seotud tema ametikohustustega kontrollikojas.

491 Sellega seoses ei ole tähtis, et nimetatud institutsioon ei ole tõendanud selle väite põhjendatust, et K. Pinxten kohtus kinnisvaraarendajaga isikliku huvi tõttu konkreetse kinnisvaraprojekti vastu.

492 Seejärel olgu täheldatud, et selliseid kohalikke tähistamisi, mida korraldavad eraettevõtjad, nagu Antwerpeni sadamaettevõtte aastapäev, mis on real nr 363 nimetatud lähetuse eesmärk, või villimisliini avamine tehases, millega õigustati real nr 390 nimetatud lähetust, ei saa ilmselgelt pidada seotuks K. Pinxten ametikohustustega kontrollikojas.

493 Lõpuks tuleb ka ridadel nr 100, 239, 283, 287, 359 ja 406 nimetatud lähetusi pidada ilmselgelt nõuetevastasteks samal põhjusel, kuna nende eesmärk oli kohtuda Belgia ärimehega, keda K. Pinxten kirjeldas OLAFi ärakuulamisel kui sellise kontserni juhti, mille aktsionär ta on, ja „pikaajalist sõpra". Kontrollikoja vahendite kaasamine selliste lähetuste rahastamiseks näitab selle institutsiooni huvide ja K. Pinxteni erahuvide segiajamist, seda enam, et Euroopa Kohtule esitatud dokumentidest nähtub, et ta nõustas seda ärimeest seoses tema ja komisjoni vaheliste suhetega.

494 Seevastu – kolmandaks – ei saa aga asuda seisukohale, et lähetused, mis olid mõeldud suhete hoidmiseks rahvusvaheliste audiitorbüroo juhtidega, on ilmselgelt nõuetevastased.

495 Nimelt, kuna nende büroode konkreetsed ülesanded on osaliselt sarnased kontrollikoja liikmetele ja teenistujatele usaldatud ülesannetega ning kuna see institutsioon teeb nendega koostööd, ei saa välistada, et selle institutsiooni liikmed võivad viibida lähetustel, mille eesmärk on säilitada tööalased suhted samade büroodega.

496 Kontrollikoda tunnistas muu hulgas käesolevas menetluses regulaarsete kontaktide olemasolu selle institutsiooni ja rahvusvaheliste audiitorbüroode töötajate vahel.

497 Kuigi nimetatud institutsioon väidab, et neid kontakte peavad reguleerima riigihankelepingud või need peavad toimuma koolitustegevusena, tuleb tõdeda, et neid põhimõtteid ei ole ette nähtud sisemistes eeskirjades, millele viitab sama institutsioon, ning need ei vasta tema praktikale, nagu see nähtub K. Pinxteni lähetuskorraldustest.

498 Sellest järeldub, et ridadel nr 47, 103, 161, 210 ja 277 nimetatud lähetused, mille eesmärk oli – läbipaistvalt – võimaldada K. Pinxtenil osaleda üritusel, mida korraldas rahvusvaheline audiitorbüroo Euroopa institutsioonide juhtidele, ei saa pidada ilmselgelt nõuetevastasteks.

499 Sama kehtib real nr 237 ning osaliselt ridadel nr 373 ja 374 nimetatud lähetuste kohta, kuna nende lähetuste eesmärk oli kohtuda rahvusvaheliste audiitorbüroode juhtidega. Asjaolu, et real nr 157 viidatud lähetus ja osaliselt real nr 339 nimetatud lähetus, mille aluseks oli sama korraldus, toimusid vastavalt privaatses kohas ja suurfirma peakontori asukohas, ei ole täiendava teabe puudumisel piisav, et põhjendada nende lähetuste osas teistsugust järeldust.

500 Mis puudutab real nr 199 nimetatud lähetust, mille eesmärk oli samuti kohtuda rahvusvahelise audiitorbüroo juhiga, siis väidab kontrollikoda, et selle tegelik eesmärk oli arutada tööpakkumist, mis võis huvitada K. Pinxten last.

501 Selle institutsiooni esitatud dokumendid ei võimalda siiski õiguslikult piisavalt tõendada, et kohtumine korraldati sellel eesmärgil või et see puudutas peamiselt K. Pinxteni perekondlikke huve ega seega tuvastada selle lähetuse ilmselge nõuetevastasus. On tõsi, et selle institutsiooni edastatud e-kirjadest nähtub, et isik, kellega lähetuse ajal kohtuti, sai pärast K. Pinxteniga vestlust viimase ühe lapse elulookirjelduse ja temaga arutati selle lapse jaoks võimaliku töökoha väljavaateid. Siiski näib usutav K. Pinxteni esitatud põhjendus, mille kohaselt võib töölõunaga kaasneda mitteametlikumaid arutelusid, mis puudutavad muu hulgas külaliste perekondlikku olukorda, mis võivad neid e-kirju selgitada.

– *Suhted esindusorganisatsioonide ja ühendustega*

502 Nelikümmend lähetust, mille tulemusel hüvitati lähetuskulud või maksti päevaraha ja mille kohta kontrollikoda leidis esimese väite raames, et need olid nõuetevastased, puudutasid K. Pinxteni esindusorganisatsioonide või ühendustega seotud tegevusi.

503 Sellised lähetused asetuvad vahepealsele positsioonile juhtpoliitikutega ja eraettevõtjate juhtidega seonduvate lähetuste vahel.

504 Seega, kuigi eraõiguslike ühingute esindusorganisatsioonid ei olnud nimetatud kontrollikoja eeskirjades, mis reguleerivad esindus- ja vastuvõtukulusid, või dokumentides, mis määratlevad selle institutsiooni kommunikatsioonistrateegia, võivad need organisatsioonid siiski väljendada seisukohti institutsioonide toimimise kohta, mida kontrollikoda võib oma kohustustega seotud aruannete koostamisel arvesse võtta.

505 Neil asjaoludel ei saa täielikult välistada, et kontrollikoda võib üksikjuhtumitel õigustatult leida, et selliste organisatsioonidega seotud lähetused on seotud tema liikmete ametikohustuste täitmisega.

506 K. Pinxteni praktika analüüs, nagu see nähtub asjakohastest lähetuskorraldustest, võimaldab siiski järeldada, et vaatamata sellele, et kontrollikoda andis korduvalt load üldiselt läbipaistval alusel, ei saanud K. Pinxtenile olla teadmata, et tema esindusorganisatsioonidega või ühendustega seotud lähetused ei olnud selle institutsiooni jaoks ilmselgelt tegelikud huvipakkuvad.

507 Kõigepealt, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 502, tegi K. Pinxten oma ametiaja jooksul mitukümmend sellist lähetust.

508 Edasi ilmneb, et need lähetused seondusid peaaegu süstemaatiliselt kohalike organisatsioonidega, mille tegevus piirdus Limburgi või Flandriaga (Belgia).

509 Lõpuks viidi need lähetused tegelikkuses läbi väga piiratud arvu isikute juures, keda K. Pinxten külastas korduvalt.

510 Kuna kaudne seos kontrollikoja tegevuse ja esindusorganisatsioonide või ühenduste vahel võimaldab selliste lähetuste nõuetekohasust järeldada üksnes erijuhtudel, siis ei saa ilmselgelt asuda seisukohale, et kontrollikoja huvides oli korduvalt tagada oma töö edendamine kohalikele organisatsioonide juures või arvamuste vahetamine selliste isikutega.

511 Sellega seoses tuleb ridadel nr 48, 132, 170, 192, 209, 217, 224, 228, 242, 256, 271, 292, 304, 305, 318, 328, 353, 361, 380 ja 398 ning osaliselt realt nr 155 nimetatud lähetusi pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende eesmärk oli edendada suhteid Vlaams netwerk van ondernemingen Limburgiga (Limburgi kaubandus-tööstuskoda, Belgia) kohtumiste kaudu selle juhtidega, osalemisega aastakoosolekutel või uusaasta vastuvõttudel, suvepidudel ja muudel selle organisatsiooni korraldatud seltskondlikel üritustel.

512 Sama järeldus kehtib ka ridadel nr 83, 174, 219 ja 311 ning osaliselt real nr 118 nimetatud lähetuste kohta, mis puudutasid Limburgi tööandjate liidu kutseid, ning ridadel nr 131, 227, 261 ja osaliselt ridadel nr 326 ja 378 nimetatud lähetuste puhul, mille eesmärk oli osaleda tööstussektori ettevõtjate ühenduse koosolekutel Overpeltis.

513 Kuigi real nr 93 ja osaliselt real nr 310 nimetatud lähetused oli seotud Limburgi organisatsioonidega, millel oli vaid üks ülesanne, nimelt tegutseda kutseühendusena ja kohalike juhtide mitteametliku ühendusena, võimaldab käesoleva kohtuotsuse punktides 506–509 kirjeldatud kontekst pidada ka neid ilmselgelt nõuetevastasteks.

514 See analüüs tuleb üle kanda ridadel nr 154 ja 230 nimetatud lähetustele, mis puudutasid organisatsiooni, mille eesmärk oli Flandria huvide edendamine Brüsselis, ning ka ridadel nr 134 ja 135 nimetatud lähetustele, mille eesmärk oli osaleda Flaami piirkonna investeerimisfondi uusaasta vastuvõtul.

515 Seevastu üleriigilise ulatusega ettevõtjate ühendustele omistatud oluline roll tähendab, et lähetusi, mida on mainitud ridadel nr 137 ja 143 ning mille eesmärk oli kohtuda Belgia ettevõtjate liidu presidendiga, ning real nr 290 nimetatud lähetust ja osaliselt real nr 155 nimetatud lähetust, mis puudutab osalemist selle ühenduse korraldatud foorumitel, ei saa pidada ilmselgelt nõuetevastasteks.

– *Lubatud asutusevälised tegevused*

516 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 58, lubas kontrollikoda 30. aprilli 2015. aasta otsusega K. Pinxtenil tegeleda asutusevälise tegevusega, mis oli kokkusobiv tema ametikohustustega selle institutsiooni liikmena ja seisnes SBNL-V presidendi ameti pidamises.

517 Seda sihtasutust kirjeldati selle otsuse aluseks olnud taotluses mittetulundusühinguna, mille eesmärk oli edendada kinnisvara omanike panust sellesse, mis puudutab bioloogilist mitmekesisust ja head ökoloogilist majandamist Belgias.

518 Kuna asutuseväline tegevus on oma olemuselt erinev ametikohustustest, mida kontrollikoja liige selles institutsioonis täidab, ei saa sellega kaasneda lähetusi selle liikmena.

519 Lubatud asutusevälise tegevusega otseselt seotud lähetuste nõuetevastasust tuleb lisaks pidada ilmseks, kuna see järeldub juba selle tegevuse laadist endast.

520 Nende kaalutluste põhjal tuleb kindlaks teha, kas teatud lähetused, millele kontrollikoda on loa andnud, seonduvad tegelikult K. Pinxteni asutusevälise tegevusega.

521 Seega, kuigi kontrollikoda andis real nr 368 ja osaliselt real nr 392 nimetatud lähetusele loa täiesti läbipaistva taotluse alusel, tuleb neid pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende eesmärk oli vastata SBNL-V kutsele, millele viidatakse nende lähetuskorraldustes.

522 Lisaks nendele kahele lähetusele võivad ridadel nr 323, 360, 385 ja 405 viidatud lähetused ning osaliselt real nr 392 nimetatud lähetused olla seotud K. Pinxteni lubatud asutusevälise tegevusega, mis seisneb selle sihtasutuse juhtimises.

523 Real nr 405 nimetatud lähetus ja osaliselt real nr 385 nimetatud lähetus olid seotud kohtumisega fondi juhiga, kes rahastab igal aastal SBNL-V poolt välja antavat peaauhinda.

524 Mis puudutab ridadel nr 323 ja 360 viidatud lähetusi ning osaliselt ka ridadel nr 385 ja 392 nimetatud lähetusi, siis need seondusid kas tegevusega, mida korraldas European Landowners Organisation (Euroopa maaomanike organisatsioon, edaspidi „ELO“), või kohtumisega selle organisatsiooni vastutava isikuga ajal, mil K. Pinxten oli SBNL-V president.

525 Kuigi K. Pinxten ei esita täpset selgitust seose kohta ELO ja kontrollikoja liikme ametikohustuste vahel, nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et see organisatsioon on tihedalt seotud SBNL-Vga.

526 Nii tuleneb kõigepealt käesoleva kohtuotsuse punktis 517 mainitud SBNL-V eesmärgi kirjeldusest, et nii selle kui ka ELO eesmärk on kaitsta kinnisvaraomanike huve.

527 Seejärel allkirjastas ELO vastutav isik, kellega K. Pinxten kohtus kontrollikoja poolt heakskiidetud lähetuste raames, SBNL-V peasekretärina dokumendi, millega K. Pinxten andis sellele institutsioonile nõusoleku asuda selle sihtasutuse presidendi ametikohale. Kontrollikoja esitatud protokollist nähtub samuti, et see ELO vastutav isik osales SBNL-V üldkogul.

528 Lõpuks nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus sisalduvatest e-kirjadest, et SBNL-V ja ELO vahel on muid seoseid, nagu viimase osalemine eespool nimetatud asutusevälise tegevuse lubamise menetluses või osalemine SBNL-V poolt igal aastal välja antava peaauhinna kätteandmise ettevalmistamises.

529 Neid asjaolusid arvestades tuleb asuda seisukohale, et käesoleva kohtuotsuse punktis 524 nimetatud lähetused on ilmselgelt nõuetevastased.

530 See hinnang tuleb üle kanda real nr 296 nimetatud lähetusele, kuna selle eesmärk oli osaliselt võimaldada K. Pinxtenil kohtuda ELO ja SBNL-V juhtidega pisut enne tema nimetamist selle sihtasutuse presidendiks.

531 Lisaks tuleb real nr 393 nimetatud lähetuse kohta märkida, et kuigi rahvusvahelise jahinõukogu üldkoosolekul Brüsselis osalemisest oli selgelt teatatud lähetuskorralduses, esitleti K. Pinxtenit selle üldkoosoleku programmis nii kontrollikoja liikmena kui ka SBNL-V presidendina ning selles programmis oli ka märgitud, et ta ütleb tervitussõnad „Belgia nimel“.

532 Lisaks nähtub sellele lähetusele eelnevatest e-kirjadest, et K. Pinxten pidi algul pidama ühise kõne Belgia ministriga ja et tema osalemise üldkoosolekul valmistas ette eelkõige ELO.

533 Seega tuleb tõdeda, et K. Pinxteni osalemist rahvusvahelise jahinõukogu üldkoosolekul tuleb seostada tema rolliga SBNL-V presidendina, mitte kontrollikoja liikmena, mis tähendab, et real nr 393 nimetatud lähetust tuleb pidada ilmselgelt nõuetevastasteks.

534 Seevastu, kuigi real nr 128 nimetatud lähetus on otseselt seotud ELOga, ei saa seda ainuüksi selle asjaolu tõttu lugeda ilmselgelt nõuetevastaseks, kuna see toimus mitu aastat enne, kui K. Pinxten sai loa saada SBNL-V presidendiks.

535 Neil asjaoludel ei saa K. Pinxtenile ette heita, et ta osales läbipaistva lähetuskorralduse alusel konverentsil, mille korraldas Euroopa Parlament koos Euroopa haardega esindusorganisatsiooniga.

536 Sama kehtib ridadel nr 411 ja 412 nimetatud lähetuste kohta, mis puudutasid vastavalt ühenduse Friends of the Countryside (maaelu sõbrad) ja Vallooni elupaikade kaitse sihtasutuse korraldatud üritusi, kuna kontrollikoda rajab oma etteheited nende organisatsioonide ja SBNL-V vahelistele oletatavatele seostele, mida ei toeta Euroopa Kohtule esitatud tõendid.

– *Osalemine jahiretkedel*

537 Üksteistkümne esimeses väites käsitletud lähetuse puhul, mille puhul hüvitati lähetuskulud või maksti päevaraha, oli kontrollikoja sõnul tegelikuks eesmärgiks võimaldada K. Pinxtenil osaleda jahiretkedel.

538 Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, K. Pinxten tegeles nende erinevate lähetuste jooksul tegelikult jahipidamisega.

539 Tuleb aga märkida, et kõikidele neile lähetustele anti luba K. Pinxteni esitatud taotluste alusel, mis viitasid saadud kutsele või kavandatud tegevusele, ilma et selles oleks ühtegi viidet jahipidamisele.

540 Järelikult ei saa K. Pinxten käesoleva kohtuotsuse punktides 372 ja 374 esitatud kaalutlusi arvestades tugineda tulemuslikult õiguspärasele ootusele, et säilitada kõnealuste lähetuste lubamine, ning seega ei saa kontrollikojalt nõuda, et ta tõendaks, et need lähetused on ilmselgelt nõuetevastased.

541 Selles kontekstis tuleb märkida, et kuigi on ilmne, et jahiretkel osalemine ei ole iseenesest kuidagi seotud kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega, tuleb meenutada, et käesoleva kohtuotsuse punktidest 399 ja 428 tuleneb esiteks, et selle institutsiooni liikme lähetus võib õiguspäraselt lubada tema osalemist peamiselt ametialasel üritusel, mis hõlmab ka kõrvalist vaba aja veetmise tegevust, ja teiseks, et selline lähetus võib selle liikme puhul olla õigustatud protokolliliste eesmärkidega.

542 Järelikult selleks, et hinnata nende K. Pinxteni lähetuste nõuetekohasust, mis viitavad tema osalemisele jahiretkedel, tuleb kindlaks teha, kas need lähetused olid tõepoolest seotud peamiselt ametialase sündmusega või kas neil oli tõeline protokolliline mõõde.

543 Sellega seoses ei saa esimesena pidada lähetust nõuetele vastavaks, kui selle ainus eesmärk on vastata sellise isiku kutsele, kelle ametikohustused ei ole tihedalt seotud kontrollikoja tegevusega.

544 Ridadel nr 309, 327 ja 366 nimetatud lähetusi tuleb seega käsitada nõuetevastastena, kuna nende põhjendamiseks esitatud ainus põhjus on sellise isiku kutse, kelle staatus ei nähtu lähetuskorraldusest ja keda ei ole käesoleva menetluse käigus välja selgitatud.

545 Sama kehtib ka ridadel nr 329 ja 377 nimetatud lähetuste kohta, kuna need järgnesid ELO vastutava isiku kutsele ja olid seega parimal juhul seotud K. Pinxteni lubatud asutusevälise tegevusega.

546 Lisaks ei piisa huvist, mis võib kontrollikoja jaoks olla ametialastel suhetel rahvusvaheliste audiitorbüroodega, selleks, et õigustada real nr 321 nimetatud lähetust, mille eesmärgina nimetati vastata sellise büroo juhi kutsele, kuna kontrollikoja esitatud dokumentidest nähtub, et selle lähetuse ainus eesmärk oli osalemine vastutava isiku korraldatud jahiretkel.

547 Teisena erinevad ridadel nr 337 ja 386 ning osaliselt real nr 229 nimetatud lähetused muudest jahiretkedega seotud lähetustest, kuna neid esitleti nii, et nende eesmärk oli osaleda Chambordi lossis (Prantsusmaa) korraldatud Euroopa päevadel.

548 Chambordi riigivara majandamise keskuse peadirektori koostatud kinnituse ja OLAFi kogutud tõendite alusel, eelkõige 13. jaanuari 2012. aasta e-kirja põhjal, milles viidatakse „Euroopa jahile“ ja kõnealusel üritusel osalejate nimekirjale, ilmneb – vastupidi kontrollikoja väidetele –, et sündmused, mis koondavad Euroopa institutsioonides vastutavaid isikuid, toimus Chambordis vastavatel lähetuse kuupäevadel.

549 Samas ei tõenda ükski OLAFi võetud ega K. Pinxteni esitatud dokument, et need sündmused oleksid mingilgi määral ametialased. Vastupidi, OLAFi kätte saadud programmid näevad ette üksnes „ajujahte“, eineid ja „jahisaagi austamist“.

550 Lisaks ei sisalda kõnealuste lähetuste loataotlus ega muud Euroopa Kohtule esitatud dokumendid andmeid selle kohta, et neid sündmusi korraldab organisatsioon, kellega kontrollikojal on huvi säilitada suhted, või sellise organisatsiooni vastutav isik. Kuna aga sellised asjaolud puuduvad või pealegi ei ole K. Pinxten selle kohta midagi väitnud, ei saa need samad sündmused õigustada lähetuste korraldamist protokollilistel eesmärkidel.

551 Järelikult tuleb ridadel nr 337 ja 386 nimetatud lähetusi ning osaliselt real nr 229 nimetatud lähetusi käsitada nõuetevastastena.

552 Kolmandana, ridadel nr 315 ja 371 nimetatud lähetuste põhjus seondus kutsetega, mis pärinesid vastavalt Belgia krooni ja Belgia kuningliku perekonna liikme teenistustelt.

553 Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et Belgia kuninglik perekond tegi K. Pinxtenile tõepoolest ettepaneku osaleda „kuninglikel jahiretkedel“ Ciergnonis (Belgia).

554 Kuna aga Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus puuduvad tõendid, mis kinnitaksid K. Pinxteni väidet, et jahipidamine Belgia Kuningriigis on märkimisväärselt protokolliline, on ainuüksi asjaolu, et esitatud kutsed pärinevad Belgia kuninglikult perekonnalt, ebapiisav, et seostada neid kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega.

555 Sellest järeldub, et ridadel nr 315 ja nr 371 nimetatud lähetuste nõuetevastasus tuleb pidada tõendatuks.

– *Muud kontrollikoja nimetatud lähetused*

556 Rida esimese väite esemeks olevaid lähetusi, mis viisid lähetuskulude hüvitamiseni või päevaraha maksmiseni, ei kuulu juba analüüsitud kategooriatesse ning nende nõuetekohasust tuleb seega hinnata juhtumipõhiselt.

557 Kontrollikoja etteheited, mis puudutavad neljateist nendest lähetustest, tuleb põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

558 Esiteks, kuna kontrollikoda ei täpsustanud väidetava nõuetevastasuse põhjust, ei saa real nr 310 nimetatud lähetust pidada ilmselgelt nõuetevastaseks, kuna see puudutas osaliselt ülikooli külastust.

559 Samamoodi, mis puudutab real nr 347 nimetatud lähetust, siis kohtumist Belgia keskpanga juhi ning Belgia parlamendiliikme ja advokaadiga, kes samuti töötab selles pangas, ei saa pidada ilmselgelt nõuetevastaseks ainuüksi kontrollikoja väidete alusel, et see lähetus „ei olnud seotud K. Pinxteni ametikohustustega“ või et see parlamendiliige oli asjaomase erakonna liige.

560 Teiseks ei ole kontrollikoja esitatud tõendid mitmel juhul piisavad, et tõendada nõuetevastasust, millele see institutsioon tugineb.

561 Kõigepealt, mis puudutab ridadel nr 57 ja 391 nimetatud lähetusi, mille eesmärk oli koosolekud komisjoni liikmega, siis ei ole vaidlust selles, et sellist koosolekut võib põhimõtteliselt seostada kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega.

562 Samas ei ole ühelt poolt tõendatud selle institutsiooni väite põhjendatus, mille kohaselt oli real nr 57 nimetatud lähetus tegelikult seotud muusikafestivali korraldamisega K. Pinxteni isiklikes huvides.

563 See lähetus toimus 13. juulil 2009, samas kui kontrollikoja esitatud festivaliga seotud e-kirjad puudutavad 2011. aasta toetust ning pärinevad 2011. aasta septembrist ja oktoobrist. Lisaks näib nimetatud seos lähetuse ja selle toetuse vahel seda vähem usutav, et komisjoni asjaomane liige tegeles kultuuriga alles alates 10. veebruarist 2010.

564 Teiselt poolt ei ole kontrollikoda esitanud ühtegi konkreetset tõendit, mis kinnitaks väidet, et real nr 391 nimetatud lähetus puudutas „eraviisilist lõunasööki“.

565 Asjaolu – mis pealegi ei ole tõendatud –, et komisjoni liige on K. Pinxteni jahipartner, ei võimalda iseenesest tõendada, et kõnealune lõunasöök oli eraviisiline. Asjaolu, et sellel lõunal osales ka ELO vastutav isik, ei tõenda samuti kontrollikoja seisukoha põhjendatust, seda enam, et vaidlust ei ole selles, et sellele komisjoni asukohas toimunud lõunasöögile kutsutute nimekirja ei koostanud K. Pinxten.

566 Kuigi kontrollikoda ei vaidlusta K. Pinxteni põhjendust, mis puudutab osalemist Brügges (Belgia) Euroopa kolledžis toimunud tseremoonial, mis oli real nr 63 nimetatud lähetuse eesmärk, väidab ta siiski, et K. Pinxten ei osalenud sellel tseremoonial.

567 Sellega seoses tuleb ometi asuda seisukohale, et kontrollikoja esitatud veebisaidi väljavõte ei ole piisav tuvastamaks, et K. Pinxten ei osalenud nimetatud tseremoonial, arvestades nii selle dokumendi laadi – mida ei saa samastada kohalolijate nimekirja sisaldava protokolliga – kui ka selles dokumendis kasutatud sõnastust, mis näitavad, et see viitab vaid ühele osale samal tseremoonial osalenud isikutest.

568 Lisaks, kuigi on tõendatud, et K. Pinxten lõunatas kõnealuse lähetuse kuupäeval Brüsselis, ei võimalda kontrollikoja esitatud tõendid tuvastada lõunasöögi aega.

569 Lõpuks on viite lähetust, mis on seotud diplomaatidega kohtumistega ja mida võib põhimõtteliselt seostada liidu välissuhete eest vastutavasse kolleegiumisse kuuluva kontrollikoja liikme ametikohustustega, kirjeldatud nii, et need on eraviisilised, ilma et see väide oleks õiguslikult piisavalt tõendatud.

570 Real nr 56 nimetatud lähetuse kohta väidab kontrollikoda niisiis, et lõunasöök Venemaa Föderatsiooni konsuliga oli seotud teenega Belgia abielupaarile, kes soovis selles riigis last adopteerida.

571 Kuid dokumendid, mille kontrollikoda selle kohta esitas, mis on selle lähetuse kuupäevast mitu kuud hilisemad ja mis ei viita sellele lõunasöögile ega ühelegi varem aset leidnud asjaolule, ei võimalda aga kindlalt tuvastada, et sellel oli K. Pinxteni ametikohustustega seostamatu eesmärk.

572 Ridadel nr 138, 196 ja 382 nimetatud lähetused puudutasid – kahe viimase osas täiesti läbipaistvalt – K. Pinxteni osalemist „diplomaatilisel õhtusöögil“, mis toimus igal aastal Brüsselis.

573 Kuna ei ole vaidlustatud seda, et sellele õhtusöögile koguneb suur arv Belgia diplomaate, võib see põhimõtteliselt kujutada endast võimalust vahetada arvamusi kontrollikoja huve puudutavates küsimustes ning tutvustada ja edendada selle tööd kõrgemate riigiametnike juures.

574 Neil asjaoludel ei ole see, et nimetatud õhtusöögi korraldas organisatsioon, mille eesmärk on Flandria huvide edendamine Brüsselis, iseenesest piisav, et tõendada kontrollikoja selle väite põhjendatust, et selle õhtusöögi eesmärk oli „võimaldada Flandria ettevõtjatel kohtuda välismaal töötavate Belgia diplomaatidega“. Kõnealuseid lähetusi ei saa seega pidada ilmselgelt nõuetevastasteks.

575 Mis puudutab lõunasööki Belgia Kuningriigi suursaadikuga Prantsusmaal, mis oli real nr 284 nimetatud lähetuse eesmärk, siis kui kontrollikoda väidab, et lõunasöök oli eraviisiline, tuginedes sõbralikule suhtele selle suursaadiku ja K. Pinxteni vahel, siis tuleb tõdeda, et eraviisilisus ei ole tõendatud, kuna puuduvad tõendid, mis võiksid anda Euroopa Kohtule teavet nimetatud lõunasöögi eesmärgi kohta, ja ainuüksi sellise suhte olemasolu ei ole igal juhul piisav, et välistada, et sellel lõunasöögil võis olla ametialane mõõde.

576 Kolmandaks võib K. Pinxteni abi isa matustel osalemine, mis oli real nr 335 märgitud lähetuse eesmärk ja millele kontrollikoja president läbipaistval viisil edastatud teabe alusel loa andis, olla seotud selle institutsiooni liikme ametikohustuste täitmisega, kellelt võib mõistlikult oodata, et ta toetab oma lähedast kolleegi institutsioonis sellise sündmuse puhul.

577 Neljandaks ja viimaseks tuleb etteheited ridadel nr 102, 293 ja 294 mainitud lähetuste kohta tagasi lükata, kuna kontrollikoja poolt K. Pinxtenile süüks pandud rikkumisi võib pidada vabandatavateks vigadeks.

578 Nii on real nr 102 nimetatud lähetuse nõuetevastasus tingitud pakutavast toidust teatamata jätmisest 30 euro suuruses summas, ilma et ükski tõend võimaldaks asuda seisukohale, et selline üksikjuhtum ei ole lihtsalt unustamine.

579 Mis puudutab ridadel nr 293 ja 294 viidatud lähetusi, siis kuigi kontrollikoja väide, et need lähetused toimusid hoolimata nende aluseks oleva kohtumise tühistamisest, ei ole K. Pinxteni kalendermärkmikus olevat sissekannet arvestades tõendatud, et tegemist oli pettusega, kuna algul nende lähetuste jaoks ettenähtud ajal toimusid õhtusöögid, millest on kontrollikoda teavitatud.

580 Seevastu võib käesoleva kohtuotsuse punktis 556 nimetatud 31 lähetust täielikult või osaliselt K. Pinxtenile käesolevas menetluses tulemuslikult ette heita.

581 Esiteks ei saa real nr 286 nimetatud lähetuse raames kohalikku meditsiinikeskusesse toimunud visiiti, et osaleda selle loomise 20. aastapäeva tseremoonial, ilmselgelt siduda kontrollikoja liikme ametikohustustega.

582 Teiseks oli mitme esimeses väites nimetatud lähetuste eesmärk kohtuda isikuga, kelle ametiseisundit ei ole täpsustatud lähetuskorralduses ning mida K. Pinxten ei ole käesolevas menetluses arusaadavalt selgitanud.

583 Kuigi lähetuskorralduse väljastamine, seejärel lähetuskulude hüvitamine või päevaraha maksmine sellistel puhkudel näitavad märkimisväärset kontrolli puudumist kontrollikoja poolt, tuleb siiski tõdeda, et lähetust eesmärgiga kohtuda isikuga, kellel ei ole selle institutsiooniga tuvastatavat seost, tuleb pidada ilmselgelt nõuetevastaseks.

584 Seega, mis puudutab real nr 49 nimetatud lähetust, siis tuleb märkida, et kuigi kontrollikoda ei ole näidanud seost, mida ta väidab olevat asjaomases lähetuskorralduses nimetatud isiku ja muusikafestivali korralduse vahel, ei võimalda ükski Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus sisalduv tõend kindlaks teha ametikohustusi, mida see isik täidab.

585 Ridadel nr 39, 234, 235, 297, 348 ja 389 nimetatud lähetusi tuleb samuti pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna nende eesmärk oli kokkusaamine isikutega, kelle staatust ei ole täpsustatud, nagu ka real nr 79 viidatud lähetus, mis oli põhjendatud üksnes „ametliku kutsega“.

586 Sama järeldus kehtib real nr 306 nimetatud lähetuse kohta, ilma et oleks vaja hinnata kontrollikoja väidet, et isik, keda see lähetus puudutab, oli notar, ja osaliselt ka real nr 347 nimetatud lähetuse kohta, sõltumata sellest, kas selle institutsiooni argument, mis seob selle lähetuse pulmavastuvõtuga, on põhjendatud.

587 Samuti tuleb ridadel nr 40, 44, 262 ja 351 ning osaliselt real nr 86 nimetatud lähetusi pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kuna need puudutasid kohtumisi isikutega, kes on määratletud lihtsalt vastavalt „direktori“, „paruni“, „juristi ja audiitori“, „kohtuniku“ või „advokaadina“.

588 Kolmandaks tuleb teatavaid lähetusi, mille eesmärk oli kohtuda isikuga, kellel võib olla piisav seos kontrollikojaga, siiski pidada lubatuks taotluse alusel, mis ei sisalda olulist teavet, ja pidada nõuetevastasteks, kuna see institutsioon esitab tõendid, mis võimaldavad tuvastada, et kõnealune kohtumine oli eraviisiline.

589 Nii on see real nr 108 nimetatud lähetuse puhul, mis oli seotud kohtumisega komisjoni liikmega, kuna selle koosoleku ettevalmistamiseks vahetatud e-kirjadest nähtub, et see oli seotud suunistega, mida üks esindusorganisatsioon soovis komisjonile esitada.

590 Real nr 122 nimetatud lähetus on tihedalt seotud real nr 108 nimetatud lähetusega, kuna selle eesmärk oli kohtuda esindusorganisatsiooni juhiga ja kuna sellele kohtumisele järgnenud päeval saadud e-kiri näitab, et sellel oli sama eesmärk, mis viimati nimetatud lähetusel.

591 Õhtusööki admiraliga, mis oli real nr 280 nimetatud lähetuse eesmärk, ei saa selgelt seostada K. Pinxteni ametikohustustega kontrollikojas, kuna OLAFi ära võetud e-kirjad näitavad, et seda õhtusööki korraldas üks eraettevõtja selleks, et muu hulgas tänada K. Pinxtenit abi eest, mida viimane oli talle osutanud ühe kaitsevaldkonda kuuluva lepingu allkirjastamisel.

592 Mis puudutab real nr 404 nimetatud lähetust, siis kuigi Belgia valitsuse liikmega korraldatud lõunasöögi eesmärk ei ole teada, siis asjaolu, et 10. mai 2016. aasta e-kiri näitab, et viimast kutsusid K. Pinxten ja tema minia, võimaldab tuvastada, et lõunasöök on eraviisiline.

593 Neljandaks tuleb lähetusi, mis on seotud vaba aja veetmisega või sõprussuhetega käesoleva kohtuotsuse punktis 399 esitatud kaalutlusi arvestades pidada ilmselgelt nõuetevastasteks, kui need ei ole seotud sündmusega, mille keskmes oli kutsealane tegevus.

594 Sellega seoses tuleb mainida real nr 80 nimetatud lähetust, mis oli seotud kohtumisega kultuuriasutuse direktoriga, ja real nr 322 nimetatud lähetust, mille eesmärk oli K. Pinxteni kalendermärkmikus sisalduvate andmete järgi võimaldada eraettevõtja kutse kattevarjus tal tegelikult vaadata ooperietendust.

595 Vaatamata kõnealuste lähetuskorralduste läbipaistvusele ei saa kontrollikoja liikme ametikohustustega ilmselgelt siduda lähetust nr 101, mis oli seotud Vallooni (Belgia) kuningliku kammerorkestri aiapeol osalemisega, ning ridadel nr 288, 345 ja 394 nimetatud lähetusi, mis olid seotud muusikafestivalil osalemisega, ilma et asjaolu, et festival oli suunatud „Euroopa noortele“ võiks sellist otsustust väärata.

596 See järeldus kehtib veelgi enam real nr 364 nimetatud lähetuse kohta, mis võimaldas Šoti kultuurile pühendatud festivali külastamist lähetuskorralduse alusel, milles on mainitud üksnes Flaami esinduse ametlikku kutset.

597 Kuigi see on seotud ülikoolis toimuva tseremooniaga, ei saa ka real nr 99 viidatud lähetust seostada K. Pinxteni ametikohustustega, kuna kontrollikoja esitatud dokumentidest nähtub, et see tseremoonia oli mõeldud artistide austamiseks ja see lõppes kontserdiga.

598 Lisaks on selge, et real nr 202 nimetatud lähetus oli seotud K. Pinxteni osalemisega Euroopa Kohtu Belgia kohtuniku lapse pulmas.

599 Selle lähetuse eesmärki ei olnud selgelt kirjeldatud lähetuskorralduses, mis viitas lihtsalt kohtuniku ametlikule kutsele, täpsustamata, et see oli seotud perekondliku tseremooniaga.

600 Asjaomaste isikute staatus ei võimalda aga tõendada real nr 202 mainitud lähetuse nõuetekohasust.

601 See arutluskäik tuleb üle kanda real nr 300 ja osaliselt real nr 362 nimetatud lähetusele, kuna K. Pinxteni kalendermärkmikust nähtub, et need lähetused puudutasid Belgiast pärit isikute laste pulmi.

iii) Esindus- ja vastuvõtukulud

602 K. Pinxteni kahe ametiaja jooksul reguleeris kontrollikoja liikmete esindus- ja vastuvõtukulude hüvitamist otsus nr 7-2004.

603 Otsuse artikkel 2 nägi ette üldiste esindus- ja vastuvõtukulude hüvitamise, mida need liikmed „institutsiooni liikmena kannavad“.

604 Lisaks nägi see artikkel ette, et kulud hüvitatakse deklaratsiooni alusel, milles on märgitud kutse kuupäev, kutsutud isikute arv ja peakülalise staatus ning millele on lisatud kviitungid või muud nendega võrdväärsed kirjalikud põhjendused.

605 Nimetatud otsuse artikkel 6 sätestas muu hulgas, et koduste vastuvõttude puhul hüvitatakse kantud kulud esitatud kuludokumentide ulatuses.

606 Nendest sätetest tuleneb, et esindus- ja vastuvõtukulude hüvitamine sõltus esiteks tõendavate dokumentide esitamisest ja teiseks tingimusest, et need kulud tekkisid kontrollikoja liikmena.

607 Mõistet „esindus- ja vastuvõtukulud“ on täpsustatud 22. aprilli 2004. aasta teatises, mis täiendas otsust nr 7-2004.

608 Sellega seoses tuleb märkida, et kuigi selle teatise eesmärgist tuleneb, et sellel ei ole iseenesest siduvat mõju, peavad kontrollikoja liikmed selleks, et täita oma kohustust käituda laitmatult, mida on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 243, võtma nõuetekohaselt arvesse nimetatud teatises esitatud põhimõtteid.

609 Samas tuleneb 22. aprilli 2004. aasta teatisest kõigepealt, et esindus- ja vastuvõtukulud olid peamiselt mõeldud kontrollikoja välissuhete edendamiseks ning kontrollikoja liikmed esindavad kontrollikoda eelkõige juhul, kui neil on kontrollikoja huvides ametialased suhted isikutega, kes täidavad ametikohustusi liidus, liikmesriikides või muudes riikides.

610 Seejärel oli teatises märgitud, et iga üritusega seotud kulud peavad sõltuma selle tähtsusest ja osalejate staatusest.

611 Lõpuks nägi see teatis ette, et kontrollikoja liikmete abikaasasid ja partnereid ning nende külalisi võib kutsuda osalema üritustel, mille puhul kantakse esindus- ja vastuvõtukulud. Seevastu nende liikmete sõpru ja isiklikke tuttavaid tuleb kutsuda eraviisiliselt, mis tähendab, et need liikmed pidid kandma nende kutsetega seotud kulud.

612 22. aprilli 2004. aasta teatise lisa nr 1 sisaldas täiendavaid juhiseid esindus- ja vastuvõtukulude kohta.

613 Sellest lisast tuleneb eelkõige, et väljaspool kontrollikoda kantud kulud peavad üldjuhul puudutama liidu, liikmesriikide või muude riikide juhtivatel ametikohtadel olevad isikud, ning et kontrollikoja liikme kodus kantud kulutused ei tohi ületada selleks otstarbeks vajalikku.

614 Selle teatise lisa nr 2 sisaldas vormi, mis võimaldas deklareerida esindus- ja vastuvõtukulud, täpsustades ürituse kuupäeva, kellaaja, laadi ja põhjuse, samuti osalejate arvu ja staatuse.

615 Käesoleva kohtuotsuse punktidest 609–614 tuleneb, et esindamise või vastuvõtmise põhjus ja külaliste staatus olid 22. aprilli 2004. aasta teatises ja selle lisas nr 1 kasutatud peamised kriteeriumid, et täpsustada otsuse nr 7-2004 artiklis 2 sätestatud tingimust, mille kohaselt võib sellised kulud hüvitada, kui need on tehtud kontrollikoja liikmena.

616 Ainus oluline teave, mis tuli otsuse nr 7-2004 ja 22. aprilli 2004. aasta teatise lisa nr 2 kohaselt nende kulude hüvitamiseks esitada, puudutas samuti neid kahte elementi.

617 K. Pinxteni esitatud esindus- ja vastuvõtukulude kandmise põhjendusi tuleb seega hinnata neile elementidele tuginedes.

618 Mis puudutab siiski tõendamiskoormist, siis tuleb asuda seisukohale, et kui isikutevahelised ametialased suhted külalisega võivad viimase seisundit arvestades kontrollikoja jaoks huvi pakkuda, tuleb sellele isikule saadetud kutset pidada nõuetele vastavaks, välja arvatud juhul, kui kontrollikoda on esitanud tõendeid, mis võimaldavad kindlaks teha, et kutse oli eraviisiline.

– *Juhtpoliitikutega seotud esinduskulud*

619 Käesoleva kohtuotsuse punktides 427–438 esitatud analüüs lähetuskulude ja päevaraha kohta lähetuste eest, mis on seotud kohtumistega juhtpoliitikutega, kehtib ka selliste kohtumistega seotud esindamiskulude hüvitamise kohta.

620 Esiteks nähtub 22. aprilli 2004. aasta teatest sõnaselgelt, et kulud, mis puudutavad liidu, liikmesriikide või muude riikide juhtivaid isikuid, kelle hulgas on olulisi ülesandeid täitvad poliitilised juhid, kujutasid endast esinduskuludena vastuvõetavaid kulutusi.

621 Teiseks – kuigi esinduskulude kandmine ei eeldanud eelneva loa väljastamist – näitab nende kulude süstemaatiline hüvitamine siiski seda, et juhul, kui need olid seotud kutsetega, mille K. Pinxten saatis juhtpoliitikutele, kelle selline staatus oli selgelt näidatud, oli kontrollikojal kaalutlusruum küsimuses, kas on tema huvides, et liikmetel on ametialased suhted selliste vastutavate isikutega.

622 Seega ei saa K. Pinxteni esitatud taotlusi hüvitada esinduskulud, mis on tekkinud juhtpoliitikutele saadetud kutsete alusel, talle üldjuhul süüks panna, välja arvatud juhul, kui kontrollikoja esitatud dokumentidest nähtub, et asjaomane kutse oli tema ametikohustustest eraldatav.

623 Vastupidi sellele, mida väidab kontrollikoda, ei saa sellist kohustustest eraldatust käesoleva kohtuotsuse punktides 464–467 esitatud põhjustel eeldada ainuüksi asjaolust, et kutsutud isik on asjaomase erakonna liige.

624 Neil asjaoludel tuleb juhul, kui kontrollikoda ei ole esitanud põhjendusi või tõendeid täiendavate eeskirjade eiramise kohta, pidada nõuetekohaseks esinduskulude maksmise taotlusi kutsete alusel, mis olid adresseeritud Euroopa Parlamendi liikmetele ja mis on nimetatud ridadel nr 2, 14, 19, 24, 65, 257, 314, 323, 338, 350, 357, 382 ja 408, Belgia valitsusliikmetele, millele vastavad read nr 12, 23, 27, 57 ja 168, ning samuti Belgia parlamendiliikmetele, nagu on nimetatud ridadel nr 23, 116, 117, 168, 171, 183, 184, 190, 194, 204, 218, 236, 276, 293, 294, 336, 354, 358, 367 ja 381.

625 Kuigi vähem kesksed, on Euroopa Parlamendi fraktsiooni juhi või Belgia valitsuse liikme kabinetiliikme tööülesanded piisavalt olulised, et õigustada K. Pinxteni hüvitisetaotluste nõuetekohasust ridadel nr 27, 63, 150 ja 168 nimetatud juhtudel. Sama kehtib ka kutse kohta, mis oli adresseeritud Belgia kuninga kabinetiülemale, mis on toodud real nr 339.

626 Mis puudutab ridadel nr 89 ja 111 nimetatud kulusid, siis asjaolu, et kõnealused kutsed saadeti Belgia valitsuse liikmetele puhkuse ajal, ei tõenda, et nende kohta esitatud hüvitisetaotlused olid nõuetevastased, kuna kontrollikoja liikme vabadus minna päritoluliikmesriiki sellistel ajavahemikel tähendab, et need on eriti sobivad esindamiseks, mis on mõeldud selle liikmesriigi vastutavate isikutega ametialaste suhete säilitamiseks.

627 Lisaks, kuna otsuse nr 7-2004 artiklis 2 on nõutud, et esinduskulude tekkimise õigustamiseks tuleb ära näidata peakülaline, siis ei ole täiendava külalise olemasolu – kelle staatus iseenesest ei õigustaks sellist kulutust seoses õhtusöögiga riigi parlamendiliikmega või lõunasöögiga Belgia valitsuse liikmega – üksi piisav selleks, et tõendada vastavalt ridadel nr 90 ja 281 esitatud hüvitisetaotluste nõuetevastasust.

628 Lisaks ei tõenda K. Pinxteni abikaasa ja tema kutsutud külaliste osalemine õhtusöögil Euroopa Parlamendi liikmetega, millega on seotud rida nr 370, selle õhtusöögi eraviisilisust, kuna – nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 611, on 22. aprilli 2004. aasta teatises selline praktika sõnaselgelt lubatud.

629 Seevastu ei saa esiteks käesoleva kohtuotsuse punktides 471 ja 472 märgitud põhjustel põhimõtteliselt seostada tulemuslikult esinduskulusid kutsetega endistele poliitilistele tippjuhtidele, kes olid ametist lahkunud, või kohalikele juhtpoliitikutele.

630 Selline nõuetevastasus tuleb eelkõige tuvastada seoses ridadel nr 15, 152, 201 ja 253 nimetatud esinduskuludega, mis seondusid Belgia parlamendi või Belgia valitsuse endistele liikmetele saadetud kutsetega.

631 Sama kehtib real nr 341 osutatud kulude kohta, mis olid seotud õhtusöögiga endise ministriga, mis omakorda oli seotud lähetusega, mille nõuetevastasus tuvastati käesoleva kohtuotsuse punktis 424.

632 Lisaks võimaldab asjaolu, et real nr 302 nimetatud kulude kandmise põhjus oli õhtusöök, kuhu olid kutsutud kohalikud volinikud, tuvastada, et nende kulude hüvitamise nõue oli nõuetevastane.

633 Teiseks tuleb teatavaid esinduskulude hüvitamise taotlusi, mis esitati K. Pinxteni poolt juhtpoliitikutele saadetud kutsete järel, pidada nõuetevastasteks, kuna nende kutsetega seotud asjaolud võimaldavad neid otseselt seostada K. Pinxteni poliitilise tegevusega, mis on neljanda väite esimese osa ese.

634 Nii on see real nr 16, 20, ja 29 nimetatud kulude hüvitamise taotluste puhul osas, milles need puudutasid kutseid isikutele, keda K. Pinxten esitles asjaomases erakonnas teatud ametikohustuste täitjatena ja kelle puhul miski ei viita sellele, et nad oleksid täitnud olulisi poliitilisi kohustusi.

635 Nõuet hüvitada real nr 70 osutatud kulud, mis vastasid lõunasöögile Euroopa Komisjoni voliniku kabinetiliikmega, tuleb samuti lugeda nõuetevastasteks, kuna lõunasöök korraldati pärast asjaomase erakonna juhatuse koosolekut ning selle koosoleku protokollist nähtub, et sellel osalesid nii volinik kui ka K. Pinxten.

636 Sama kehtib ka ridadel nr 34, 54, 84, 85 ja 88 viidatud kulude hüvitamise taotluste kohta, mis kõik puudutasid kutseid Belgia juhtpoliitikutele – asjaomase erakonna liikmetele – selle erakonna korraldatud koosolekute või pidulike ürituste raames, mille kohta on teada, et K. Pinxten neil osales.

637 Real nr 275 nimetatud „toetuse“ maksmise hüvitamist esindamiskuluna, mis selle kohta esitatud arvel toodud andmeid arvestades võimaldas osaleda asjaomase erakonna korraldatud „poliitilises kohvikus“, tuleb samuti pidada nõuetevastaseks, kuna see on otseselt seotud K. Pinxteni poliitilise tegevusega.

– *Esinduskulud seoses suhetega muude isikutega*

638 Mis puudutab esindamisega seotud kulusid, mis on seotud suhetega teiste isikutega kui juhtpoliitikud, siis tuleb märkida, et kuna kontrollikoja sisemistes eeskirjades, mis puudutavad selliste kulude hüvitamist, puuduvad eraettevõtjate, esindusorganisatsioonide või ühenduste

juhtidega seoses igasugused sõnaselged viited, tuleb selleks, et hinnata K. Pinxteni esinduskulusid seoses kutsetega nimetatud vastutavatele isikutele, kohaldada *mutatis mutandis* käesoleva kohtuotsuse punktides 476–515 esitatud põhimõtteid lähetuskulude ja päevaraha kohta.

639 Selle põhjal tuleb tõdeda, et kümnel juhul, mis puudutab teistele isikutele kui juhtpoliitikutele saadetud kutseid, ei ole kontrollikoda suutnud tõendada, et K. Pinxteni esitatud esinduskulude hüvitamistaotlused puudutasid kulusid, mis ei tekkinud kontrollikoja liikmena.

640 Seega tuleb real nr 17 nimetatud kulusid, mis on seotud kõrgemale haldusametnikule, kelle ülesandeks on juhtida komisjoni föderaalse avaliku teenistuse rahanduse direktoraati (Belgia), adresseeritud kutsega, juhul kui puuduvad tõendid selle kohta, et see kutse on eraviisiline, pidada sellesse kategooriasse kuuluvaks.

641 Arvestades asjaomaste isikute staatust, kehtib see järeldus ka ridadel nr 35, 373 ja 374 märgitud esinduskulude kohta, mis puudutasid kutseid ülikooli rektorile ja rahvusvahelise organisatsiooni liikme kohustusi täitvale isikule.

642 Sama kehtib ka ridadel nr 28 ja 290 viidatud kulude kohta niivõrd, kuivõrd kutsed üleeuroopalise kontserni direktorile ja rahvusvahelise audiitorfirma juhile võisid käesoleva kohtuotsuse punktides 495–497 ja 515 esitatud kaalutluste põhjal olla seotud kontrollikoja liikme kohustustega.

643 Lisaks, arvestades käesoleva kohtuotsuse punktis 638 esitatud kaalutlusi, tuleb lõunasöögi ja õhtusöökidega seotud kulude hüvitamise taotlusi, mida on mainitud ridadel nr 56, 138, 284 ja 382, pidada nõuetele vastavaks, kuna käesoleva kohtuotsuse punktides 570–575 tõdeti, et kontrollikoda ei ole tõendanud nende lähetuste, mille käigus need kulud tekkisid, nõuetevastasust.

644 Lisaks tuleb real nr 98 nimetatud kulusid, mis on seotud õhtusöögiga komisjoni liikme kabinetiülemaga, pidades silmas kutsutu ametikohustusi, põhimõtteliselt pidada tekkinuks seoses kontrollikoja liikme staatusega.

645 Tõendid, mille kontrollikoda selle kohta esitas, ei ole piisavad kinnitamaks, et see õhtusöök oli eraviisiline.

646 Esiteks, kuigi see institutsioon tugineb 20. mai 2010. aasta e-kirjavahetusele, tuleb tõdeda, et sellest kirjavahetusest nähtub, et seal mainitud üksikud küsimused lahendati enne õhtusööki ja miski ei viita sellele, et need oleksid olnud nimetatud õhtusöögi eesmärk.

647 Teiseks ei saa kontrollikoja argument, et kõnealuse õhtusöögi kulu tähendab seda, et kutsutud isik rikub talle personalieeskirjade artikli 11 alusel pandud kohustusi, igal juhul tõendada selle õhtusöögi eraviisilisust.

648 Seevastu 26 juhul, mis on seotud kutsetega, mis olid adresseeritud teistele isikutele kui juhtpoliitikud, tuleb K. Pinxteni esitatud taotlusi esinduskulude hüvitamiseks käsitada nõuetevastastena.

649 Arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 484, 487, 489 ja 493 juba esitatud järeldusi, mis puudutavad ridadel nr 45, 251, 283, 287, 307 ja 325 nimetatud lähetuste nõuetevastasust osas, milles nende eesmärk oli kohtuda eraettevõtjate juhtidega, ei saa nende lähetuste raames kantud esinduskulusid, mille hüvitamist K. Pinxten nõudis, pidada kontrollikoja liikmena tekkinud kuludeks.

650 Nõuetele mittevastavaks tuleb lugeda ka ridadel nr 13, 79, 115, 154, 178 ja 318 nimetatud esinduskulude hüvitamise taotlusi, mis puudutasid kutseid ettevõtjate või esindusorganisatsioonide vastutavatele isikutele.

651 Lisaks ei saa lubatud asutusevälise tegevuse raames kantud esinduskulusid juba määratluse kohaselt pidada kontrollikoja liikmena tekkinud kuludeks.

652 Real nr 385 nimetatud õhtusööki tuleb aga seostada K. Pinxteni lubatud asutusevälise tegevusega SBNL-V presidendina, kuna ühelt poolt viitab kulude deklaratsioonis märgitud õhtusöögile kutsutute staatus tema ülesannetele fondis, mis tagab SBNL-V poolt igal aastal välja antud peaauhinna rahastamise, ja teiselt poolt võimaldab 2. veebruari 2016. aasta e-kirjavahetus kindlaks teha, et õhtusöögi eesmärk oli arutada konkursi „Euroopa aasta puu“ korraldamist, mis on otseselt seotud SBNL-V tegevusvaldkonnaga.

653 Arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 525–528 märgitud seost SBNL-V ja ELO vahel, tuleb real nr 409 osutatud esinduskulu, mis oli seotud ELO peasekretärile pakutava õhtusöögiga, samuti seostada K. Pinxteni tegevusega SBNL-V raames.

654 Esinduskulude hüvitamistaotluse nõuetevastasus tuleb tuvastada ka siis, kui selles ei ole selgelt täpsustatud kutsutu staatust ning K. Pinxten ei esitanud selle kohta käesoleva menetluse käigus mingit täiendavat teavet.

655 Selline nõuetevastasus tuleb tuvastada osas, mis puudutab ridadel nr 39, 262 ja 297 nimetatud esinduskulusid, lähtudes juba punktides 585 ja 587 esitatud järeldustest, mis puudutavad nende lähetuste nõuetevastasust, mille käigus need kulud tekkisid.

656 Asjaolu, et tegemist on „uurimisdirektori“ või „juhatajaga“, mida kasutati sama kutsutu puhul ridadel nr 21 ja 40 nimetatud esinduskulude hüvitamise taotlustes, ei ole samuti piisav tõendamaks, et need kulud tekkisid kontrollikoja liikmena. Sama kehtib „Dr Pr-i“ ja „Dr-i“ tiitlite kohta, mida kasutatakse ridadel nr 37, 254 ja 255 nimetatud esinduskulude hüvitamise taotlustes.

657 Kuigi kutsutute staatus on täpselt märgitud ridadel nr 36 ja 42 viidatud esinduskulude hüvitamise taotlustes, ei saa siiski pidada tõendatuks seost K. Pinxteni ametikohustuste ja kultuuriasutuse direktorile või prokurörile saadetud kutsete vahel.

658 Kontrollikoja esitatud tõendid võimaldavad muu hulgas tõendada, et teatud kutsed, mis saadeti isikutele, kelle staatus oleks põhimõtteliselt võinud õigustada esindamisega seotud kulude kandmist, on eraviisilised.

659 Nii on see Belgia Kuningriigi suursaadikule Prantsusmaal saadetud kutsega, mis on rea nr 268 esemeks, kuna see puudutas õhtusööki, mis korraldati viinamarjaistanduse naaberrestoranis, samas kui paljudest e-kirjadest nähtub, et K. Pinxteni ja tema kutsutute eesmärk oli külastada seda viinamarjaistandust.

660 Reaga nr 404 seotud Belgia valitsuse liikmele saadetud kutse eraviisilisust tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 592 tehtud järeldusi arvestades samuti pidada tõendatuks.

– *K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõttudega seotud kulud*

661 Kahe ametiaja jooksul kontrollikoja liikmena korraldas K. Pinxten oma kodus kümme vastuvõttu, mille kohta ta esitas vastuvõtukulude hüvitamise taotlused, mida kontrollikoda kirjeldas käesolevas menetluses nõuetevastastena.

662 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 605, nägi otsuse nr 7-2004 artikkel 6 ette, et koduse vastuvõtuga seotud kulud hüvitatakse esitatud kuludokumentide ulatuses.

663 Käesoleval juhul ei seisne kontrollikoja väidetud nõuetevastasus ei nende kulude ülemäärases laadis, mille hüvitamist K. Pinxten oma kodus korraldatud vastuvõttude eest nõudis, ega sellega seoses esitatud kuludokumentide ebapiisavuses, vaid üksnes nende vastuvõttude oletatavas eraviisilisuses.

664 Kuna kontrollikoja sisemistes eeskirjades ei olnud ette nähtud konkreetset kriteeriumi selle institutsiooni liikme kodus korraldatavate vastuvõttude kohta, tuleb sellise vastuvõtuga kaasnenud kulusid pidada selle institutsiooni liikmena tekkinud kuludeks, kui see vastuvõtt võimaldas tugevdada töösidemed sama institutsiooni huvides isikutega, keda sellele vastuvõtule kutsuti.

665 Nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 618, tuleb kontrollikojal sellise huvi olemasolu käesolevas menetluses põhimõtteliselt hinnata nende isikute staatuse alusel, kes on kutsutud K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõttudele.

666 22. aprilli 2004. aasta teatise lisas nr 1 toodud suunistest nähtub, et need kutsutud külalised pidid olema eelkõige liidu, liikmesriikide või muude riikide juhtivatel ametikohtadel olevad isikud. Juhul kui kutsutute hulgas oli kontrollikoja personali, tuli säilitada sobiv tasakaal nende töötajate ja institutsioonivälise isikute vahel.

667 Lisaks, kuna nendest juhistest nähtub, et kontrollikoja liikme isiklikud sõbrad ja pereliikmed, välja arvatud tema abikaasa või partner, pidid saama eraviisilise kutse, ei saanud institutsioon õiguspäraselt hüvitada kulusid, mis on seotud selliste isikute kutsetega selle institutsiooni liikme kodus toimunud vastuvõtule.

668 Lisaks tuleb käesoleva kohtuotsuse punktis 627 esitatud põhjustel asuda seisukohale, et asjaolu, et otsuse nr 7-2004 artiklis 2 oli määrav roll „peakülalise staatusel“, tähendab, et asjaolu, et kontrollikoja liikme kodus korraldatud vastuvõtul osales üks või mitu külalist, kelle staatus ei saanud iseenesest õigustada vastuvõtukulusid, ei saa tõendada, et sellel vastuvõtul tervikuna puudus seos liikme ametikohustustega.

669 Kuna kontrollikoja sisemistes eeskirjades ei ole selgelt kindlaks määratud kohaldatavat korda nendele külalistele, kes ei olnud selle institutsiooni asjaomase liikme isiklikud sõbrad ega pereliikmed, siis sellise kulude hüvitamise taotluse esitamist, mis ei erista neid isikuid teistest, vaid mis sisaldab täielikku teavet erinevate kutsutud isikute staatuse kohta, ei saa pidada iseenesest asjakohaseks, et hinnata, kas K. Pinxten ei täitnud oma ametikohast tulenevaid kohustusi.

670 Selles kontekstis tuleb esiteks märkida, et K. Pinxteni esitatud taotlused vastuvõtukulude hüvitamiseks sisaldasid üldjuhul täpset teavet iga isiku kohta, kes oli kutsutud tema kodus korraldatud vastuvõtule, ja esitasid seega rohkem teavet, kui oli nõutud otsuse nr 7-2004 artiklis 2.

671 Kontrollikoda oli seega kõikidest asjaoludest teadlikuna võimeline nende taotluste kohta otsuse tegemisel hindama nende taotlustega hõlmatud vastuvõtukulude nõuetekohasust.

672 Teiseks, kontrollikoja sisemiste eeskirjade kohaselt ei saa K. Pinxteni abikaasa ja kutsutud isikute abikaasa süstemaatiline viibimine kõnealustel vastuvõttudel kujutada endast eeskirjade eiramist või anda tunnistust sellest, et need vastuvõtud olid eraviisilised.

673 Kolmandaks tuleb analüüsida 28. aprilli 2015. aasta kirja asjakohasust.

674 Kontrollikoja sõnul võimaldab selle kirja sõnastus üldiselt tuvastada, et K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõtte kasutati tegelikult tema sõprade kokkukutsumiseks ja et neil ei olnud seega mingit seost tema ametikohustustega selle institutsiooni liikmena.

675 K. Pinxten viitas selles kirjas küll asjaolule, et ta kutsus korrapäraselt „teatud arvu sõpru [tema] juurde mitteametlikule õhtusöögile“, mil kogunesid „üks või kaks tipp-poliitikut, samuti mõned sõbrad, kellel on ettevõtjate seas kõrge positsioon“, et „veeta vabas õhkkonnas kena ja kasulik õhtu meeldivas seltskonnas“. Kutsutud isikud olid seega „kõik osa [tema] isiklikust ringist“ ning õhtusöök oli „sõbralik, soe ja põnev õhtu koos valitud flaami isikutega“. Samas kirjas loetleti lõpuks nende isikute nimed, keda võidakse kutsuda kavandatavale õhtusöögile.

676 Siiski tuleb kõigepealt märkida, et ükski Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus olev vastuvõtukulude hüvitamise taotlus ei puudutanud õhtusööki, milles osales Belgia Kuningriigi peaminister ja teised 28. aprilli 2015. aasta kirjas mainitud isikud.

677 Sellest tuleneb, et see kiri viitas õhtusöögile, mida ei korraldatud või vähemalt mille kohta ei ole esitatud hüvitisetaotlust, mida kontrollikoda pidas nõuetevastaseks.

678 Edasi tuleb märkida, et kuigi see kiri sisaldas K. Pinxteni poolt tema kodus korraldatud õhtusöökide üldist kirjeldust, tuleb tõdeda, et see kirjeldus ei vasta tegelikult kontrollikoja esitatud hüvitamistaotlustest tulenevatele elementidele, kuna nendele õhtusöökidele kutsutud isikute nimekiri ei piirdunud „flaami isikutega“ ning see sisaldas sageli ühte või mitut isikut, kes olid vastutavatel kohtadel Euroopa institutsioonides.

679 Lõpuks tuleb märkida, et termineid „sõbrad“ ja „isiklik ring“, mis esmapilgul võivad jätta mulje, et K. Pinxteni kodus korraldatud õhtusöögid olid eraviisilised, ei tule tingimata mõista sõna-sõnalt, kuna 28. aprilli 2015. aasta kirja eesmärk oli ilmselgelt esitleda K. Pinxteni korraldatud õhtusööke atraktiivsetena, mitte kirjeldada praktikat, mida ta tegelikult järgis.

680 Lisaks tuleb tõdeda, et selle kirja adressaat ise ei näi olevat K. Pinxteni sõber ning et asjaolu, et ühele või teisele nendest õhtusöökidest kutsuti ligi 40 isikut, on raskesti ühildatav sõnade „sõbrad“ ja „isiklik ring“ grammatilise tõlgendusega.

681 Eeltoodust tuleneb, et 28. aprilli 2015. aasta kiri ei ole piisav tõendamaks, et kõik K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõtud olid eraviisilised.

682 Neljandaks ilmneb, et kaheksal juhul, mida on nimetatud ridadel nr 22, 55, 110, 160, 216, 243, 245 ja 279, oli K. Pinxteni kodus korraldatud vastuvõttude enamiku külaliste staatus selline, mis tõendab, et K. Pinxten võis õiguspäraselt hoida nendega suhteid kontrollikoja huvides.

683 Nii kuulusid nende külaliste hulka Euroopa institutsioonide juhtivad isikud, nimelt Euroopa Parlamendi, komisjoni, Euroopa Kohtu ja kontrollikoja liikmed ning liikmesriikide institutsioonide juhtivad isikud, nagu Belgia parlamendi, Belgia valitsuse ja Belgia kuninga kabineti liikmed ning suursaadikud või kõrged ametnikud.

684 Seevastu ei ole real nr 123 viidatud vastuvõtul piisavat seost kontrollikojaga, et asuda seisukohale, et K. Pinxten kandis selle vastuvõtuga seotud kulud selle institutsiooni liikmena.

685 Nimelt, kuigi nende kutsutute hulka kuulus üks Belgia parlamendiliige, tegutsesid teised külalised kõik eraettevõtjatena. Lisaks tuleb rõhutada, et nende hulgas olid Belgia ärimees, keda K. Pinxten kirjeldas kui „pikaaegset sõpra“ ja keda on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 493, ning selle kontserni juht, mida juhtis K. Pinxten enne kontrollikoja liikme ametisse asumist.

686 Sama järeldus tuleb teha real nr 376 nimetatud vastuvõtu kohta. Lisaks ühele komisjoni liikmele tegutsesid neli ülejäänud isikut, keda kutsuti koos abikaasadega kõnealusele õhtusöögile, kõik eraettevõtluses või esindusorganisatsioonides. Samuti tuleb märkida, et nende isikute hulka kuulusid eelmises punktis viidatud ärimees ja ELO vastutav isik, kelle seos K. Pinxteni lubatud ametivälise tegevusega on juba esile toodud.

iv) Ametiauto ja autojuhi teenuse kasutamine

687 K. Pinxteni kahel ametiajal kontrollikoja liikmena reguleeris ametiautode ja autojuhi teenuse kasutamist järjestikku otsus nr 33-2004 ning seejärel otsus nr 19-2009.

688 Nende otsuste sätted, mis on käesolevas kohtuasjas asjakohased, olid sisuliselt sarnased.

689 Mõlema otsuse artiklis 1 oli sätestatud, et ametikohustuste täitmiseks vajalike sõitude tegemiseks antakse kontrollikoja liikmete alalisse käsutusse ametiauto.

690 Otsuse nr 33-2004 artikli 4 esimene lõik ja otsuse nr 19-2009 artikli 4 esimene lõik nägid ette, et kontrollikoda kannab lisaks rendikuludele ka muud võimalikud kulud, mis on seotud liikmete poolt sõiduki kasutamisega ametikohustuste täitmisel.

691 Mõlema otsuse artikli 4 teine lõik sätestas, et ametikohustuste täitmisega seotud sõitudena käsitatakse lähetuskorraldusega hõlmatud sõite ja muid ametikohustuste täitmisega seotud sõite kuni 15 000 kilomeetrit aastas.

692 Mõistet „muud ametikohustuste täitmisega seotud sõidud“ on täpsustatud otsuse nr 33-2004 kommentaarides ja otsuse nr 19-2009 kommentaarides. Nendest kommentaaridest nähtus, et sellisteks sõitudeks loetakse sõite elukoha (teenistuskohas) ja töökoha vahel, sõite teenistuskoha/elukoha ja lennujaama vahel, protokolliliste kohustuste täitmiseks vajalikke sõite lähipiirkonnas, mis ei ole hõlmatud lähetuskorraldusega, ning „vääramatu jõu (haigus, arstlikud kontrollid, võimatus juhtida jne) juhtumid“.

693 Otsuse nr 33-2004 artikkel 5 ja otsuse nr 19-2009 artikkel 5 nägid ette, et kui kontrollikoja liikmed kasutavad ametiautot muude kui mõlema otsuse artiklis 4 nimetatud sõitude jaoks, tuleb neil kanda vastav kulu, see tähendab teemaksudega seotud kulu, kütusekulu ja võimalik lisanduv rendikulu.

694 Seega, kuigi kontrollikoja liikmed võiksid kasutada oma ametiautot nii sõitudeks ametikohustuste täitmisel kui ka eraviisilisteks sõitudeks, oli nende kahe kasutusliigi kuludele kohaldatav kord erinev.

695 Lisaks oli otsuse nr 33-2004 artiklis 6 ja otsuse nr 19-2009 artiklis 6 ette nähtud, et autojuhtidele hüvitatakse lähetuskulud, kui nad juhivad ametiautot kontrollikoja liikmete ametikohustuste täitmisega seotud sõitudel.

696 Kuigi nende artiklite sõnastusest ei nähtu, et nende eesmärk oli määratleda üldiselt tingimused, mille alusel kontrollikoja liige võis kasutada autojuhi teenust, tuleneb nendest artiklitest, et autojuhile saab lähetuskorralduse vormistada üksnes juhul, kui asjaomase liikme sõit kujutab endast „ametikohustuste täitmisega seotud sõitu“ otsuse nr 33-2004 artikli 4 ja otsuse nr 19-2009 artikli 4 tähenduses.

697 Autojuhi lähetuskorralduse nõuetevastane kinnitamine kontrollikoja liikme muud liiki sõitudeks tekitas kontrollikojale tõenäoliselt märkimisväärseid kulusid, eelkõige kuna see tähendas, et autojuhile hüvitati tema lähetuskulud ja maksti päevaraha.

698 On aga selge, et kontrollikojas kuni 5. oktoobrini 2016 rakendatud korralduse raames pidi selle institutsiooni liige allkirjastama nende autojuhtide lähetuskorraldused, kelle teenuseid ta kasutas.

699 Käesoleval juhul toimusid autojuhi lähetused, mille nõuetevastasust kontrollikoda taunib, enne seda kuupäeva ja neile andis loa K. Pinxten.

700 Kuna K. Pinxten pidi määrama kindlaks oma kabineti autojuhi ülesanded ülemusena ja allkirjastama juhtide lähetuskorraldused eelarvevahendite käsutajana, kuulus tema kohustuste hulka koostada need lähetuskorraldused kohaldatavaid eeskirju järgides ning eelkõige jätta määramata lähetused, mille eesmärk on sõit, millel puudub seos tema ametikohustuste täitmisega.

– *Väljaspool K. Pinxteni lähetusi kantud sõidukulud*

701 Üheksakümnel juhul ei puudutanud autojuhi lähetuskorraldused, mille K. Pinxten allkirjastas, tema enda lähetuskorraldusega kaetud teekondi.

702 Esimesena olgu märgitud, neist lähetusest 81 puhul oli eesmärk sõidutada K. Pinxtenit.

703 Kuna need lähetused ei puudutanud K. Pinxteni lähetuskorraldusega hõlmatud sõite, saab nende nõuetekohasust otsuse nr 33-2004 artiklite 4 ja 6 ning otsuse nr 19-2009 artiklite 4 ja 6 alusel kindlaks teha üksnes juhul, kui kõnealust sõitu saab pidada „muuks ametikohustuste täitmisega seotud sõiduks“.

704 K. Pinxten väidab sellega seoses eelkõige, et tema sõidud tuleb sellistena üldiselt kvalifitseerida, kuna tema tervislik seisund ei võimaldanud tal oma ametiautot pika vahemaa läbimiseks juhtida.

705 Tuleb küll tõdeda, et otsuse nr 33-2004 kommentaarid ja otsuse nr 19-2009 kommentaarid nägid ette, et sõite võib pidada vääramatu jõu tõttu ametikohustuste täitmisega seotuks ning vääramatu jõu hulgas on nimetatud „haigust“ ja „võimetust juhtida“.

706 Arstitõendid, mille K. Pinxten kontrollikoja haldusüksusele esitas, ei ole siiski selles osas piisavad tõendamaks, et ta ei olnud meditsiinilistel põhjustel võimeline asjaomasel ajavahemikul pika vahemaa läbimiseks autot juhtima.

707 Nimelt täpsustab esimene, 5. detsembri 2008. aasta kuupäeva kandev arstitõend üksnes seda, et K. Pinxten peab kasutama kohandatud istet, kui ta on pikka aega autos.

708 Mis puudutab teist arstitõendit, mis kannab 31. oktoobri 2016. aasta kuupäeva, siis selles on märgitud, et K. Pinxteni „meditsiinilise probleemi“ tõttu, mis aeglaselt süveneb, on alates sellest päevast väga soovitav, et viimane hoiduks auto juhtimisest sõitudel, mis ületavad tunni või 100 km. See teine arstitõend ei anna seega mingit teavet tema tervisliku seisundi kohta ajal, mil vaidlusalused lähetused määrati.

709 Sellest järeldub, et K. Pinxten ei saa autojuhi lähetuskorralduse õigustamiseks tulemuslikult tugineda oma tervislikule seisundile.

710 Selles kontekstis võib kontrollikoja autojuhi lähetusi seoses teekonnaga, mis ei olnud K. Pinxteni enda lähetuskorraldusega hõlmatud, jagada kolme rühma.

711 Esiteks, kaheteistkümnel juhul puudutas asjaomase autojuhi lähetus K. Pinxteni sõidutamist teadmata põhjusel või tema ametikohustustest selgesti eristataval põhjusel.

712 Nii sõitis asjaomane autojuht ridadel nr 149, 166, 182, 189, 193 ja 198 nimetatud autojuhi lähetuste puhul rongiga Brüsselisse, et tuua K. Pinxten autoga tagasi Luksemburgi, ilma et esialgu või käesoleva menetluse ajal oleks esitatud ühtegi põhjendust selle kohta, miks ta oli Brüsselis.

713 Seevastu ridadel nr 78, 212, 342 ja 384 nimetatud autojuhi lähetused seisnesid selles, et K. Pinxten sõidutati autoga Luksemburgist Brüsselisse ilma väidetava tööalase põhjuseta ja asjaomane autojuht pöördub seejärel rongiga tagasi Luksemburgi.

714 Lisaks oli ridadel nr 254 ja 255 nimetatud lähetuse eesmärk sõidutada K. Pinxten Overpelteni õhtusöögile, mida – nagu on tõdetud käesoleva kohtuotsuse punktis 656 – ei saa siduda tema ametikohustustega kontrollikoja liikmena.

715 Lisaks ei saa real nr 64 nimetatud autojuhi lähetust pidada nõuetele vastavaks, kuna see on seotud K. Pinxteni sõiduga Brüsselisse asjaomase erakonna kantselei koosolekule. Asjaolu, et selle institutsiooni esitatud dokumendid näitavad, et asjaomane autojuht oli selle kohtumise ajal rongis ja saabus Brüsselisse alles hiljem, ei muuda seda hinnangut, kuna viimane läks sellesse linna hiljem, et sõidutada K. Pinxtenit pärast seda kohtumist.

716 Seega ei võimalda ükski Euroopa Kohtu käsutuses oleva toimiku dokument tuvastada, et autojuhi lähetused, millele on viidatud käesoleva kohtuotsuse punktides 712–715, puudutasid K. Pinxteni ametikohustuste täitmisega seotud sõite. Neid lähetusi tuleb seega pidada nõuetevastasteks.

717 Seevastu, kuigi asjaolu, millele kontrollikoda viitab real nr 38 nimetatud lähetuse puhul, see tähendab et K. Pinxtenile tema puhkusekohta järele sõitmine, tõendab selle lähetuse nõuetevastasust, tuleb märkida, et ta eitab sellise lähetuse lubamist ning kontrollikoda ei ole tõendanud, et see lähetus tegelikult toimus, kuna Euroopa Kohtu käsutuses olev toimik ei hõlma tema käega allkirjastatud lähetuskorraldust.

718 Teiseks on 57 autojuhi lähetust seotud sõitudega Luksemburgi linna, kontrollikoja asukoha ja Overpelti kommuuni vahel, mis on K. Pinxteni päritolukoht.

719 Nii seisnesid ridadel nr 107, 126, 144–146, 148, 156, 158, 165, 179, 180, 188, 213, 220, 231, 238, 240, 241, 244, 246, 263–265, 267, 270, 272, 273, 278, 291, 293, 294, 296, 305, 312, 316, 340, 356, 372, 375, 388, 399 ja 400 nimetatud autojuhi lähetused K. Pinxteni sõidutamises Luksemburgist Overpelti, kust autojuht järgmisel päeval rongiga Luksemburgi naasis.

720 Seevastu ridadel nr 112, 136, 140, 206 ja 387 nimetatud lähetuste puhul sõitis asjaomane autojuht rongiga Overpelti, et sõidutada K. Pinxten Luksemburgi.

721 Teiste sõitude hulgast Luksemburgi ja Overpelti vahel, sõltumata K. Pinxteni mis tahes lähetustest, võib esile tuua autojuhi lähetused, mis on loetletud ridadel nr 77, 109, 127, 226, 233, 285, 324, 349, 378 ja 383, mis toimusid erinevatel tingimustel, nagu ametiautoga edasi-tagasi sõit või sõit Overpelti peatusega Brüsselis.

722 Neid autojuhi erinevaid lähetusi ei saa käsitada K. Pinxteni sõitudena tema ametikohustuste täitmisel.

723 Täpsemalt, kuigi otsuse nr 33-2004 kommentaarid ja otsuse nr 19-2009 kommentaarid näitavad, et „muude ametikohustuste täitmisega seotud sõitude“ hulgas olid teekonnad elukohast töökohta, tuleneb nendest kommentaaridest selgelt ja lisaks ka kursiivis, et nimetatud elukoht peab asuma „teenistuskohas“, mis tähendab, et teekonda teenistuskoha ja päritolukoha vahel ei saa pidada „muuks ametisõiduks“ otsuse nr 33-2004 artikli 4 ja otsuse nr 19-2009 artikli 4 tähenduses.

724 Nagu rõhutab K. Pinxten, oli kontrollikoja administratsioon kindlasti teadlik praktikast, mida ta aastate jooksul järgis ja mis seisnes selles, et ta kasutas oma päritolukohta jõudmiseks autojuhi teenuseid, võttes arvesse arvukaid hüvitisi, mida asjasse puutuvad autojuhid said, ning et see administratsioon ostis rongipileteid, mida need autojuhid neil puhkudel kasutasid.

725 Siiski ei saa sellise praktika puhul tõendatud sallivus võimaldada K. Pinxtenil selles osas vastutusest pääseda, kuna – nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 370 – see ei saa tekitada õiguspärast ootust, et kõnealune praktika on nõuetekohane, ja K. Pinxten pidi pealegi teadma sama praktika vastuolust kontrollikoja sisemiste eeskirjadega.

726 Seoses autojuhi lähetustega, mis puudutavad teekonda Overpelti või sealt tagasi, tuleb veel täpsustada, et kuigi asjaomaste lähetuskorralduste sõnastuse ebatäpsust arvestades ei saa täielikult välistada, et mõne selle lähetuse ainus eesmärk oli viia K. Pinxtenile ametiauto, et ta saaks seda oma päritolukohas kasutada, oleks selline eesmärk olnud üksnes K. Pinxteni erahuvides.

727 Kolmandaks on kontrollikoda osaliselt vaidlustanud üheteistkümne autojuhi lähetuse nõuetekohasuse osas, milles need sõidud olid Overpelti ja ühe koha vahel, kus K. Pinxten oli lähetuses.

728 Selline olukord ilmneb tõepoolest autojuhi lähetustest, mis on nimetatud ridadel nr 62, 181, 191 ja 336, mil asjaomane autojuht sõidutas K. Pinxteni ühe tema lähetuse järel Overpelti, samuti ridadel nr 173 ja nr 366 nimetatud autojuhi lähetustest, mil asjaomane autojuht sõitis Overpelti, et viia K. Pinxten kohta, kus pidi toimuma tema lähetus.

729 Samuti tuleb nende juhtumitega samastada real nr 195 nimetatud lähetus, mille puhul kontrollikoda möönab, et K. Pinxten täitis Brüsselis oma ametikohustustega seotud ülesannet, ilma et see oleks siiski hõlmatud lähetuskorraldusega, enne kui tema kabinetile määratud autojuht sõidutas ta Overpelti.

730 Ent isegi juhul, kui K. Pinxteni lähetuste nõuetekohasust ei ole kuidagi vaidlustatud, tuleb tõdeda, et tema teekond Overpelti ja selle lähetuse toimumise koha vahel ei ole tema lähetuskorraldusega hõlmatud.

731 Sellest järeldub, et seda teekonda ei saa pidada „lähetuskorraldusega hõlmatud sõiduks“ otsuse nr 33-2004 artikli 4 ja otsuse nr 19-2009 artikli 4 tähenduses.

732 Kuna arvestades käesoleva kohtuotsuse punktides 709 ja 723 esitatud kaalutlusi, ei kujuta selline teekond endast ka „muud ametikohustuste täitmisega seotud sõitu“ nende artiklite tähenduses, tuleb käesoleva kohtuotsuse punktides 728 ja 729 nimetatud autojuhi lähetusi pidada nõuetevastasteks osas, milles need hõlmavad teekonda Overpelti suunas või sealt tagasi.

733 See arutluskäik tuleb *mutatis mutandis* üle kanda real nr 124 nimetatud autojuhi lähetusele, mille raames sõidutas autojuht K. Pinxteni Frankfurti (Saksamaa) lennujaamast Overpelti pärast mitut päeva kestnud lähetust Macaos (Hiina Rahvavabariik).

734 Kuigi otsuse nr 33-2004 kommentaarides ja otsuse nr 19-2009 kommentaarides on mainitud „muude ametikohustuste täitmisega seotud sõitude“ hulgas ära sõidud teenistus- või elukohast lennujaama, ei puuduta need mingil moel sõite päritolukohast lennujaama.

735 Seevastu ei saa ridadel nr 176, 317, 373 ja 374 nimetatud autojuhi lähetuste nõuetevastasust pidada tõendatuks, kuna Euroopa Kohtu käsutuses olev toimik ei sisalda K. Pinxteni lähetuskorraldusi, millele kontrollikoda viitab, ning seega ei ole võimalik tuvastada, et vaidlusalused sõidud ei olnud nende lähetuskorraldustega hõlmatud.

736 Teisena olgu tõdetud, et üheksal K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi lähetusel, mille nõuetevastasusest kontrollikoda on teavitanud, oli teistsugune eesmärk kui K. Pinxteni sõidutamine.

737 Sellega seoses tuleb küll märkida, et selliste lähetuste täitmist autojuhi poolt ei olnud kontrollikoja sisemistes eeskirjades, mis on Euroopa Kohtu käsutuses, sõnaselgelt ette nähtud.

738 Sellegipoolest ei saa otsuse nr 33-2004 artiklit 6 ja otsuse nr 19-2009 artiklit 6 tõlgendada nii, et need näevad ette selliste lähetuste nõuetevastasuse, kuna need artiklid reguleerisid üksnes neid autojuhtide lähetusi, mille eesmärk oli sõidutada kontrollikoja liikmeid või selle institutsiooni peasekretäri.

739 Järelikult ei saa välistada, et K. Pinxteni allkirjastatud lähetuskorraldusi, mis puudutavad tema kabinetile määratud autojuhi lähetusi, millel on teistsugune eesmärk kui tema sõidutamine, võib pidada nõuetekohaseks tingimusel, et need lähetused teenisid tegelikult kontrollikoja huve.

740 Põhimõtteliselt võib see nii olla asjaomase autojuhi lähetuste puhul, mille eesmärk on tagada dokumentide transportimine.

741 Lisaks nähtub Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust, et K. Pinxtenile heideti esialgu ette mitut asjaomase autojuhi lähetust, kuid kontrollikoda loobus lõpuks nende nõuetevastasusele tuginemast käesoleva hagi raames.

742 Samas, kuna kontrollikoja autojuhi poolt dokumentide vedamise eesmärk peab olema kaasa aidata kontrollikoja ülesannete täitmisele ja see ei tohi kaasa tuua selle institutsiooni vahendite ülekoormamist pikka vahemaad läbiva veoga, siis ei saa selline vedu toimuda mõne selle institutsiooni liikme töökoha ja päritolukoha vahel, välja arvatud erakorralistel asjaoludel.

743 Kuigi see institutsioon väidab, et lähetustel, mida esitleti kui soovi vedada dokumente ja mida puudutab esimene väide, oli tegelikult teine eesmärk, tuleb esiteks tõdeda, et ta ei täpsusta, milline see eesmärk oli, välja arvatud ühel korral, ja teiseks kinnitas asjaomane autojuht enda ärakuulamisel OLAFis 3. oktoobril 2017, et ta täitis ülesandeid, mis seisnesid dokumentide vedamises ja seejärel, pärast allkirjastamist, nende viimises kontrollikoja asukohta.

744 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et ridadel nr 172, 222 ja 249 nimetatud lähetuste nõuetevastasus on tuvastatud, kuna on selge, et nende lähetuste eesmärk oli viia dokumendid K. Pinxteni päritolukohta.

745 Mis puudutab real nr 141 nimetatud lähetust, siis – kuigi ei ole tõendatud kontrollikoja väide, et see lähetus oli seotud õnnetusega – kuna selle lähetuskorraldusest nähtub, et asjaomane autojuht pidi viima dokumendid Overpelti, tuleb seda lähetust pidada nõuetevastaseks.

746 Mis puudutab real nr 250 nimetatud autojuhi lähetust, siis kuigi kontrollikoda väidab, et dokumentide veo kattevarjus oli selle lähetuse tegelik eesmärk vedada K. Pinxteni lapse pulmadeks mõeldud šampanjapudeleid, lükkab viimane selle väite formaalselt ümber.

747 Sellega seoses ei ole Euroopa Kohtul vaja kindlaks teha, kas selle väite toetuseks esitatud tõendid on selle väite põhjendatuse tõendamiseks piisavad. Nimelt tuleb real nr 250 nimetatud autojuhi lähetust igal juhul pidada nõuetevastaseks, isegi kui selle tegelik eesmärk oli dokumentide vedu, kuna asjaomase juhi lähetuskorraldusest nähtub, et ta pidi minema Overpelti, mis on K. Pinxteni päritolukoht.

748 Lisaks dokumentide transpordiga seotud lähetustele oli real nr 247 nimetatud lähetuse eesmärk K. Pinxteni sõnul viia tema ametiauto hoolduseks garaaži.

749 Kontrollikoja argumendiga, mille kohaselt ei saa selle põhjendusega nõustuda, kuna selle auto hoolduse tagas teises linnas asuv garaaž, ei saa selle argumendi toetuseks esitatud tõendite puudumisel nõustuda.

750 Seevastu ei saa real nr 129 nimetatud autojuhi lähetust, mille puhul on selge, et selle eesmärk oli minna järele K. Pinxteni abikaasale Overpelti, et ta saaks osaleda Luxembourgi kontrollikoja korraldatud ametlikul õhtusöögil, pidada selle institutsiooni huvidest lähtuvaks.

751 Samuti tuleb real nr 197 nimetatud autojuhi lähetuse nõuetevastasust pidada tõendatuks, kuna K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi ütlustest OLAFi 16. oktoobri 2017. aasta ärakuulamisel ja väljastamistunnistusest järeldub, et selle lähetuse raames oli autojuht läinud järele uuele autole, mille K. Pinxten tellis isiklikuks kasutamiseks.

752 Lisaks, kuigi real nr 142 nimetatud lähetuse nõuetevastasus ei ole vaidluse all, ei saa seda rikkumist K. Pinxtenile käesolevas menetluses ette heita.

753 Sellega seoses tuleb märkida, et vaidlust ei ole selles, et selle lähetuse puhul suundus K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht Šveitsi, K. Pinxteni puhkusekohta.

754 Kuigi pooled on selle lähetuse täpse eesmärgi suhtes eriarvamusel, vastab K. Pinxteni kinnitus, mille kohaselt oli selle lähetuse eesmärk kokkuleppel kontrollikoja juhtidega saada õnnetuse järjel tagasi tema ametiauto, sisuliselt asjaomase autojuhi ütlustele tema ärakuulamisel OLAFis 16. oktoobril 2017.

755 Lisaks on tuvastatud, et pärast seda, kui K. Pinxten oli teadlik asjaomase autojuhi lähetuse võimalikust nõuetevastasusest, pöördus ta 2011. aastal kontrollikoja poole sooviga maksta tagasi summad, mis see institutsioon selle lähetusega seoses alusetult üle oli kandnud, ning need summad arvati maha tema töötasust.

– *K. Pinxteni lähetustega seotud sõidukulud*

756 Ülejäänud autojuhi lähetuskorraldused, mille K. Pinxten allkirjastas ja kontrollikoda käesolevas menetluses nõuetevastasteks tunnistas, puudutasid sõite, mis olid hõlmatud tema lähetuskorraldusega.

757 Autojuhi lähetust, mille eesmärk on sõidutada K. Pinxtenit teekonnal, mis on hõlmatud tema lähetuskorraldusega, tuleb otsuse nr 33-2004 artiklite 4 ja 6 ning otsuse nr 19-2009 artiklite 4 ja 6 kohaselt põhimõtteliselt pidada nõuetekohaseks.

758 Teisiti on see siiski autojuhi sellise lähetuse puhul, kui käesoleva kohtuotsuse punktides 387–392 määratletud raamistikus on tõendatud, et K. Pinxteni lähetus, millega seondub selle autojuhi lähetus, oli olenevalt juhtumist nõuetevastane või ilmselgelt nõuetevastane.

759 Seega tuleb asuda seisukohale, et autojuhi lähetuskorraldusi, mille K. Pinxten on allkirjastanud selleks, et teda sõidutataks mõne tema lähetuse ajal, mis käesoleva kohtuotsuse punktides 396–601 läbi viidud analüüsi käigus tunnistati vastavalt juhtumile kas nõuetevastasteks või ilmselgelt nõuetevastasteks, tuleb samuti pidada nõuetevastasteks, mis iseloomustab seega vahendite kuritarvitamist.

760 Ülejäänud osas ilmneb esiteks, et kolmel juhul ei ole esimeses väites nimetatud autojuhi lähetuste nõuetevastasus tõendatud, kuna K. Pinxteni lähetusi, millega need seotud olid, ei saa Euroopa Kohtu käsutuses olevate andmete põhjal pidada nõuetevastasteks.

761 Nii on see ridadel nr 3, 31 ja 281 nimetatud autojuhi lähetuste puhul, kuna K. Pinxteni vastavate lähetuste eesmärk oli kohtuda juhtpoliitikutega, kes on Belgia valitsuse või ministrite kabineti liikmed, kuna real nr 281 nimetatud lähetuskorralduse vähene läbipaistvus ei olnud piisav, et tuua kaasa selle nõuetevastasust.

762 Teiseks tuleb K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi 31 lähetust seevastu pidada nõuetevastasteks, kuna need on seotud K. Pinxteni lähetustega, mida ei ole käesolevas kohtuotsuses veel analüüsitud, kuid mis ei näi olevat seotud K. Pinxteni ametikohustuste täitmisega vastavalt käesoleva kohtuotsuse punktides 396–601 välja toodud kriteeriumidele.

763 Seega oli real nr 344 nimetatud autojuhi lähetus, mis eeldas K. Pinxteni sõidutamist Frankfurdi lennujaamast pärast reisi Kuubale, seotud K. Pinxteni nõuetevastase lähetusega.

764 Sama kehtib real nr 133 nimetatud autojuhi lähetuse kohta, kuna K. Pinxteni vastava lähetuse eesmärk oli ametlikult kohtuda asjaomase erakonna esimehega ja see võimaldas praktikas K. Pinxtenil tema kalendermärkmikus olevaid sissekandeid arvestades osaleda selle erakonna uusaastavastuvõtul.

765 Ridadel nr 115, 163, 164, 177 ja 178 nimetatud autojuhi lähetusi tuleb samuti käsitada nõuetevastastena, kuna nende eesmärk oli sõidutada K. Pinxten kohtumistele eraettevõtjate juhtidega, nagu ka ridadel nr 18 ja 114 nimetatud autojuhi lähetused, mis olid seotud K. Pinxteni lähetustega, mille eesmärk oli kohtuda Belgia ärimehega, keda K. Pinxten kirjeldas kui „pikaaegset sõpra“ ning keda mainitakse käesoleva kohtuotsuse punktis 493.

766 Kriteeriumid, mis puudutavad suhteid esindusorganisatsioonide ja ühenduste juhtidega, tähendavad seda, et ridadel nr 32 ja 121 nimetatud autojuhi lähetused, mis vastavad K. Pinxteni lähetustele, mille eesmärk on vastavalt osaleda Limburgi kaubandus- ja tööstuskoja uusaastavastuvõtul ja meditsiiniuuringute valdkonnas tegutseva sihtasutuse korraldatud üritusel, ei ole nõuetekohased.

767 K. Pinxten kasutas autojuhi teenuseid ka lähetuste raames, mis olid tegelikult seotud perega või vabaaja tegevusega.

768 Nii on see ridadel nr 36 ja 268 nimetatud autojuhi lähetuste puhul käesoleva kohtuotsuse punktides 657 ja 659 märgitud põhjustel, real nr 225 nimetatud lähetuse puhul, mille tegelik eesmärk oli võimaldada K. Pinxtenil külastada ooperit, ning real nr 53 nimetatud lähetuse puhul, mis vastas K. Pinxteni lähetusele, mida esitleti lihtsalt kui Belgia ülikooli külastamist, kuid mille kohta nähtub tema kalendermärkmikust, et selle eesmärk oli osaleda ühe oma lapse diplomi kättesaamise tseremoonial.

769 Lisaks, võttes arvesse käesoleva kohtuotsuse punktis 554 esitatud kaalutlusi, tähendab kuninglikel jahiretkedel osalemine, mida võimaldasid ridadel nr 67 ja 223 nimetatud lähetused, et asjaomase autojuhi lähetuskorraldused, mille eesmärk oli sõidutada K. Pinxtenit sellega seoses, on nõuetevastased.

770 K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi muud lähetused olid seotud tema lähetustega, mis tunduvad olevat otseselt seotud K. Pinxteni varaliste huvidega.

771 Esiteks oli real nr 404 nimetatud autojuhi lähetuse eesmärk viia K. Pinxten Dijonis (Prantsusmaa) notariga kokku lepitud kohtumisele, mille eesmärk oli – nagu näitavad kontrollikoja esitatud e-kirjad – omandada neljanda väite teise osa analüüsimisel mainitud kinnisasi ja võtta kasutusele selle vara haldamiseks mõeldud õiguslikud vahendid.

772 Teiseks võib rea K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi lähetusi seostada kinnisvaraprojektiga „Kaïros“, millesse K. Pinxten Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus asuvatest e-kirjadest nähtuvalt kavatses investeerida.

773 Lisaks real nr 113 nimetatud autojuhi lähetusele, mis vastas lähetusele, mille ametlik eesmärk oli „Kaïros“, oli ridadel nr 51 ja 205 nimetatud autojuhi lähetuse eesmärk viia K. Pinxten kohtuma 10. aprilli 2012. aasta kirjas ja 9. veebruari 2012. aasta kirjas nimetatud isikutega, nagu endine selle kinnisvaraprojekti eest vastutav isik, ja arhitekt, kes abistas K. Pinxtenit selle projektiga seotud tööde vastuvõtmisel.

774 Lisaks tuleb ridadel nr 25, 26, 50, 139, 266 ja 397 nimetatud autojuhi lähetusi käsitada nõuetevastastena põhjusel, et need vastavad K. Pinxteni lähetustele, mille eesmärk ei olnud piisavalt täpne, kuna see viitas olenevalt olukorrast „ametlikule õhtusöögile“, isikutele, kelle staatus ei ole teada, või ka „konsultandile“.

775 Sellist täpsuse puudumist tuleb esile tuua ka ridadel nr 46, 52, 159 ja 162 nimetatud autojuhi lähetuste puhul, kuna nende lähetuste eesmärk oli sõidutada K. Pinxtenit tema külastuste ajal keskharidusasutusse ja kunstiõpet andvasse kõrgkooli, ilma et Euroopa Kohtu käsutuses olevas toimikus oleks ära toodud selliseid visiite õigustavad põhjused.

776 Kolmandaks tuleb analüüsida autojuhi lähetusi, mis on nimetatud ridadel nr 106, 151, 153, 167, 214 ja 330 ning mille eesmärk oli sõidutada K. Pinxtenit tema lähetustel arsti vastuvõtule minemise tõttu.

777 K. Pinxteni kõnealuseid lähetusi ei saa pidada seotuks kontrollikoja liikme ametikohustuste täitmisega, kuna ei ole väidetud ega *a fortiori* tõendatud, et nende näol oleks olnud tegemist kontrollikoja liikme kohustusliku tervisekontrolliga.

778 Siiski tuleb märkida, et nende lähetuste puhul ei nõudnud K. Pinxten lähetuskulude hüvitamist ega päevaraha maksmist. Ainsad kulud, mis kontrollikoja jaoks nende lähetustega kaasnesid, olid seega seotud ametiauto ja autojuhi teenuse kasutamisega.

779 Esiteks on otsuse nr 33-2004 kommentaarid ja otsuse nr 19-2009 kommentaarid väga mitmeti mõistetavad selles osas, mis puudutab võimalust käsitada arsti vastuvõtule minemist „muu ametikohustuste täitmisega seotud sõiduna“ mõlema otsuse artikli 4 tähenduses.

780 Nimelt oli loetelu „vääramatu jõu juhtumitest“ – mida võib pidada selliseks sõitudeks – hulgas „arstlikud kontrollid“.

781 On tõsi, et Euroopa Kohtu erinevates liidu õiguse valdkondades väljakujunenud praktikast tuleneb, et „vääramatu jõu“ all tuleb mõista vääramatule jõule tugineva isiku tahtest sõltumatuid ebatavalisi ja ettenägematuid asjaolusid, mille tagajärgi ei oleks kogu rakendatavale hoolsusele vaatamata olnud võimalik vältida (25. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika).

782 Kuigi mõiste „vääramatu jõud“ kasutamine eeldab seega tavaliselt ettenägematut laadi, on nii otsuse nr 33-2004 kommentaarid kui ka otsuse nr 19-2009 kommentaarid selles osas ebajärjekindlad, kuna mõiste „arstlikud kontrollid“ välistab igasuguse kiireloomulisuse või ettenägematuse mõõtme.

783 Teiseks, kuigi autojuhi teenuse kasutamine „muudeks ametikohustuste täitmisega seotud sõitudeks“ ei nõua määratluse kohaselt, et kontrollikoja asjaomane liige oleks lähetusel, siis tuleb tõdeda, et kui K. Pinxten taotles läbipaistvalt sellelt institutsioonilt luba minna lähetuse raames arsti vastuvõtule, oli K. Pinxten lubanud kontrollikojal teha eelkontrolli ja vajaduse korral kontrollikoja vahendite kavandatavale kasutamisele vastu vaielda.

784 Neid kahte asjaolu arvestades ei ole K. Pinxteni ja tema kabinetile määratud autojuhi lähetuste nõuetevastasus, mida on mainitud käesoleva kohtuotsuse punktis 776, ilmselge, mis võimaldaks seda käesolevas menetluses K. Pinxtenile ette heita.

785 Seda arutluskäiku ei saa siiski üle kanda real nr 363 nimetatud lähetusele, mis peab samuti vastama K. Pinxteni lähetusele, mille eesmärk on minna arsti vastuvõtule, kuna asjaomase autojuhi lähetuskorralduses märgitud sihtkoht ei vasta sellele, mis on K. Pinxteni lähetuskorralduses.

786 Neljandaks olid K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi kümme lähetust seotud tema lähetustega, mis ei toonud kaasa lähetuskulude hüvitamist ega päevaraha maksmist ning mille nõuetele vastavust ei ole põhimõtteliselt tulemuslikult kahtluse alla seatud, kuid mille nõuetekohasusele on vastu vaieldud osas, milles need hõlmasid ühte või mitut edasi-tagasi sõitu Overpelti, kust K. Pinxten pärit oli.

787 Sellist olukorda võib täheldada autojuhti nende lähetuste puhul, mis on nimetatud ridadel nr 200, 214, 274, 280, 281, 313, 333, 355, 369 ja 401.

788 Need juhtumid erinevad käesoleva kohtuotsuse punktides 727–735 analüüsitud juhtumitest, kuna Overpelti läbivast sõidust teatati selgelt K. Pinxteni vastavates lähetuskorraldustes ning seega oli kontrollikoda selle enne heaks kiitnud.

789 K. Pinxteni ametikohustustega seotud tegevuse puudumise tõttu Overpeltis ei saanud lähetuskorraldus siiski õiguspäraselt ette näha ühte või mitut teekonda sellest linnast või tagasi.

790 Asjaolu, et K. Pinxtenil lubati samal päeval lähetusse, ei saa eelkõige õigustada sellise teekonna lisamist isiklikel põhjustel tema lähetuskorraldusele, tekitades kontrollikojale lisakulusid.

791 Kuigi K. Pinxtenile olid asjaomasteks lähetusteks luba antud ilma igasuguse pettuse või tegevusetuseta, tuleb nende nõuetevastasust pidada ilmseks, võttes arvesse päritolukohta liikumiseks selgelt kehtestatud üldist korda, mida ei saa õiguspäraselt hõlmata lähetuskorraldusega.

– *Ametiauto kasutamine autojuhi teenuseid kasutamata*

792 Oma esimeses väites heidab kontrollikoda K. Pinxtenile ette ka seda, et viimane esitas nõuetevastaseid lähetusavaldusi autojuhi teenuseid kasutamata, üksnes selleks, et ametiauto kasutamise kulude osas kehtiks töölähetustele kohaldatav kord.

793 On tõsi, et otsuse nr 33-2004 artikli 5 ja otsuse nr 19-2009 artikli 5 kohaselt pidi K. Pinxten kandma ametiautot kasutades tehtud isiklike sõitudega seotud kulud, eelkõige tasuma rendi lisakulu seoses rendilepingus ette nähtud summaarse läbisõidupiiri 45 000 kilomeetrit aastas ületamisega. Ametikohustuste täitmisega seotud sõitude läbitud vahemaa ülehindamine võis seega pakkuda talle rahalist huvi.

794 Lisaks nähtub kontrollikoja esitatud K. Pinxteni lähetuskorraldustest, et mitmel juhul kasutati ametiautot nende lähetustega seotud sõitudeks.

795 Euroopa Kohtu käsutuses olev toimik ei sisalda siiski mingit hinnangut ametitegevuse raames toimunud sõitude üledeklareerimise ulatuse kohta, mis võimaldaks hinnata selle praktika tahtlikkust või selle raskust.

796 Lisaks tunduvad K. Pinxteni lähetused, millele viidati esimese väite põhjendamiseks ja mis ei hõlma lähetuskulude hüvitamist, päevarahade maksmist ega autojuhi teenuste kasutamist, olevat üsna marginaalsed.

797 Seega, kuigi ametitegevuse raames toimunud sõitude üledeklareerimine on kahtlemata nõuetevastane, ei ole käesolevas menetluses vaja kindlaks teha, kas kontrollikoda võis sellise praktika õigustatult K. Pinxtenile omistada.

798 Samadel põhjustel ei ole vaja analüüsida kontrollikoja etteheidet, mis puudutab ridadel nr 147, 187 ja 330 nimetatud lähetusi, mille kohaselt oleks K. Pinxteni poolt tema ametiauto endale jätmine toonud kaasa autojuhi rongisõidu, mida oleks tulnud vältida.

799 Kõike eeltoodut arvestades tuleb asuda seisukohale, et esimene väide on osaliselt põhjendatud.

3. Teine väide, mis käsitleb maksusoodustuste nõuete- ja õigusvastast kasutamist

800 Teises väites leiab kontrollikoda, et K. Pinxten ei ole talle kasutamiseks antud kütusekaarte nõuete- ja õigusvastaselt kasutades täitnud kohustust olla oma ametikohustuste täitmisel aus, eeskujulik ja omakasupüüdmatu.

801 Kõigepealt tuleb märkida, et Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust nähtub, et kütusekaardid tehakse kontrollikoja liikmetele ja nende teatud perekonnaliikmetele kättesaadavaks, et võimaldada neil osta kütust hinnaga, mille see institutsioon läbi räägib, ilma et neil tuleks tasuda aktsiisi või käibemaksu.

802 Seega, kuigi sellise kütusekaardi õigusvastane kasutamine ei too kaasa kontrollikojale erilisi kulutusi, kujutab see endast siiski sellele institutsioonile antud maksuvabastuste kuritarvitamist, mis kahjustab liikmesriikide ja liidu vahendeid.

803 Seega tuleb teise väite üle otsustamiseks kindlaks teha, kas kontrollikoja esitatud väited ja tõendid võimaldavad tuvastada, et K. Pinxten kasutas talle antud kütusekaarte nõuetevastaselt, nagu väidab kontrollikoda selle väite esimeses ja teises osas.

a) Teise väite esimene osa, mis puudutab K. Pinxteni lapsele kütusekaardi allesjätmist ja viimase poolt selle kasutamist, kuigi ta ei olnud enam K. Pinxteni majapidamise liige

1) Poolte argumendid

804 Teise väite esimeses osas väidab kontrollikoda, et K. Pinxten jättis ühele oma lapsele alles ja lubas kasutada kütusekaarti pärast 1. septembrit 2012, mil teda ei peetud enam K. Pinxteni üheks ülalpeetavaks lapseks.

805 K. Pinxten rikkus seega asjasse puutuvaid õigusnorme, mis on kehtestatud eelkõige direktiiviga 2008/118, suurhertsogi 7. veebruari 2013. aasta määrusega ja ministri 18. märtsi 2010. aasta määrusega, kui ta võimaldas maksusoodustust isikule, kes ei olnud tema majapidamise liige. Ainuüksi asjaolu, et laps elas jätkuvalt temaga koos Luksemburgis – mis pealegi ei ole tõendatud –, ei tähenda, et ta võib alati kasutada kõnealuseid maksusoodustusi.

806 K. Pinxten leiab, et kõnealune laps oli kuni 2018. aastani tema majapidamise liige, kuna see staatus ei lange kokku ülalpeetava lapse omaga ja see laps elas temaga koos kuni 2018. aasta veebruarini. Asjaolu, et ta töötas sellel ajavahemikul, ei ole käesolevas asjas tähtis.

2) Euroopa Kohtu hinnang

807 Kõigepealt ei ole vaidlust selles, et kõnealuse lapse kasutusse jäi kontrollikoja väljastatud kütusekaart ka pärast 1. septembrit 2012, kuigi selle olukorra lõppemise kuupäev Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust selgelt ei nähtu.

808 Edasi nähtub kontrollikoja edastatud teatest, et ülalpeetava lapse toetuse maksmise jaoks ei käsitata alates sellest kuupäevast seda last – lapse õpingute lõpetamise ja tema poolt tulu teenimise alguse tõttu – enam K. Pinxteni ülalpeetava lapsena personalieeskirjade VII lisa artikli 2 tähenduses.

809 Lõpuks tuleb K. Pinxteni väidet, et sama laps elas jätkuvalt tema kodus, pidada tõendatuks, arvestades esiteks 27. novembri 2011. aasta deklaratsiooni Luksemburgis seaduslikult elamise kohta ja teiseks Belgia ametiasutuse väljastatud peamise elukoha tunnistust, mis nähtub, et ta on alates 9. veebruarist 2018 kantud Brüsseli rahvastikuregistrisse.

810 Selles kontekstis on oluline märkida, et kontrollikoda ei viita ühelegi selle institutsiooni sisemisele eeskirjale, mis määratleks tingimused, mille korral võib selle institutsiooni liikme pereliikmel olla kütusekaart.

811 Siiski tuleb seda, et kõnealune laps jättis pärast 1. septembrit 2012 kütusekaardi alles ja kasutas seda, käsitada nõuetevastasena, kui sellise kaardi kasutamisel kohaldatavatest maksusoodustuste eeskirjadest tuleneb, et kontrollikoja liikme laps, keda ei peeta enam selle liikme ülalpeetavaks lapseks personalieeskirjade VII lisa artikli 2 tähenduses, ei oleks siiski tohtinud seda maksuvabastust jätkuvalt kasutada.

812 Mis puudutab aktsiisi tasumisest vabastamist, siis näevad direktiivi 2008/118 artikli 12 lõike 1 punktid a ja b ette, et aktsiisikaup on aktsiisist vabastatud, kui see on ette nähtud kasutamiseks seoses diplomaatiliste või konsulaarsuhetega; või ka asukohaliikmesriigi ametiasutuste tunnustatud rahvusvaheliste organisatsioonide ja nende liikmete poolt vastavalt piirangutele ja tingimustele, mis on ette nähtud rahvusvaheliste konventsioonidega nimetatud organisatsioonide asutamise kohta või peakorterit käsitlevate kokkulepetega.

813 Selle direktiivi artikli 12 lõige 2 näeb ette, et selles artiklis sätestatud aktsiisivabastuste suhtes kohaldatakse asukohaliikmesriigi kehtestatud tingimusi ja piiranguid.

814 Seda sätet rakendatakse ministri 18. märtsi 2010. aasta määruse artiklis 1, mis sätestab, et Belgia 22. detsembri 2009. aasta seadus aktsiisi üldise korra kohta avaldatakse *Mémorial*'is, et seda saaks kohaldada Luksemburgi Suurhertsogiriigis.

815 Kuigi kontrollikoda ei täpsusta, milline selle seaduse säte on tema arvates käesolevas asjas kohaldatav, tuleb märkida, et nimetatud seaduse artiklis 13 on viidatud diplomaatide, konsulaarametnike, relvajõudude ja Belgia 18. juuli 1977. aasta üldise tolli- ja aktsiisiseaduse artikli 20 punktides 7–12 nimetatud organisatsioonide aktsiisimaksust vabastamisele.

816 Selle üldseaduse artikli 20 punktist 7, nagu seda kohaldatakse Luksemburgis, tuleneb, et teatud tingimustel vabastatakse aktsiisist mõistlik kogus kaupa, mis on ette nähtud Luksemburgis töötavate diplomaatide ja konsulaarametnike isiklikuks kasutamiseks – sealhulgas nende leibkonda kuuluvate pereliikmete poolt – tingimusel, et asjaomased isikud ei ole Luksemburgi Suurhertsogiriigi kodanikud või alalised elanikud ja nad ei tegele seal isikliku kasu saamiseks kutse- või äritegevusega.

817 Mis puudutab käibemaksu, siis tuleneb suurhertsogi 7. veebruari 2013. aasta määruse artiklite 1 ja 4 koostoimest, et diplomaadid ja konsulaarametnikud võivad saada käibemaksuvabastust teatavate toodete otsese, tegeliku ja ainuüksi riigisisese kasutamise korral enda ja nende leibkonda kuuluvate pereliikmete isiklikeks ja eravajadusteks tingimusel, et viimased ei ole Luksemburgi Suurhertsogiriigi kodanikud või alalised elanikud ega tegele seal eraviisilise tulundusliku tegevusega.

818 Kui asjaomased Luksemburgi õigusnormid, mis määravad kindlaks kõnealuste aktsiisi- ja käibemaksuvabastuste kohaldamise tingimused, on suunatud nendele pereliikmetele, kes kuuluvad kõnealuste maksuvabastuste peamise saaja „leibkonda“, ei ilmne neist sätetest, et see mõiste vastaks mõistele „majapidamine“ personalieeskirjade tähenduses.

819 Kuna kontrollikoda ei ole esitanud Luksemburgi õiguses mõiste „leibkond“ ulatust puudutavaid täpseid andmeid, siis ei ole tõendatud, et kõnealusel lapsel – kelle kohta ei ole väidetud ega *a fortiori* tõendatud, et ta oleks Luksemburgis tulu teeninud – ei ole enam õigust saada kontrollikoja liikme pereliikmetele antud maksusoodustusi.

820 Kontrollikoda ei ole seega tõendanud, et kütusekaardi allesjätmine ja kasutamine selle lapse poolt pärast 1. septembrit 2012 oli nõuetevastane.

821 Järelikult tuleb teise väite teine osa põhjendamatuse tõttu tagasi lükata.

b) Teise väite teine osa, mis puudutab kütusekaardi kasutamist kolmandatele isikutele kuuluvate sõidukite jaoks kütuse ostmiseks

1) Poolte argumendid

822 Teise väite teises osas väidab kontrollikoda, et K. Pinxteni käsutusse antud kütusekaartide kasutamise kohta tehtud väljavõtted sisaldavad kõrvalekaldeid, mis näitavad, et ta lubas kolmandatel isikutel neid kaarte kasutada.

823 K. Pinxten väidab, et kontrollikoja väljastatud kütusekaarte said kasutada ainult tema majapidamise liikmed. Kõrvalekalded, millele kontrollikoda viitab, on seletatavad mitme sõiduautoga perekonnas ja asendusautode kasutamisega. Kuigi asjaolude toimumise ajal oleks olnud lihtne anda täpseid selgitusi, ei ole aja möödumise tõttu võimalik rohkem selgitusi anda.

2) Euroopa Kohtu hinnang

824 Käesoleval juhul ei ole vaidlust selles, et kuigi autodel, mida kasutasid K. Pinxten ja tema pereliikmed, olid diiselmootorid, kasutati nende käsutusse antud kütusekaarte nii diiselkütuse kui ka bensiini ostmiseks.

825 Täpsemalt, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktis 169, nähtub aruannetest, mis koostati nende kütusekaartide kasutamise kohta 2016. ja 2017. aastal, et neid kaarte kasutati bensiini ostmiseks vähemalt 12 korral.

826 Kuna kontrollikoja liikme käsutusse antud kütusekaardi kasutamisel kohaldamisele kuuluvad maksuvabastused peavad olema kohaldatavad ainult kontrollikoja liikmele või tema teatud pereliikmetele, tuleb sellist kaarti kasutada üksnes nende isikute valduses olevate sõidukite kütusega varustamiseks.

827 Bensiini ostmist selgitas K. Pinxten OLAFi ärakuulamisel ja käesolevas menetluses asendusautode ühekordse kasutamisega.

828 Kuna aga K. Pinxtenit teavitati kahtlustest asjaomaste kõrvalekallete kohta OLAFi ärakuulamisel, mis toimus 22. detsembril 2017, ja seejärel kontrollikoja esialgses aruandes, mis edastati talle 5. oktoobril 2018, võis K. Pinxtenilt mõistlikult eeldada, et ta esitab tõendeid, mis võivad toetada tema väidet, et need kõrvalekalded tulenesid asendusautode korduvast kasutamisest 2016. ja 2017. aastal.

829 Tuleb aga tõdeda, et K. Pinxten ei ole selle väite toetuseks esitanud ühtegi tõendit.

830 Sellest järeldub, et teise väite teise osaga tuleb nõustuda ja seega selle väitega osaliselt nõustuda.

4. Kolmas väide, mis käsitleb valeandmete esitamist kindlustusseltsile seoses väidetavate õnnetusjuhtumitega, milles osalesid ametiauto ja K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht

a) Poolte argumendid

831 Kolmandas väites heidab kontrollikoda K. Pinxtenile ette seda, et viimane jättis täitmata oma kohustuse olla aus, eeskujulik ja omakasupüüdmatu, saades kindlustusseltsilt hüvitist valeandmetega avalduse alusel, mille oli K. Pinxteni korraldusel allkirjastanud tema kabinetile määratud autojuht.

832 Esiteks sai ta hüvitist juhtumi eest, mis leidis väidetavalt aset 2010. aasta jaanuaris ja mille käigus K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht sõitis üle talle kuuluvast kohvrist, kus oli üks veinipudel ja mitu rõivaeset. Selle autojuhi ütlustest nähtub siiski, et seda juhtumit ei ole kunagi toimunud.

833 Teiseks sai K. Pinxten hüvitist 17. jaanuaril 2011 toimunud õnnetuse kohta tehtud avalduse alusel. Sellest avaldusest nähtub siiski, et Brüsselis juhtus õnnetus tema ühe lapse juhitud eraauto ja tema kabinetile määratud autojuhi juhitud ametiauto vahel, kuigi kõnealune kahju tekkis Prantsusmaal kokkupõrke tagajärjel ja viimati nimetatud autot juhtis K. Pinxten.

834 K. Pinxten ei ole esitanud ühtegi tõendit selle kohta, et kindlustusseltsile esitatud asjaolud on õiged. Kui K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht sellele kindlustusseltsile esitatud avaldusele alla kirjutas, oleks K. Pinxten pidanud takistama sellel autojuhil seda tegemast, kuna ta oli tegelikust olukorrast teadlik. Kuna ta seda ei teinud, sundis ta teda panema toime kuriteo, mille osaline või kaasaaitaja ta ise oli.

835 Lisaks leiab kontrollikoda, et K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi ütlused on tõenduslikud, arvestades nende ühtelangevust ja asjaolu, et need on andnud isik, kelle suhtes võib algatada kriminaal- ja distsiplinaarmenetluse.

836 K. Pinxten väidab, et kindlustusseltsile tehtud avaldused kajastavad selgelt tegelikkust.

837 Kontrollikoja autojuhtide eest vastutava isiku OLAFile tehtud avaldustest nähtub, et tema talitus tegeles õnnetusjuhtumitega seotud probleemidega lahendamisega suhetes kindlustusseltsiga. Lisaks ei nähtu ühestki kogutud avaldusest K. Pinxteni osalemine neis juhtumites.

838 Lisaks ei ole K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi ütlused usaldusväärsed, arvestades nendes sisalduvaid vastuolusid ja nendega seotud asjaolusid. On väidetud, et autojuhile avaldas survet kontrollikoja õigustalituse juhataja, sest viimane küsitles teda kolmel korral ja sundis teda – edutult – allkirjastama rikkumisest teatamise avaldust, mis andnuks talle rikkumisest teataja staatuse.

b) Euroopa Kohtu hinnang

839 Mis puudutab esiteks 17. jaanuaril 2011 toimunud õnnetusjuhtumit, siis kindlustusseltsile saadetud õnnetusjuhtumi teatest nähtub, et kahte kokkupõrganud sõidukit juhtisid vastavalt K. Pinxteni asjaomane laps ja K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht, kes sellele teatele alla kirjutasid.

840 Sellega seoses tuleb tõepoolest märkida, et teatud kaudsed tõendid näivad kinnitavat kontrollikoja väidet, et selles teates esitatud asjaolud on ebatäpsed.

841 Olles väitnud kõigepealt oma ärakuulamisel kontrollikoja sisejuurdluse käigus, et ta tegelikult juhtis kõnealuses õnnetuses K. Pinxteni ametiautot, väitis K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht järjepidevalt kolmel OLAFi ärakuulamisel, et ta ei viibinud nende kahe asjaomase sõiduki kokkupõrke juures.

842 Edasi viitavad teatud asjaolud, et kindlustusselts sai ebajärjekindlaid andmeid kõnealust autot juhtinud isiku kohta.

843 Esiteks nähtub selle seltsi 28. jaanuari 2011. aasta ettevõttesisesest e-kirjast, et ühte tema töötajatest teavitati suuliselt enne õnnetuse kohta teate saamist, et õnnetuses osalenud sõidukeid juhtisid K. Pinxten ja tema poeg.

844 Teiseks kinnitavad selle seltsi esindaja vastused kontrollikoja 2017. ja 2018. aastal esitatud küsimustele, et sama seltsi teavitati algul sellest, et K. Pinxten juhtis ühte kahest asjaomasest sõidukist.

845 Tuleb siiski märkida, et need vastused on vastuolus autojuhi OLAFile tehtud avaldustega, kuna viimane kinnitas, et kindlustusseltsile saadeti kaks erinevat õnnetusjuhtumi teadet, samas kui neis vastustes täpsustati, et viimane sai vaid ühe õnnetusjuhtumi teate.

846 Lõpuks on selge, et K. Pinxten saatis kindlustusseltsile 11. jaanuari 2012. aasta kuupäevaga kirja, milles ta täpsustas, et 17. jaanuaril 2011 „toimus õnnetus tema ametiautoga“ ning ta kritiseerib selle kindlustusseltsi praktikat keelduda kandmast sõiduki remondikulusid, kuna õnnetuse teatisele on alla kirjutanud „sama perekonna kaks isikut“.

847 Isegi kui eeldada, et need andmed on piisavad tõendamaks, et õnnetusjuhtumi teade, mille kontrollikoda edastas kindlustusseltsile, sisaldas valeandmeid, ei võimalda Euroopa Kohtu käsutuses olev toimik siiski tuvastada, et need valeandmed on omistatavad K. Pinxtenile.

848 Ainsad tõendid, mille kontrollikoda selle tõendamiseks esitas, on seotud asjaomase autojuhi sellekohase avaldusega OLAFi 7. detsembri 2017. aasta ärakuulamisel, korrates seda seisukohta oma 20. aprilli 2018. aasta märkustes asjaolude kokkuvõttes, mille OLAF talle edastas.

849 Tuleb siiski rõhutada, et K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi seisukoht erines kontrollikoja sisejuurdluse käigus ja seejärel OLAFi juurdluse käigus oluliselt.

850 Olles kontrollikoja sisejuurdluse ajal väitnud, et ta tegelikult juhtis 17. jaanuari 2011. aasta õnnetuses autot, kinnitas K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht oma OLAFi esimesel ärakuulamisel 3. oktoobril 2017, et ta ei arva, et K. Pinxten oleks palunud tal teadet täita ja tal oli „ebamäärane mälestus“, et ta sai selle kohta juhiseid kontrollikoja autojuhtide eest vastutavalt isikult.

851 OLAFi teise ärakuulamise käigus 16. oktoobril 2017 täpsustas K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht, et ta ei mäleta, kas nõue täita teade tuli sellelt vastutavalt isikult või K. Pinxtenilt, kuid arvab, et „pigem“ viimaselt.

852 OLAFi kolmandal ärakuulamisel 7. detsembril 2017 kinnitas ta, et tema eelmisel ärakuulamisel olid tema mälestused ebatäpsed, kuid on nüüd „täpsed“ ning „just K. Pinxten palus [tal] see uus teade teha“.

853 Ei ole aga alust usaldada üksnes K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi viimaseid avaldusi.

854 Lisaks annavad kindlustusseltsi esindaja vastused küsimustele, mille kontrollikoda talle 2017. ja 2018. aastal saatis, tunnistust kontaktidest üksnes kontrollikoja autojuhtide eest vastutava isikuga, kes kavandas omal algatusel pärast seda, kui mainiti võimalikku keeldumist K. Pinxteni ametiautole tekitatud kahju hüvitamisest, muuta asjaomaste juhtide nimed.

855 OLAFi ärakuulamisel välistas vastutav isik pealegi K. Pinxteni igasuguse sekkumise seoses kõnealuse õnnetusega ning teatas „hierarhiale“ teadaoleva süsteemse praktika olemasolust kontrollikoja autojuhtide teenistuses, mis seisnes valeandmete esitamises kindlustusseltsile ja millele K. Pinxteni kabinetile määratud autojuht OLAFi 16. oktoobri 2017. aasta ärakuulamisel samuti viitas.

856 Lisaks tuleb rõhutada, et asjaolud, millele K. Pinxten oma 11. jaanuari 2012. aasta kirjas esitab, viitavad sellele, et ta ei olnud teadlik õnnetusjuhtumi teate sisust, mille kontrollikoda kindlustusseltsile saatis.

857 Kõiki neid kaalutlusi arvestades tuleb tõdeda, et kontrollikoja esitatud tõendid ei ole piisavad tõendamaks, et K. Pinxtenit võib käesolevas menetluses pidada vastutavaks 17. jaanuaril 2011 toimunud õnnetusega seoses kindlustusseltsile valeandmete esitamise eest.

858 Mis puudutab 2010. aasta jaanuaris aset leidnud juhtumit, siis kujutavad K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi avaldused tema OLAFi kolmandal ärakuulamisel 7. detsembril 2017 endast ainsat asjaolu, mille kontrollikoda oma väidete kinnituseks esitas ja millele K. Pinxten kindlalt vastu vaidles.

859 Eeltoodust tuleneb aga, et K. Pinxteni kabinetile määratud autojuhi OLAFile antud ütlused üksinda ei saa olla määrava tähtsusega.

860 Lisaks viitas see autojuht 2010. aasta jaanuari intsidendile alles menetluse väga hilises staadiumis, samas kui tal oli juba varem võimalus viidata võimalikele rikkumistele, mille K. Pinxten pani toime ja mis ei olnud OLAFile teada.

861 Neil asjaoludel tuleb asuda seisukohale, et 2010. aasta jaanuari juhtumit puudutavate kontrollikoja väidete põhjendatus ei ole tõendatud.

862 Järelikult tuleb kolmas väide tervikuna tagasi lükata.

5. Viies väide, mis käsitleb huvide konflikti, mille tekitas K. Pinxten suhtes auditeeritud üksuse juhiga

a) Poolte argumendid

863 Oma viiendas väites väidab kontrollikoda, et kuna K. Pinxten astus suhetesse auditeeritud üksuse juhiga, jättis ta täitmata oma kohustuse olla omakasupüüdmatu, sõltumatu, erapooletu, aus ja eeskujulik.

864 Ta kahjustas nimelt oma sõltumatust ja erapooletust või vähemalt jättis sellise mulje, kui pakkus oma erakorterit üürile liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, mis üksusena kuulub kontrollikoja III auditikoja pädevusse.

865 K. Pinxten rõhutab, et tema eluaseme üürimise ettepanekus ei ole mainitud, et ta on kontrollikoja liige. Ainus selle institutsiooniga selles ettepanekus seotud asjaolu oli tema elektronposti aadress, mida kasutati ka isiklikuks tarbeks, kuna tal ei olnud muud e-posti aadressi. Lisaks vastas see ettepanek tavapärastele turutingimustele.

b) Euroopa Kohtu hinnang

866 K. Pinxten tegi 20. novembri 2014. aasta kirjas liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale ettepaneku anda sellele isikule üürile korter Brüsselis.

867 Vaidlust ei ole selles, et isik oli kontrollikoja – täpsemalt selle institutsiooni III auditikoja, mille eesistuja K. Pinxten sellel ajal oli – auditeeritud üksuse juht.

868 Selleks et järgida ELTL artiklis 285 ette nähtud kohustust täita oma kohustusi täiesti sõltumatult liidu üldistes huvides, peavad kontrollikoja liikmed tagama huvide konflikti vältimise.

869 Seda kohustust on meenutatud 2012. aasta käitumisjuhendi artikli 2 lõikes 1 ja eetikajuhiste punktis 3.3. Nende juhiste punktis 3.4 on lisaks ette nähtud, et kontrollikoja liikmetel ei tohi olla auditeeritud üksusega mingeid suhteid, mis võiksid kahjustada nende sõltumatust.

870 Tehes auditeeritud üksuse juhile ettepaneku asuda temaga finantssuhtesse, tekkis K. Pinxtenil võimalik huvide konflikt, mis võib seada kahtluse alla tema sõltumatuse ja erapooletuse.

871 Asjaolul, et kõnealuses kirjas ei ole sõnaselgelt mainitud, et ta on kontrollikoja liige, ei ole selles osas tähtsust.

872 Lisaks sellele, et K. Pinxteni ja kontrollikoja vahelise seose saab tuletada selles kirjas mainitud e-posti aadressist, tuleb esiteks märkida, et K. Pinxteni staatus selle institutsiooni liikmena oli üldteada, ja teiseks oleks juhul, kui adressaat oleks selles kirjas sõnastatud ettepanekuga nõustunud, tekkinud objektiivselt huvide konflikt, isegi kui viimane oleks jäänud teadmatusse selles osas, mis puudutab K. Pinxteni ametikohustusi.

873 Järelikult on viies väide põhjendatud.

C. Ilma jätmine õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi

1. Poolte argumendid

874 Kontrollikoda väidab, et K. Pinxteni teod on eriti tõsised ja vastavad seega 11. juuli 2006. aasta kohtuotsuses komisjon *vs.* Cresson (C-432/04, EU:C:2006:455) selles osas kehtestatud tingimusele.

875 Nimelt õõnestavad need teod liidu põhiväärtusi, need esinesid väga sageli, tekitasid kontrollikojale olulist kahju, on kvalifitseeritavad tõenäoliselt kuritegelikeks ja olid pettuslikud, nagu ilmneb nende varjamise praktikast.

876 Kontrollikoda jätab selle karistuse laadi ja ulatuse kindlaksmääramise Euroopa Kohtu otsustada, võttes arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, K. Pinxteni vastutuse kõrget taset, institutsiooni maine kahjustamist, rikkumiste suurt raskusastet ja liidu rahalist kahju.

877 K. Pinxten väidab, et ta ei ole jätnud täitmata oma ametikohast tulenevaid kohustusi ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses.

878 Tema käitumine oli võrreldav kontrollikoja teiste liikmete omaga. Kuigi ta ei välista, et ta võis teha teatavaid vigu, on need marginaalsed ja see institutsioon oleks pidanud neid parandama.

2. Euroopa Kohtu hinnang

879 Eeltoodud hinnangust tuleneb, et kuigi kontrollikoja kolmas väide tuleb tagasi lükata, on esimene, teine, neljas ja viies väide seevastu vähemalt osaliselt põhjendatud, mistõttu tuleb K. Pinxtenit pidada vastutavaks rea rikkumiste eest.

880 Tegeledes deklareerimata ja kontrollikoja liikme ametikohustustega kokkusobimatu tegevusega, kuritarvitades selle institutsiooni vahendeid ja tegutsedes viisil, mis võis tekitada huvide konflikti auditeeritava üksusega, on K. Pinxten vastutav märkimisväärse raskusastmega rikkumiste eest ja ta ei täitnud seega kohustusi, mis tulenevad tema ametikohast selle institutsiooni liikmena ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses.

881 Nende kohustuste täitmata jätmise tõttu tuleb kohaldada sellest sättest tulenevat karistust (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 149).

882 Selle sätte kohaselt võib Euroopa Kohus määrata karistuse, mille kohaselt asjasse puutuv liige tuleb vastavalt asjaoludele kas ametist tagandada või jätta ilma õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi. Ametist tagandamist kohaldatakse rikkumise puhul, mis toimus ja jätkus asjaomase kontrollikoja liikme ametiaja jooksul. Ilmajätmine õigusest saada pensioni või muid seda asendavaid soodustusi leiab seevastu kohaldamist siis, kui rikkumine toimus ametiaja jooksul ja jätkus pärast mandaadi lõppemist, nagu see on käesolevas asjas (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 73).

883 Täpsemalt, kuna poolte poolt kohtuistungil esitatud teabest nähtub, et K. Pinxtenil on õigus üksnes pensionile, peab see karistus puudutama seda õigust, mitte muid seda asendavaid soodustusi.

884 Kuna ELTL artikli 286 lõikes 6 ei ole täpsustatud selles sättes ette nähtud pensioniõigusest ilmajätmise ulatust, võib Euroopa Kohus teha pensioniõigusest täielikult või osaliselt ilmajätmise otsuse (vt analoogia alusel 11. juuli 2006. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Cresson, C-432/04, EU:C:2006:455, punkt 73).

885 See karistus peab siiski olema proportsionaalne kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmise raskusega, mille Euroopa Kohus tuvastas.

886 Selleks et määrata kindlaks Euroopa Kohtu tuvastatud kontrollikoja liikme ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmise raskus, tuleb arvesse võtta eelkõige nende rikkumiste laadi, nende toimepanemise asjaolusid, liidu terviklikkusele, mainele või huvidele tekitatud kahju ulatust ning tahtluse või hooletuse määra nende rikkumiste toimepanemisel.

887 Proportsionaalsuse põhimõtte järgimise tagamiseks on samuti vaja arvesse võtta kõiki asjaolusid, mis võivad K. Pinxteni vastutust raskendada või vastupidi – kergendada.

888 Selles kontekstis tuleb lisaks arvesse võtta asjaolu, et pensioniõigusest täielik või osaline ilmajätmine kujutab endast harta artikliga 17 tagatud omandiõiguse piiramist, kuna selle tagajärg on see, et asjaomane isik jäetakse täielikult või osaliselt ilma õigusest vanaduspensionile, mille ta on omandanud oma ametialase karjääri jooksul, kusjuures need õigused on mõeldud ka selleks, et aidata isikul pärast karjääri lõppemist toime tulla.

889 Lisaks nähtub Euroopa Inimõiguste Kohtu praktikast, mis käsitleb EIÕK esimese lisaprotokolli artiklit 1 ja mida tuleb harta artikli 52 lõike 3 kohaselt harta artikli 17 tõlgendamisel minimaalse kaitsetasemena arvesse võtta (21. mai 2019. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Ungari (kasutusvaldus põllumajandusmaale), C-235/17, EU:C:2019:432, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika), et

sanktsioon, mille tagajärjeks on isiku vanaduspensionist osaline või täielik ilmajätmine, kujutab endast tingimata sekkumist selle isiku õigusesse selle vara suhtes (vt selle kohta EIK 14. juuni 2016. aasta otsus Philippou *vs.* Küpros, CE:ECHR:2016:0614JUD007114810, § 65).

890 Pensioniõigusest täielikku või osalist ilmajätmist tuleb samuti pidada harta artiklis 34 ette nähtud õigust sotsiaalkindlustusele ja sotsiaalabile piiravaks.

891 Rea asjaoludega saab aga tõendada, et K. Pinxtenile omistatavad rikkumised on eriti rasked.

892 Esiteks tuleneb kontrollikoja esimese, teise, neljanda ja viienda väite analüüsimisel tehtud järeldustest, et oma kahe ametiaja jooksul selle institutsiooni liikmena rikkus K. Pinxten teadlikult ja korduvalt selles institutsioonis kohaldatavaid eeskirju, jättes nii süstemaatiliselt täitmata tema ametikohast tulenevaid kõige põhilisemaid kohustusi.

893 Teiseks üritas K. Pinxten sageli varjata nende eeskirjade rikkumisi, eelkõige esitades taotlused lähetustele loa saamiseks, jättes välja olulise teabe kõnealuste lähetuste raames kavandatud tegevuse tegeliku olemuse kohta või esitades seda tegevust eksitavalt.

894 Kolmandaks aitasid K. Pinxteni toime pandud eeskirjade eiramised suures osas kaasa tema isiklikule rikastumisele, kasutades kontrollikoja vahendeid oma erategevuse rahastamiseks.

895 Neljandaks ei tekitanud K. Pinxteni käitumine kontrollikojale olulist kahju mitte ainult rahalises mõttes, vaid kahjustas ka tema kuvandit ja mainet.

896 Viiendaks on oluline rõhutada, et kontrollikoda peab ELTL artikli 287 lõike 2 kohaselt kontrollima liidu kulude õiguspärasust ja nõuetekohasust ning tagama usaldusväärse finantsjuhtimise, teatades muu hulgas kõigist eeskirjade eiramistest.

897 Seda konkreetset ülesannet silmas pidades on eetikajuhiste punktis 2.2 ette nähtud, et kontrollikoda peab finantsjuhtimise alal olema eeskujuks ja selle ressursside kasutus peab täielikult vastama kohaldatavatele eeskirjadele.

898 Seega, kuigi kõik isikud, kellele on usaldatud liidu juures kõrged ülesanded, peavad järgima – nagu on meenutatud käesoleva kohtuotsuse punktis 239 – kõige rangemaid käitumisnorme, suurendab kontrollikoja eriülesanne K. Pinxteni toime pandud rikkumiste raskust veelgi.

899 Siiski võivad muud asjaolud K. Pinxteni vastutust kergendada.

900 Esiteks omandas K. Pinxten õiguse pensionile töötamise eest kontrollikojas kaheteistkümne teenistusaasta jooksul.

901 Euroopa Kohtu käsutuses olevast toimikust ei ilmne aga, et selle töö kvaliteeti oleks kahtluse alla seatud, sest K. Pinxteni kolleegid valisid ta alates 2011. aastast isegi kontrollikoja III auditikoja eesistuja ametikohale.

902 Teiseks, kuigi K. Pinxteni ametikohast tulenevate kohustuste täitmata jätmine kuulub eelkõige tema isiklike valikute hulka, mille vastuolu tema ametikohast tulenevate kõige põhilisemate kohustustega ei saanud talle teadmata olla, soodustas nende rikkumiste jätkumist siiski selle institutsiooni sisemiste eeskirjade ebatäpsus ja seda võimaldas selle institutsiooni läbi viidud kontrollide puudulikkus.

903 Täpsemalt, kuigi kontrollikoda peab põhimõtteliselt saama usaldada oma liikmete avaldusi, ilma et ta peaks süstemaatiliselt kontrollima nendes esitatud teabe täpsust, tuleneb esimese väite analüüsist, et suur hulk K. Pinxteni lähetusi kinnitati hoolimata sellest, et ta esitas teavet, mis oli selgelt ebapiisav loa andmiseks, samas kui teistele lähetustele anti luba hoolimata sellest, et nende eesmärk oli ilmselgelt nõuetevastane. Võrreldavatel tingimustel hüvitati ka esindus- ja vastuvõtukulud.

904 Samuti, kuigi kontrollikoja juhtkond ei saanud olla teadmatuses süstemaatilistest rikkumistest autojuhi teenuste kasutamisel kogu kahe ametiaja vältel, ei peetud vajalikuks reageerida, isegi mitte teatades K. Pinxtenile, et tema järgitud praktika oli nõuetevastane.

905 Kõiki neid asjaolusid arvestades on käesoleva juhtumi asjaolusid õigesti hinnatud, kui jätta K. Pinxten ilma õigusest kahele kolmandikule pensionist alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest.

IX. K. Pinxteni esitatud kahju hüvitamise nõue

A. Poolte argumendid

906 K. Pinxten palub mõista kontrollikojalt välja 50 000 euro suurune hüvitis selle institutsiooni tegevusest tuleneva mittevaralise kahju eest.

907 Kahju tulenes nimelt kontrollikoja järjestikustest avaldustest. Need avaldused hävitasid K. Pinxteni karjääri ja maine.

908 Kontrollikoda leiab, et see nõue on vastuvõetamatu, kuna see esitati kohtule, kellel puudub selleks pädevus.

B. Euroopa Kohtu hinnang

909 ELTL artikli 286 lõike 6 sõnastusest endast nähtub, et see säte näeb ette spetsiifilise õiguskaitsevahendi, mille puhul Euroopa Kohtul tuleb eranditult kindlaks teha, kas kontrollikoja liige või endine selle institutsiooni liige ei vasta enam oma ametikoha nõuetele või ei täida sellest tulenevaid kohustusi.

910 Kuigi Euroopa Kohus peab tegema otsuse väidete kohta, mis kontrollikoda on esitanud selle sätte alusel esitatud hagis selle institutsiooni asjaomase liikme või endise liikme vastu, ning vajaduse korral ka selle hagi täiendavate menetlusnõuete kohta, ei ole Euroopa Kohus pädev tegema otsust nõuete kohta, millel puudub igasugune seos nimetatud hagiga.

911 Seega, kui K. Pinxten leiab, et kontrollikoda on oma tegevusega tekitanud talle kahju ja soovib selle hüvitamist, peab ta ELTL artiklite 268 ja 340 alusel esitama iseseisva hagi, kuna Üldkohus on vastavalt ELTL artikli 256 lõikele 1 pädev esimeses astmes selle hagi lahendama. Seevastu ei saa ta selleks tulemuslikult esitada vastuhagi ELTL artikli 286 lõike 6 alusel algatatud menetluses.

912 Sellest järeldub, et Euroopa Kohtul puudub pädevus lahendada K. Pinxteni esitatud kahju hüvitamise nõuet.

Kohtukulud

913 Kodukorra artikli 138 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 3 võib Euroopa Kohus otsustada kulude jaotuse või jätta kummagi poole kohtukulud tema enda kanda, kui osa nõudeid rahuldatakse ühe poole, osa teise poole kasuks.

914 Kontrollikoja viienda väitega nõustuti tervikuna ning esimese, teise ja neljanda väitega osaliselt. Siiski on ta kaotanud pool tervikuna oma teise ja kolmanda väite suhtes ning osaliselt oma esimene ja neljas väite suhtes.

915 Arvestades siiski käesoleva menetluse laadi ja asjaolu, et tuvastati, et K. Pinxten oli korduvalt jätnud täitmata kontrollikoja liikme ametikohast tulenevaid kohustusi, tuleb käesoleva juhtumi asjaolusid õiglaselt hinnates otsustada, et K. Pinxten kannab lisaks enda kohtukuludele ka kontrollikoja kohtukulud.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (täiskogu) otsustab:

1. **Jätta rahuldamata Karel Pinxteni taotlus peatada menetlus kuni selle kriminaalmenetluse lõppemiseni, mille Luksemburgi ametiasutused algatasid tulenevalt nendele ametiasutustele juhtumi nr OC/2016/0069/A 1 kohta Euroopa Pettustevastase Ameti (OLAF) aruande edastamisest.**

2. **Jätta rahuldamata Karel Pinxteni taotlus kohustada Euroopa Kontrollikoda edastama aruande, mis koostati siseauditi tulemusel, ja teabe selle aruande põhjal võetud meetmete kohta ning selle institutsiooni mis tahes dokumendid siseaudiitori sõltumatuse võimaliku kahjustamise kohta.**

3. **Eemaldada toimikust Euroopa Kontrollikoja presidendi e-kiri, mis saadeti 13. veebruaril 2019 selle institutsiooni teistele liikmetele ja peasekretärile ning mille Karel Pinxten esitas kostja vastuse lisas B.10.**

4. **Karel Pinxten jättis täitmata Euroopa Kontrollikoja liikme ametikohast tulenevaid kohustusi ELTL artikli 286 lõike 6 tähenduses, kuna ta:**

   – **tegeles deklareerimata ja õigusvastase tegevusega erakonna juhtorganis;**

   – **kuritarvitas kontrollikoja vahendeid, et rahastada tegevusi, mis ei olnud seotud selle institutsiooni liikme ametikohustustega, käesoleva kohtuotsuse punktides 387–799 viidatud ulatuses;**

   – **kasutas kütusekaarti kolmandatele isikutele kuuluvate sõidukite jaoks kütuse ostmiseks ja**

   – **tekitas huvide konflikti suhetes auditeeritud üksuse eest vastutava isikuga.**

5. Jätta Karel Pinxten ilma õigusest kahele kolmandikule pensionist alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamisest.

6. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.

7. Euroopa Kohtul puudub pädevus lahendada Karel Pinxteni esitatud hüvitisnõuet.

8. Jätta Karel Pinxteni kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Kontrollikoja kohtukulud.

Allkirjad